

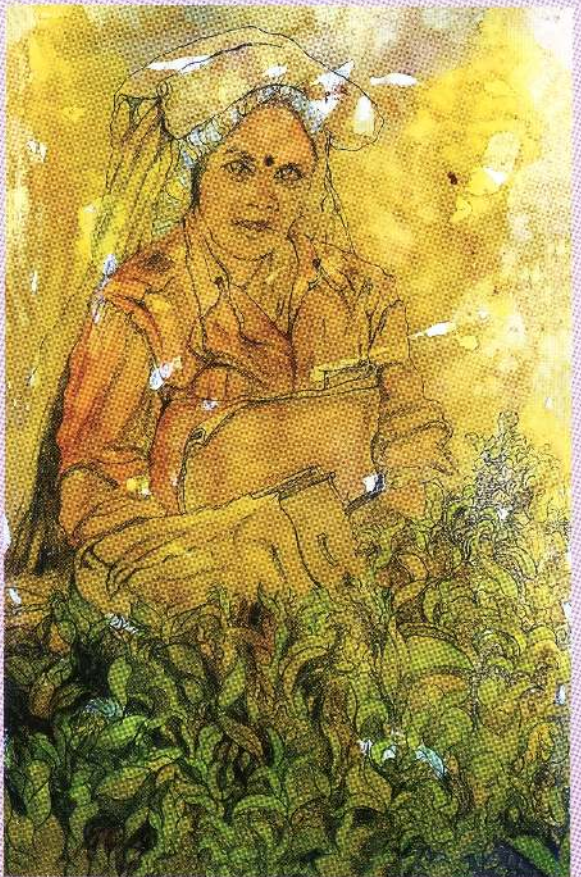

புக்தி

இலக்கு 8

வெளியீடு : கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்

யுக்தி-08

வெளியீடு

கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்

யுக்தி-8

பங்குனி - 2024

யுக்தி

ஜூலோசகர்
சரவணமுத்து நவநீதன்
மாகாணப் பணிப்பாளர்
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்
கிழக்கு மாகாணம்.

சுட்டைப்பலம்
எஸ் நளீம்
சுதலீன் ஷயணா ரவிக்குமார்

நூல் வடிவமைப்பு
T. சங்கர்
வணசிங்க பிரிண்டர்ஸ்,

அச்சுப்பதிப்பு
வணசிங்க பிரிண்டர்ஸ்,
496A, திருமலை வீதி, மட்டக்களப்பு
065-2227170 | wanasingheprinters@gmail.com

வெளியீடு
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
கிழக்கு மாகாணம்.

ISSN No :- ISSN 2961-5402
Bar Code :- 9772961 540000

தொடர்புகளுக்கு
மாகாணப் பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
கிழக்கு மாகாணம்.

தொலைபேசி : 026 - 2220036
தொலைநகல் : 026 - 2220037
மின்னஞ்சல் : cluturalaffairsep@gmail.

செயலாளரிடமிருந்து...

கிழக்குமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தால் காலாண்டுக்கு ஒருமுறை வெளியிடப்படும் 'யுக்தி' சஞ்சிகை மிகவும் காத்திரமான உள்ளடக்கங்களுடன் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்த சஞ்சிகைக்கு எமது மாகாணத்திலுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களும், இலக்கிய செயற்பாட்டாளர்களும் கொடுக்கும் வரவேற்பை வைத்து எம்மால் இதனை மதிப்பீடு செய்ய முடியும்.

ஒரு சஞ்சிகை வெளிவருவதிலுள்ள சிக்கல்கள் நீங்கள் யாவரும் அறிந்ததே. அந்த சிக்கல்களை 'யுக்தி' யும் எதிர்கொண்டு சிறப்பாக வெளிவருவதனை இட்டு எனது பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். ஒவ்வொரு இதழிலும் புதுப்புது எழுத்தாளர்களும், புதுப்புது கலைஞர்களும், புதுப்புது விடயங்களும் வெளிவருவது சிறப்பான விடயமாகும்.

எமது பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் சிறப்பான செயற்பாடுகளில் இந்த 'யுக்தி' சஞ்சிகை வெளியீடானது நிச்சயமாக முன்னிலையில் இருக்கும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. இம்முறை 'யுக்தி' சஞ்சிகை 'பெண்கள் சிறப்பிதழாக' வெளிவருவது மேலும் சிறப்பானதாகும். மென்மேலும் நல்ல இலக்கியப் பணியினை 'யுக்தி' ஆற்றவேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

H.E.M.W.G. திசநாயக்கா
செயலாளர், கல்வி அமைச்சு, கிழக்கு மாகாணம்

From the Secretary...

'Yukthi' magazine published once a quarter by the Cultural Department is coming out with much anticipated content. We can evaluate this by the reception given to this magazine by Tamil writers and literary activists in our province.

You all know the difficulties involved in publishing a magazine. I express my appreciation for "Yukthi" facing those problems and coming out well. It is great to see new writers, new artists, and new content every issue.

This publication of "Yukti" magazine is definitely a project that stands at the forefront of the outstanding activities of the cultural sector. It is even better that this 'Yukti' magazine comes out as a "Women's Special". I wish you more and more good literary works 'Yukti'.

பேசும் பேனா

இன்னுமொரு ‘யுக்தி’ வெளிவருகிறது. வளர்கிறோம்! காலவோட்டத்தில் எமது தேடல்களை மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதில் கிடைக்கும் அந்த ஆனந்தம் ஒவ்வொரு படைப்பாளிக்கும் மனநிறைவைக் கொடுக்கின்றது.

அனைத்து துறைகளும் அதிவேகமாக வளர்ந்து கொண்டிருப்பதற்கு இணையாக நாமும் நம்மை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்திலுள்ளோம். படைப்பாளியின் ‘கருத்துநிலை’ (Ideology) குறித்து நாம் பெரிதும் கண்டுகொள்வதில்லை. அது அவர்களின் சுதந்திரமாக இருந்துவிட்டுப் போகட்டுமே!

‘கருத்துநிலை’ (Ideology) என்றால் என்ன? இந்த வினாவுக்கு பதில்தேட முனைவது பரந்த தேடலுக்கு எம்மை இட்டுச்செல்லும். பண்பாட்டுக்கும், கருத்து நிலைக்கும் இடையிலான தொடர்பென்பது அவரவர் கொண்டுள்ள கருத்துநிலைக்கேற்ப ஒன்றுபடலாம் அல்லது மாறுபடலாம். அது அவரவர் கொண்டுள்ள சுதந்திர நிலைமைகளின்மீது கட்டியெழுப்பப்பட்டவை.

நாம் உலகத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கு, உலகத்தின் நடவடிக்கைகளில் சில அர்த்தங்களைக் கண்டுகொள்வதற்கு உதவுகின்ற ஒரு விஷயம் அல்லது கட்டமைப்பாய் இருக்கின்ற பிரமாணங்கள், கருத்துக்கள், நிறுவனங்கள் இவை யாவும் சேர்ந்ததுதான் ideology. இந்த ideologyஐ வைத்துக் கொண்டுதான் நாம் உலகத்தை விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

ஒரு படைப்பாளியின் கருத்துநிலை என்பது அவனது பண்பாடுபற்றிய ஆழமான புரிதலின் விளைவாகவும், தன்பண்பாடு, தன்சமூகம் தொடர்பான விமர்சனங்களாகவும் வெளிப்படுகின்றது. அத்துடன், ஒரு படைப்பாளி தான் காணும் சமூகப் போக்குகளின் நேர்நிலை மற்றும் எதிர்நிலை அனுபவங்களுக்கு கொடுக்கும் அர்த்தங்கள் மற்றும் எதிர்வினைகளின் தளத்திலிருந்து உருவாக்கப்படுகின்றது. இவற்றின் வழியாகப் படைப்பாளியிடத்தில் ஒரு இலட்சியநிலை உருவாகின்றது. அந்த இலட்சியநிலை மீண்டும் மீண்டும் சமூக இயங்கியலுடனும், நிகழ்போக்குகளுடனும் பொருத்திப் பார்க்கப்படுகின்றது. இதன்வழி உலகம் பற்றிய படைப்பாளியின் நோக்குநிலை அல்லது கண்ணோட்டம் (perspective) ஒன்று உருவாகின்றது. இது படைப்பில் வெளிப்படும்போது படைப்பாளியின் கருத்து நிலையாகின்றது. இதற்கு அந்தப் படைப்பாளியின் வாழ்க்கைத் தடம், வாழ்வனுபவங்கள், அரசியல் வயப்பாடு, கல்விப்புலம், வரித்துக்கொண்ட தத்துவப்பின்னணிகள் போன்ற பலவிடயங்கள் பின்புலக்காரணிகளாக நின்று தொழிற்படும்.

கால நகர்ச்சியுடன் ஒருங்குவைத்துப் பார்க்கும் நிலையில் ஒரு படைப்பாளியிடத்தில் மாற்றமின்றி நிலைத்துவிட்ட கருத்தியல் தொடர்ச்சி என்ன? சமூக நகர்வின் வழியே அவன் மாற்றிக்கொள்ள எண்ணும் கருத்துநிலைகள் எவை? என்பன பற்றிய மிக நுணுக்கமான புரிதல்களுக்கும் வழிவகுப்பவையாகின்றன.

எமது இந்த ‘யுக்தி’ யும் காலத்தின் தொடர்ச்சியான கருத்து நிலையைத் தழுவியும், அவ்வப்போது விட்டுவிடலாகியும் பயணிக்கின்றது. இம்முறை எம்கருத்து நிலை பெண்களின் நிழல்மீது கரிசனை கொண்டு வெளிவருகின்றது. புதிய கலைஞர்கள், புதிய பார்வை, புதிய தேடல்கள்... தொடர்ந்து பயணிப்போம்.

சரவணமுத்து நவந்தீன்

மாகாணப் பணிப்பாளர், பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்

Alexandra Kollontaiயின் பார்வையில் பெண் விடுதலை - ஒரு சோஷலிச நோக்கு

“Some third person decides your fate:
This is the whole essence of bureaucracy”

“சில மூன்றாவது நபர்கள் உங்கள் தலைவிதியை தீர்மானிக்கிறார்கள்: எனின் இதுவே அதிகாரத்துவத்தின் முழு சாராம்சமாகும்”

எத்தகைய சமூகக் கட்டமைப்பில் பெண் விடுதலை சாத்தியம்? பொருளாதார சுதந்திரம் மட்டுமே பெண்களுக்கு விடுதலை அளிக்குமா? வர்க்க முரண்பாடுகள் நிலவும் ஒரு சமுதாயத்தில் அனைத்து பெண்களின் நலன்களும் ஒரே மாதிரியாக இருக்குமா? பொருளாதார, சமூக, கலாசார, அரசியல்-என அனைத்திலும் பெண்களுக்கு சம உரிமைகள் கிட்டுமா? தலை சிறந்த தொழிற்சங்கவாதியும், பெண் புரட்சியாளருமான (Alexandra Mikhaylovna Kollontai) அலெக் சாண்டரா மிகய்லொவ்னா கொலண்டாய் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே இப்படி எழும் பல கேள்விகளுக்கு விடை அளிக்கும் விதத்தில் பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அதில் அவர் “...ஆண்களின் உலகை போலவே, பெண்களின் உலகும் இரண்டாக பிளவுபட்டுள்ளது. எனவே, ஒரு பகுதியினரின் நலன்களும், எதிர்பார்ப்புகளும், மற்ற பகுதியினரிடமிருந்து வேறுபடுகிறது. பெண் விடுதலை என்ற கோஷத்தை முன்வைக்கும் ஒரு பூர்வீக பெண்ணும், உழைக்கும் பெண்ணும் எதிர்பார்க்கும்

சமூக கட்டமைப்பு என்பது வேறு வேறானது. உழைக்கும் பெண் சுரண்டலற்ற ஒரு சமுதாயத்தைக் கோருகிறாள். புரட்சிகரமானவர்கள் என்று தங்களை கூறிகொள்ளும் பெண்ணியவாதிகள் அனைவருக்கும் பொதுவான, சமமான, அமைப்பை கோருவதில்லை... ஆகையால், வர்க்கச் சுரண்டலை தகர்க்காமல், பெண்விடுதலை சாத்தியமில்லை. பெண்விடுதலையும் மானுட விடுதலையும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்தவை” என்கிறார்.

சோஷலிச புரட்சிக்கு முன்பு பெண்கள் நிலை எப்படி இருந்தது என்பதை ஆய்வு செய்தால் தான் சோஷலிசம் மூலம் பெண்கள் அடைந்த பயன்களை புரிந்து கொள்ள இயலும். முன்னாள் சோவியத் யூனியன், மக்கள் சீனக்குடியரசு, வியட்நாம், சியூபா, முன்னாள் ஜெர்மன் ஜனநாயக குடியரசு, சோசலிச கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் போன்றவை சோசலிச அமைப்பை உருவாக்கி, சாதனைகள் பலவற்றைப் புரிந்த நாடுகள் ஆகும். சோஷலிச கட்டுமானத்தின் மூலம் பெண்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் இந்நாடுகள் சாதித்தவற்றை எளிதாக அழித்து விட முடியாது.

புரட்சிக்கு முன்பு பெண்களின் நிலை:

சமூக மாற்றம் நடைபெற்ற நாடுகள் அனைத்திலுமே, புரட்சிக்கு முந்தைய காலகட்டத்தில் பெண்கள் இரண்டாந்தர குடிமக்களாகவே

கருதப்பட்டனர். அக்காலத்தில் பெண்கள் பற்றிய பிற்போக்கான கருத்துக்களே நிலவின. ஜார் மன்னன் ஆட்சியில் ஆண்கள், பெண்கள் அனைவருக்குமே, அரசியல், சமூக உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன. பெண்கள் ஆண்களின் சொத்தாகவே கருதப்பட்டனர். ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். சீனாவில் கன்ஸ்பூசிய தத்துவம் ஆதிக்கம் செலுத்திய காலத்தில் பெண்கள் அடிமைகளாக, கேளிக்கைப் பொருட்களாக நடத்தப்பட்டனர். வியட்நாம் மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் இதே நிலைமைதான் இருந்தது. உயர் குடும்பங்களை சேர்ந்த பெண்கள் மட்டுமே பொது வெளிகளில் தென்பட்டனர்.

புரட்சியில் பெண்கள் பங்களிப்பு:

முன்னாள் சோவியத் ஒன்றியம்:

1917 பிப்ரவரியில் நிகழ்ந்த ரஷ்ய புரட்சியில் பல்வேறு வர்க்கங்களை சேர்ந்த பெண்கள் முன்னணியில் நின்று போராடியது போல் வெவ்வேறு கட்சியின் பெண்கள் பற்றிய பார்வை, அரசியலில் பெண்கள் பங்கேற்பு பற்றிய அணுகுமுறை தொடர்பான மாற்று சிந்தனைக்கு வழிவகுத்தது. நகரங்களில் இருந்தும், கிராமங்களில் இருந்தும் படித்த பெண்களும், ஏழை பாமரர்களும், விவசாய பெண்களும், தொழிலாளிகளும் என பல்லாயிரக்கணக்கில் தெருவிறங்கி கொடுங்கோலன் ஜார் மன்னனின் ஆட்சியை

உழைக்கும் பெண் சுரண்டலற்ற ஒரு சமுதாயத்தைக் கோருகிறாள். புரட்சிகரமானவர்கள் என்று தங்களை கூறிகொள்ளும் பெண்ணியவாதிகள் அனைவருக்கும் பொதுவான, சமமான, அமைப்பை கோருவதில்லை ஆகையால், வர்க்கச் சுரண்டலை தகர்க்காமல், பெண்விடுதலை சாத்தியமில்லை. பெண்விடுதலையும் மானுட விடுதலையும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்தவை”

முடிவுக்கு கொண்டுவரப் போராடினர். அப்பெண்களை பற்றி அலெக்சாண்டர் கொலன்டாய் “புரட்சியில் பங்குபற்றிய பெயர் தெரியாத இந்த கதாநாயகிகள் ஏழைகள். கிராமங்களில் இருந்து வந்தவர்கள். போரினால் சூறையாடப்பட்ட நகரங்களில் இருந்து வந்தவர்கள். கிழிந்த பாவாடை, தலையில் சிவப்பு நிற ஸ்கார்ப், குளிரில் இருந்து தப்பிக்க கோட்டு போட்ட இளம் பெண்கள், மூதாட்டிகள், ராணுவ வீரர்களின் மனைவிகள், கூலித் தொழிலாளிகள், வீட்டோடு இருக்கும் பெண்கள், ஆசிரியைகள், அலுவலக பணியாளர்கள், கல்லூரி மாணவிகள், பெண் மருத்துவர்கள் என்று எல்லா வேறுபாடுகளையும் தாண்டி பெண்கள் பங்கேற்றனர். சுயநலமின்றி மகிழ்ச்சியுடன் ஒரே நோக்கத்துடன் பங்கேற்றனர். ராணுவ வீரர்களின் குல்லாய்களை அணிந்து செஞ்சேனையுடன் இணைந்து போராடினர். ராணுவத்தில் மக்கள் தொடர்பாளர்களாக பணியாற்றினர். கிராமங்களில் வாழ்ந்த பெண்கள், பல நூற்றாண்டுகளாக அக்கிரமம் செய்த நிலப்பிரபுக்களை ஓட ஓட விரட்டியடித்தனர். அலை அலையாக மக்கள் திரண்டு வந்தது மக்கள் கடல் போல இருந்தது. பெண்கள் செங்கொடியையும் கம்ப்யூனிசத்தையும் தூக்கிப் பிடித்தனர்...” என்கிறார். புரட்சிக்கு பின்னர் ஆண்களுக்கு சமமாக அனைத்து துறைகளில் பெண்களும் சாதிக்க முடியும் என்பதையும் சோவியத் ஒன்றியம் நிரூபித்தது.

கியூபா:

கியூபாவில், பெண்களை புரட்சியில் ஈடுபட வைப்பதென்பது “புரட்சிக்குள் ஒரு புரட்சி” என கருதப்பட்டது. பழைமையில் ஊறிப்போன பெண்களை புரட்சி பணிகளில் ஈடுபடுத்துவது அவ்வளவு எளிதாக இல்லை. வீட்டிற்கு வெளியே சென்று உழைத்த பெண்கள் பொருளாதார நெருக்கடியினால் வேலை செய்தார்களே தவிர, பெண் விடுதலை பெற வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. புரட்சிக்கு முன்பு ஏராளமான பெண்கள் விபச்சார விடுதிகளில் சுரண்டப்பட்டனர். பெண்கள், தாதியர்களாக, ஆசிரியைகளாக, எழுதுவினைஞர்களாக பணியாற்றினரே தவிர, அதிகாரத்தில் இல்லை. பாடிஸ்டாவை (Fulgencio Batista) வீழ்த்திய பின்னர் கியூப பெண்களுக்கான கூட்டமைப்பு துவக்கப்பட்டது. இதன் நோக்கம் பெண்களுக்கு உரிமைகளை பெற்று தரவேண்டும் என்பதை விட பெண்களை சோசலிச கட்டுமான பணிகளில் ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்பதே ஆகும். இந்த அமைப்பின் நிறுவனர்களில் ஒருவரான வில் மாசுல்டின் கூறுகையில், “பெண்களுக்கென பிரத்யேக அமைப்பு உருவாக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியவர் ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ. பெண்கள் அமைப்பின் மூலம் முக்கியமான பணிகளை செய்வதுடன், புரட்சியின் நோக்கங்களை நிறைவேற்ற, பல திட்டங்களை செயல்படுத்த பெண்களின் முழு பங்களிப்பு தேவை என்பதை ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ நன்கு உணர்ந்திருந்தார். கியூப புரட்சிக்கு ஆதரவு தொடர இந்த மகளிர் அமைப்புகளின் செயல்பாடு அவசியம்” என்றார்.

வியட்நாம்:

ஹோ சி மின் தலைமையிலான வியட்நாம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பெண்களின் பங்களிப்பு இல்லாமல் புரட்சி இல்லை என்பதை உணர்ந்து பெண்களை திரட்டியது.

வியட்நாம் புரட்சியில் மட்டுமன்றி, அந்நாடு ஒவ்வொரு முறை போரை சந்தித்தபொழுதும், பெண்கள் ஆண்களுக்கு சமமாக போரில் பங்கேற்றுள்ளனர். துப்பாக்கி ஏந்திய போராட்டம், கொரில்லா தாக்குதல் என எதிலும் அவர்கள் சளைக்கவில்லை. வயல் வெளிகளில், உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டே, எதிரிகளை தாக்கவும் செய்துள்ள வீராங்கனைகள் அப்பெண்கள். 1945 முதல் 1975 வரை முப்பது ஆண்டுகள் நாட்டைக் காக்கும் பணியில் அவர்கள் ஈடுபட்டனர். கிராமங்களை காவல் காப்பது, தகவல் தெரிவிக்கும் நபர்களாக செயல்படுவது, பிரச்சாரம் செய்வது, ராணுவத்திற்கு ஆட்கள் சேர்ப்பது என பெண்கள் ஆற்றியுள்ள பணிகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. தாய்மார்களாக, மனைவிகளாக, சகோதரிகளாக, அனைத்து பாரம்பரிய பணிகளை செய்து கொண்டே புரட்சியிலும் லட்சக்கணக்கான பெண்கள் பங்கேற்றனர்.

சீனப் புரட்சி:

லட்சக்கணக்கான கிராமங்களை கொண்ட ஒரு விவசாய நாடாக சீனா இருந்தது. பெண்கள் கடுமையாக உழைத்த போதிலும், சம உரிமைகள் இல்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தொடங்கப்பட்ட பொழுது பெண்களை அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் பங்கேற்க வைப்பதில் தயக்கம் இருந்தது. அவர்களை முறையாக உறுப்பினர்களாக சேர்ப்பதில் சுணக்கம் இருந்தது.

“நாம் அடிமைகளாகவே பிறந்தோம் அடிமைகளாகவே இறந்தோம். லட்சக்கணக்கான பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை அப்படித்தான் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 1917-ல் அக்டோபர் புரட்சியின் பொழுது ஒரு “சிவப்பு நட்சத்திரம்” தோன்றியது. அதற்கு முன் நாம் அதை பார்த்ததில்லை. பெண் தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும் புரட்சியில் பங்கேற்றது பெண்களின் வாழ்க்கையை நிறையவே மாற்றி விட்டது.”

நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் பெண்கள் ஒடுக்கப்படுவதை கட்சி நன்றாக உணர்ந்திருந்தது. அதை முற்றிலுமாக மாற்ற வேண்டுமென்பதற்கான திட்டமும் இருந்தது.

1925-1927 காலத்தில் ஏராளமான பெண்கள் பொதுவெளிக்கு வந்தனர். கிராமங்களில் பெண்கள் நிலப்பிரபுக்களை எதிர்த்து கடும் போராட்டங்களை நடத்தினர். நகரங்களில் இருந்து இளம்பெண்கள், மாணவிகள் பெரும் எண்ணிக்கையில் புரட்சிப் போராட்டங்களில் பங்கேற்றனர். அரை அடிமை நிலையில் இருந்த அவர்களுக்கு இது விடுதலைக்கான ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்தது. கிராமப் புறங்களில் பெண்கள் பங்கேற்கும் கூட்டங்களில் தங்களுடைய கசப்பான அனுபவங்களை பேச உங்குவிக்கப்பட்டனர். தங்களுக்கு நியாயம் வேண்டி பெண்கள் பேச முடிந்தது.

கிழக்கு ஜெர்மனி, மற்றும் இதர கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் சோவியத் புரட்சி பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அந்த நாடுகளிலும் சம உரிமைகளுக்கான, சமூக மாற்றத்திற்கான போராட்டங்களில் பெண்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் பங்கு பெற முடிந்தது.

சோசலிச புரட்சிக்கு பின்னர் சோவியத் ஒன்றியத்தில்:

ரஷ்யப்புரட்சி மேலை நாட்டு பெண்களிடையேயும் புதிய நம்பிக்கையை தோற்றுவித்தது. 1921ல் அனைத்து ரஷ்ய பெண் கம்யூனிஸ்ட் போராளிகளின் முதல் மாநாட்டில் சோவியத் பெண் தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் வாழ்த்தி கிழக்கத்திய பெண்கள் என்ற அமைப்பின் பிரதிநிதி ஆற்றிய உரையில் கூறியதாவது:

“நாம் அடிமைகளாகவே பிறந்தோம் அடிமைகளாகவே இறந்தோம். லட்சக்கணக்கான பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை அப்படித்தான் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால்.... 1917-ல் அக்டோபர் புரட்சியின் பொழுது ஒரு “சிவப்பு நட்சத்திரம்” தோன்றியது. அதற்கு முன் நாம் அதை பார்த்ததில்லை. பெண் தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும் புரட்சியில் பங்கேற்றது பெண்களின் வாழ்க்கையை நிறையவே மாற்றி விட்டது. நீண்ட காலம் நாம் அதை நம்பவில்லை. தந்தைகளும், சகோதரர்களும் நம்மை வெளியுலகுடன் தொடர்பு கொள்ள இயலாமல் செய்துவிட்டனர். சோவியத் ரஷ்யாவிலிருந்து வந்துள்ள பெண் தோழர்கள் நமக்கு மிகுந்த தைரியத்தையும், நம்பிக்கையையும் அளித்துள்ளனர்...”

முதல் உலகப் போர் காலத்தில் பெண்கள் அனைத்துப் பணிகளையும் மேற்கொண்டனர். பின்னர் பெருமளவில் புரட்சிக்கு உதவியது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மகளிர் பிரிவு புரட்சியின் மகத்துவத்தை பரப்புவதற்கு உதவியது. சம வேலைக்கு, சம ஊதியம், பணியிடங்களில் பாதுகாப்பு சட்டங்கள், மகப்பேறு வசதி, தொழிற்சங்கத்தில் பெண்களின் பிரச்சினைகளை விவாதித்தல் போன்ற சாதனைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. முறைதவறி பிறந்த குழந்தைகளுக்கு முழு உரிமைகள், பெண்களுக்கு விவாகரத்து கோரும் உரிமை, விரும்பியவரை திருமணம் செய்து கொள்ளும் உரிமை போன்றவை உறுதி செய்யப்பட்டன. பெண்களின்

இரட்டைச் சமையை குறைக்க பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பின்னாட்களில் மேலை முதலாளித்துவ நாடுகளில் சம உரிமைகளுக்கு பெண்கள் போராடியபோது சோவியத் ஒன்றியத்தின் பாலின சமத்துவ, பெண்கள் நல சட்டங்கள் அவர்களுக்கு முன்னுதாரணமாக அமைந்தன.

கல்வியில், குறிப்பாக, கணிதம், அறிவியல், பொறியியல் மற்றும் மருத்துவ கல்வியில் பெண்களுக்கு முன்னுரிமை தரப்பட்டது. விண்வெளி ஆய்வு உள்ளிட்ட அனைத்துத் துறைகளிலும் பெண்கள் பிரகாசிக்க துவங்கினர். முதன்முதலில் விண்வெளியில் சென்ற பெண் சோவியத் நாட்டை சேர்ந்த வாலண்டினா தெரெஷ்கோவா ஆவார்.

விளையாட்டு துறையில் உலக அளவில் சோவியத் பெண்கள் சாதனை புரிந்துள்ளனர். சோவியத் யூனியன் சிதைந்த பின்னரும் விளையாட்டு துறையில் அதில் முன்பு இருந்த நாடுகள் இன்றும் முன்னணியில் இருப்பதற்கு காரணம், சோசலிச அரசு கல்விக்கு கொடுக்கும் அளவு முக்கியத் துவத்தை விளையாட்டிற்கும் கொடுத்தது தான். இலவச பயிற்சி தரப்பட்டது. குழந்தை பருவம் முதல் அவர்களுக்கு விருப்பமான துறையை தேர்ந்தெடுத்து அதில் முன்னேற அனைத்து வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் தரப்பட்டன. இத்தகைய சாதனைகளை அவர்கள் செய்வதற்கு சோசலிச கட்டுமானம் இல்லாமல் சாதித்திருக்க முடியாது. கம்யூனிச எதிர்ப்பாளர்கள் கூட சோவியத் யூனியன்

பெண்களுக்கும், குழந்தைகளுக்குமான நாடு என்று புகழ்ந்தனர்.

கியூபாவில்:

புரட்சிக்கு பின்னர் கியூபாவில் பெண்களுக்கு புதிய வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ள பிரத்யேக பயிற்சிகள் தரப்பட்டன. சமூக பொருளாதார நிலையை புரிந்து கொள்ளும் பயிற்சிகள் தரப்பட்டன. கல்வி கட்டாயமாக்கப்பட்டு நாட்டின் உற்பத்தியில் பெண்களின் பங்கை கூட்டுவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கல்வி, மருத்துவம், சுகாதாரம் ஆகியவற்றில் பெண்களின் சமபங்குடன் கியூபா சாதனைகளை படைத்துள்ளது. உழைக்கும் பெண்களுக்கு ஊதியத்துடன் கூடிய விடுப்பு, குழந்தைகளை பராமரிக்க, வசதிகள், போன்றவை அமுலுக்கு வந்தன. பெண்கள் தொழிற்சங்க பணிகளில் முழுமையாக ஈடுபட்டனர். தொழிற்சாலைகளில், வேலைக்கு அமர்த்துவதில் பெண்களுக்கு முன்னுரிமை தரப்பட்டது. 1971-ல் பெண்கள் முன்னணி என்ற அமைப்பு துவக்கப்பட்டது. இது தொழிற்சங்கங்களில் பெண்கள் செயல்படுவதற்கான அமைப்பு ஆகும். 1980-ல் இது மகளிருக்கான துறை என்று மாற்றி அமைக்கப்பட்டது. கியூபா பெண்களின் குரலை உரக்க ஒலிக்க செய்ய இந்தத் துறை உதவியது. பணிபுரியும் மகளிருக்கு இரட்டைச் சமை ஏற்படுவதை கணக்கில் கொண்டு அவர்களுக்கு பல்வேறு வசதிகள் செய்து தரப்பட்டன. குடும்பச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன் மூலம் வீட்டு வேலைகளை கணவன் மனைவி இருவரும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. சொத்துக்கள் இருவர் பெயரிலும் பதிவு செய்யப்படுவது உறுதி செய்யப்பட்டது. விவாகரத்து கோருவதில் பெண்களுக்கும் சம உரிமை உண்டு. ஒரு மாத கால அவகாசத்தில் விவாகரத்து பெற இயலும். சோவியத் யூனியனைப் போலவே, இங்கும், மருத்துவக்

கல்வி, சட்டக்கல்வி துறைகளில் பெண்களின் எண்ணிக்கை ஆண்களை விட மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. அரசியலிலும் பெண்கள் பங்கேற்பு சிறிது சிறிதாக அதிகரித்தது. பெண் கட்சி உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. சட்டமன்றங்களில் பெண்கள் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. இருப்பினும் மிக உயர்ந்த அளவில் நிர்வாகத்தில் பெண்கள் எண்ணிக்கை போதுமானதாக இல்லை. 1984ல் கட்சி காங்கிரசில் பெண்களுக்கெதிரான அனைத்துவித பாரபட்சமும் முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்றும், உயர் பதவிகளை வகிக்க அவர்களுக்கு எந்தத் தடையும் இருக்க கூடாதென்றும் வலியுறுத்தப்பட்டது. புரட்சிக்கு பின்னர் கியூபா பெண்களின் குரல் நன்கு ஒலிக்கவே செய்கிறது.

ஜெர்மன் ஜனநாயக குடியரசு:

1949-1989 வரையிலான நாற்பது ஆண்டுகள் ஜி.டி.ஆர் ஒரு சோசலிச அமைப்பை கொண்டதாக, திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தை பின்பற்றும் குடியரசாகத் திகழ்ந்தது. இந்தக் குறுகிய காலத்தில் இந்த அரசு பெண்கள் நிலையை பெரிதும் மேம்படுத்தியது. பெண்கள் விடுதலை பெற பொருளாதார சுதந்திரம் தேவை என்பதை கணக்கில் கொண்டு, பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை அளித்தது. அரசு மூன்று முக்கிய நோக்கங்களை கொண்டிருந்தது:

1. ஆண்-பெண் இருவரும் சமம். எனவே, சமத்துவத்தை நிலை நாட்டுதல்
2. உழைக்கும் பெண்களை உயர்த்துதல்.
3. தாய்மார்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் பிரத்யேக பாதுகாப்பு அளித்தல்.

முதல் பத்தாண்டுகளில் பெண்களை அந்நாட்டின் உழைக்கும் சக்தியுடன் இணைக்கும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. உலகப்போரின் காரணமாக, பெண்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் உழைப்புச் சந்தைக்குள் வந்து விட்டனர். பெண்களுக்கான நிறைய சட்டங்கள் இந்த காலகட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்டன. பெண்களுக்கான

கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டன. பாசிச எதிர்ப்பு பிரச்சாரம், கலாசார விழிப்புணர்வு போன்றவற்றிற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டன. ஜனநாயக மகளிர் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு, பெண்களை ஒன்றுதிரட்டி, அவர்களின் கோரிக்கைகளை வென்றெடுக்கும் பணியில் முனைப்பு ஏற்பட்டது. ஆண்-பெண் சமத்துவத்தை முன்னெடுத்து செல்ல தொழிற்சங்கங்கள் நல்ல வாய்ப்பாக அமைந்தன. தொழிற்சங்க உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை 37% (1952) என்பதிலிருந்து 53% [1988] என்று அதிகரித்தது. பெண்களுக்கு பணிகளில் பிரத்யேக பயிற்சி, பணி உயர்வுக்கான பயிற்சிகள் தரப்பட்டன. மேற்கு ஜெர்மனியின் பெண்களை விட இப் பெண்கள் எல்லா துறைகளிலும் சிறந்து விளங்க சோசலிச அமைப்பே காரணமாக அமைந்தது.

வியட்நாம்:

இங்கும் புரட்சிக்கு பின்னர் அனைத்து துறைகளிலும் பெண்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. ஆசிய நாடுகளிலேயே, நிர்வாக துறையில் மிக அதிக எண்ணிக்கையில் பெண்கள் இருப்பதற்கு காரணம் சோசலிச அடித்தளம் ஆகும். சமவேலைக்கு சமஊதியம், உழைக்கும் பெண்களுக்கு சாதகமாக ஏராளமான சட்டங்கள் திருமணம் மற்றும் குடும்ப சட்டம் போன்றவை பெண்களின் உரிமைகளை, பாதுகாப்பை, கணக்கில் கொண்டு இயற்றப்பட்டவை ஆகும்.

மக்கள் சீனம்:

மக்கள் சீனத்தில் மாவோ தலைமையிலான அரசு அமைந்தவுடன், பாலின சமத்துவ கருத்துக்கள் முன்னிறுத்தப்பட்டன. விரும்பியவரை திருமணம் செய்து கொள்ளும் உரிமை உண்டு. கட்டாயத் திருமணம் இல்லை. வயதுவந்த இருவர் திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினால், மூன்றாவது நபர் நுழைந்து அதைத் தடுக்க இயலாதபடி சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. வரதட்சணை கொடுமை இல்லை. திருமணத்திற்கு பின்

சேரும் சொத்துக்களில் ஆண்-பெண் இருவருக்கும் பங்கு உண்டு 2001-ல் திருமண சட்டம் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு, பெண்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்கும் சரத்துக்கள் கொண்டு வரப்பட்டு சொத்துக்கள் இருவர் பெயரிலும் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. இதனால், பெண்கள் ஓரளவு ஆளுமை பெற்றவராக இருக்கின்றனர். 1950லேயே பெண்களுக்கு விவாகரத்து கோரும் உரிமை அளிக்கப்பட்டது. 2005-ல் குடும்ப வன்முறை குற்றமயமாக்கப்பட்டு விட்டது. இருப்பினும் முப்பது சதவீத குடும்பங்களில் வன்முறை நிகழ்வுகள் நடப்பதாக சில ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. பாலியல் பலாத்காரம் போன்ற குற்றங்களுக்கு மிகக் கடுமையான தண்டனை உண்டு. எனவே, அத்தகைய சம்பவங்கள் குறைவு. பெண்கள் இரவிலும் சுதந்திரமாக நடமாட முடியும் என்பதே நம்பிக்கை அளிக்கும் விசயமாகும். மக்கள் சீனத்தில் மக்கள்தொகை அதிகம் என்பதால், குடும்பக் கட்டுப்பாடு வலியுறுத்தப்படுகிறது. அப்படி பிரச்சாரம் செய்யும் பொழுதுகூட, கணவன் மனைவி இருவரையும் அழைத்து பேசி, அதன் அவசியத்தை உணர்த்துகின்றனர். பெண்ணை மட்டும் மையமாக வைத்து குடும்ப கட்டுப்பாடு நடப்பதில்லை.

கல்வி, ஆரோக்கியம், விளையாட்டு ஆகிய துறைகளில் சீனப்பெண்கள் உலகில் முன்னணியில் இருக்கின்றனர். உழைப்புப் படையில் பெண்களின் பங்கு கணிசமாக உள்ளது. 1997 முதல் மக்கள் அனைவரும் சமூக பாதுகாப்பு வளையத்திற்குள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளனர். மக்கள் சீனாவில் கிராமங்களில் இருந்து நகரங்களை நோக்கி குடி பெயர்தல் சமீப காலத்தில் அதிகரித்துள்ளது. குடிபெயரும் பெண்களின் பிரத்யேக பிரச்சினைகள் கணக்கில் எடுத்து கொள்ளப்படுகின்றன.

அரசியலில் பெண்கள் பங்கு என்று பார்க்கும்போது 28.4% என தெரிகிறது. எனவே, அதில் இன்னும் செல்ல வேண்டிய

தூரம் அதிகம் என்பதை அந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. பாலின சமத்துவக் கருத்துக்கள் வேரூன்றி வருகின்றன. புரட்சிக்கு பின்னர் மக்கள் சீனத்தில் பெண்கள் பிரமிக்கத்தக்க முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளனர்.

சோசலிச சமூக அமைப்பு பெண்களுக்கு சாதகமான காரணம் என்ன?

சோசலிச நாடுகளில் அனைத்து வளங்களும் பொது உடமையாக்கப்படுகின்றன. இதனால் பெண்களுக்கு அவற்றை பெறுவதில் சிரமங்கள் குறைவு பெண்கல்வி, ஆரோக்கியம் ஆகியவை மிக முக்கியம் வாய்ந்தவை என கருதப்படுகிறது. நூறு சதவீதம் சமத்துவம் இல்லை என்ற போதிலும் அதை நோக்கி செல்வதற்குத் தேவையான அடித்தளத்தை சோசலிச வளர்ச்சிப் பாதை உருவாக்குகிறது. திறமைகளை பொறுத்தவரை ஆண்-பெண் பாகுபாட்டை சோசலிச கட்டமைப்பு ஏற்பதில்லை. இதற்கு பல எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன.

2018-ல் வெளிவந்த “கணிதம், பெண்கள் மற்றும் சோசலிசம்” என்ற ஆய்வு முன்னாள் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் மாணவிகள் கணிதம் மற்றும் அறிவியல் துறைகளில் மாணவர்களை விட திறமை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர் என்கிறது. இந்நாடுகளில் பாலின இடைவெளி வெகுவாக குறைந்துள்ளது. இதற்கு காரணம் அங்கு சோசலிச அமைப்பு இருந்ததுதான். இந்த ஆய்வின்படி, லாத்வியாவிலும், ஈஸ்டோனியாவிலும் மொத்த மருத்துவர்களில் நான்கில் மூன்று பங்கு பெண்கள் ஆவர். அமெரிக்காவில் இது 34% மட்டுமே.

உயர் தொழில்நுட்பம் மற்றும் பொறியியல் துறைகளில், ஐரோப்பிய யூனியன் நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஐந்தில் நான்கு பேர் மிக சிறந்த பாலின சமத்துவ உழைக்கும் மக்களை கொண்ட நாடுகளாக முன்னாள் சோசலிச நாடுகள் உள்ளன. பல்கேரியா, ருமேனியா, லாத்வியா, லிதுவேனியா, ஆகிய நாடுகள் முதல் இடம்

பெறுகின்றன. ஐரோப்பிய யூனியனில் பல்கேரியா மிக அதிக பெண்களை தகவல்-தொழில்நுட்பத் துறையில் தனித்தன்மை கொண்ட நாடாகத் திகழ்கிறது. இந்த துறையில் உள்ள நிறுவனங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவற்றில் பணிபுரிவோரில் மிக அதிக எண்ணிக்கையில் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளை சேர்ந்த பெண்கள் பணிபுரிகின்றனர் என்பதையும் அந்த ஆய்வு சுட்டிக் காட்டுகிறது. மார்ச் 2018 பைனான்சியல் டைம்ஸ் அறிக்கையின்படி, பெண்களின் ஊதியம் ஆண்களின் ஊதியத்தில் எத்தனை சதம் என்று பார்க்கும்போது முன்னாள் சோசலிச நாடுகளில் பெண்களின் நிலை முதலாளித்துவ நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் மிக நன்றாகவே உள்ளது. கடந்த பத்தாண்டுகளில் பெண் எம்.பிக்கள் எண்ணிக்கையை பார்த்தால், முன்னாள் சோசலிச நாடுகள் முதலித்துவ நாடுகளை விட மேம்பட்ட நிலையில் உள்ளன.

சோசலிச புரட்சி பெண்களை பொதுவெளிக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்பதை பல ஆய்வுகள் உறுதிபடுத்தி உள்ளன. புரட்சி முடிந்த உடனேயே சமத்துவம் வந்துவிடாது என்பதை லெனின், மாவோ, காஸ்ட்ரோ, ஹோ சி மின் உள்ளிட்ட பொதுவுடைமை இயக்கத் தலைவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். அதனால் பாலின சமத்துவத்திற்கு அடிப்படை தேவைகள் என்னவோ அவற்றை செய்ய முயன்றனர். அதற்கான சட்டங்களை அமுல்படுத்தி ஓரளவு வெற்றியும் கண்டுள்ளனர். சுரண்டல் இல்லாத ஒரு அமைப்பில் மட்டுமே மனிதன் சுதந்திரமாக வாழ இயலும். அதனால்தான், பெண் விடுதலை என்பது மானுட விடுதலையுடன் பின்னிப் பிணைந்தது என்பதை முன்வைத்து அத்தகைய சமூக பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான பாதையை வகுக்க வேண்டும். மானுட விடுதலையை சோசலிசம் மட்டுமே சாத்தியமாக்கியது.

- கோமதி கோபாலபிள்ளை

ஹோலிகுரோஸ் மகாவித்தியாலயம் - சொறிக்கல்முனை

தூரிகைக் கலைஞனே
அம்மாவின் புகைப்படம்
அனுப்புகிறேன்.

மங்கிவிட்டது!
தெளிவாக்கவேண்டும்.

பூஞ்சையேறிய
காலத்தின் களிம்பைக்
களையவேண்டும்.

அம்மாவின் கலைந்த கூந்தலை
சீவி முடிக்க வேண்டும்.

சிவப்புக் கல் பதித்த கம்மல்
தங்கத்தாலானது.
ஒன்றிரண்டு கற்களைக்
காணவில்லை?

அதை அதனிடத்தில்
பொருத்தவேண்டும்!

கழுத்திலிருப்பது பித்தளை மாலை.

அதனை,
பொன்னாக்கவேண்டும்!
முடிந்தால் கருகமணி
மாலையாக்கு.

அன்றைக்கெல்லாம் ஒரு
குங்குமப் பொட்டிற்கென
அலைந்து திரிந்தாள்?

கிடைக்கவில்லை!

நெற்றியிலொரு
திலகம் தீட்டிவிடு.

மேலுதட்டிற்கும்
மூக்கிற்குமிடையில்
நிறம் மருவிய மருவுண்டு
இன்னுங் கொஞ்சம் அதைக்
கருமையேற்ற வேண்டும்.

கண்களிலிருக்கிறதே பெருங்கனிவு,
துளிகூட அது குறையலாகாது!!!

இடது செவியினருகில்
நெளிந்து விழுந்திருக்கும்
அந்தச் சிறுயிழைச் சுருள்முடி!

எனக்கீது

வலிக்க வேண்டும்...

அதை மட்டும்
அப்படியே விட்டுவிடு.

வலது கண் புருவத்திற்கு
சற்று மேலே
தழும்பொன்று இருக்கிறது

சிறுவனாயிருக்கையில்
குரும்பட்டியைக் கொண்டு - நான்
குறி பார்த்து அடித்தது!
அது மறைந்துவிடக் கூடாது.

என்றென்றும்
எனக்கது வலிக்கவேண்டும்.

மலையாளக்கவிஞர் : ஆ.ச ரேணுகுமார்
தமிழில்: ராஜன் ஆத்தியப்பன்

சுருடும்

சிரங்கலயைத் தொடலாம்...

குறும்படம் (Short film) என்பது ஒரு நிகழ்வை, கருத்தை, கதையை குறுகிய நேரத்தில் அழுத்தமாக தொழில்நுட்ப நேர்த்தியுடன் படக்காட்சியாக வெளிப்படுத்துவதை குறும்படம் எனலாம். அதாவது முழுநீளத் திரைப்படமாகக் கருதுவதற்குப் போதிய நீளம் இல்லாத திரைப்படங்களைக் குறிக்கும். 40 நிமிடங்கள் அல்லது அதற்குக் குறைவாக ஓடக்கூடிய திரைப்படமே குறும்படம் எனத் திரைப்படக் கலைகள் அறிவியல்கள் கழகம் (Academy of Motion Picture Arts and Sciences) வரைவிலக்கணம் தருகின்றது. 1920 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1970 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் குறும்படங்கள் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. 35 மிமீ அளவுள்ள இரண்டு சுருள்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட திரைப்படங்கள் ஒரு வகை. மூன்று அல்லது நான்கு சுருள்களைக் கொண்ட திரைப்படங்கள் இரண்டாவது வகை.

பெரும்பாலும் குறும்படங்கள் உள்ளூர், தேசிய அல்லது அனைத்துலக திரைப்பட விழாக்களிலேயே திரையிடப்படுவதுடன், தனிப்பட்ட திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களினால் குறைந்த செலவில் அல்லது செலவில்லாமல் தயாரிக்கப்படுவனவாக உள்ளன. குறும்படங்

களுக்கான நிதி திரைப்பட நல்கைகளுடாகவோ, இலாப நோக்கற்ற அமைப்புக்களிடமிருந்தோ, ஆதரவு அளிப்பவர்களிடமிருந்தோ, தனிப்பட்ட நிதிகளுடாகவோதான் கிடைக்கின்றன.

குறும்படங்கள் பொதுவாக தொழில் அனுபவங்களைப் பெறவும், எதிர்காலத்திட்டங்களுக்கு தனிப்பட்ட முதலீட்டாளர்களிடம் இருந்தோ, தயாரிப்பு நிறுவனங்களிடம் இருந்தோ, திரைப்படக் கலையகங்களிடம் இருந்தோ நிதி பெறும் நோக்கத்துக்காகவும் தமது திறமையைக் காட்டுவதற்காகவுமே குறும்படங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தொடக்க காலத்தில் எல்லாத் திரைப்படங்களும் குறுகிய படங்களாகவே இருந்தன. ஒருசில நிமிடம் அல்லது அதற்கும் குறைந்த நேரம் ஓடக்கூடியனவாகவே இருந்தன. 1910 ஆம் ஆண்டு வரை திரைப்படங்கள் 10 நிமிடங்களுக்கும் குறைவான நீளம் கொண்டவையாகவே இருந்தன. முதல் தொகுதித் திரைப்படங்கள் 1892 ம் ஆண்டில் (Kinetoscope) “கைனெடோகோப்” என்னும் தோமஸ் அல்வா எடிசனின் கருவி ஊடாகக் காட்டப்பட்டது. இது தனியாளர் பார்ப்பதற்காக மட்டுமே. டி. டபிள்யூ. கிரிபித்தின் (D. W. Griffith) “தேசத்தின் பிறப்பு” (The Birth of a Nation) போன்ற நீளமான படங்களுடன் ஒப்பிடும்போது நீளம் குறைவான நகைச்சுவைப் படங்களே பெரும் எண்ணிக்கையில் தயாரிக்கப்பட்டன.

குறும்பட நகைச்சுவைப் படங்கள் குறிப்பாகப் பெயர் பெற்றிருந்தன. அவை தொடராக வெளிவந்தன. கேலிச் சித்திர அசையும் படங்கள் முதன்மையாக குறும்படங்களாகவே தயாரிக்கப்பட்டன. உண்மையில் எல்லா முக்கியமான திரைப்படத் தயாரிப்பு நிறுவனங்களும், குறும்படத் தயாரிப்புக்கான பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தன. குறிப்பாக ஊமைப்படக்

காலத்திலும், தொடக்க பேசும் படக் காலத்திலும் பல நிறுவனங்கள் குறும்படங்களை மட்டும் அல்லது பெரும்பான்மையாகக் குறும்படங்களைத் தயாரித்தன. எடுத்துக் காட்டாக ஆல் ரோச் 1935க்குப் பின் லோரலையும் ஹாடியையும் (Laurel and Hardy) முழு நேரம் முழு நீளப்படங்களுக்கு மாற்றியது.

திரைப்படங்களைப் பதிவுசெய்வதும், பகிர்வதும் இலகுவாகப்படும் இக்காலப் பகுதியில் குறும்படங்கள் முக்கிய ஒரு வெளிப்படுத்தல் ஊடகமாக பரிணமித்து வருகின்றன. குறிப்பாக புலம்பு தமிழர்கள் மத்தியில் இவை ஒரு முக்கிய கலை வெளிப்பாட்டு, பரிமாற்று ஊடகமாக இருக்கின்றன சினிமா என்னும் கலைவடித்தின் வயது நூறினைத் தாண்டிவிட்டது. தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும், சினிமாவுக்குமான பரிச்சயம் கூட 100 வருடங்களை எட்டிவிட்டது. ஆனால், இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலின் திரைப்பட உருவாக்கப் பாரம்பரியமானது சொற்ப காலங்களைக் கொண்டதாகும். நூறு வருட வரலாறு கொண்ட ஒரு கலைப் பாரம்பரியத்தைக் கிட்டத்தட்டப் பூச்சியத்தில் இருந்து ஆரம்பிப்பது போன்றது தான் இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் முயற்சியாகும்.

இந்தியச் சினிமா ஏறத்தாள 100 வருட வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தினைக் கொண்டமைந்ததாக உள்ளது. சரியோ, தவறோ, ஆரோக்கியமானதோ, ஆரோக்கியம் அற்றதோ இத்தனை ஆண்டுகால சினிமாப் பாரம்பரியம், அந்த அனுபவம், அந்தப் படிப்பினைகள் அங்கு தலைமுறை, தலைமுறையாகக் கடத்தப்பட்டு வந்துகொண்டிருக்கின்றன. தமக்குரிய சினிமா தொடர்பான புரிதல்கள், நுட்பங்கள், அறிதல்கள் அவர்கள் மத்தியில் இரத்தமும், சதையுமாகப் பரவி இருக்கின்றன. புதிதாக அங்கு திரைப்படத் துறையில் நுழையும் ஒவ்வொருவரும் சூனியத்துக்குள் இல்லை. அவர்களைச்

சுற்றி அவர்களுக்கான சினிமாவுக் கான வழிகாட்டல்கள் நிரம்பியிருக்கின்றன. அந்தக் கடலுக்குள் குதிப்பவர்கள் எவ்வாறோ வழிகாட்டப்படுவர். ஆனால், அத்தகைய கடல், ஏன் குளம்சூட இலங்கைச் சூழலில் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை.

இலங்கையில்தமிழ்த் திரைப்பட வரலாறு 50 ஆண்டுகாலம் கொண்டது என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால், 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாப் பாரம்பரியத்துக்கும், இன்று பேசப்படும் அல்லது முயற்சி செய்யப்படும் இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமா முயற்சிகளுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் கிடையாது என்பதுதான் யதார்த்தம்.

இன்றைய இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாச் செயற்பாடுகள் அல்லது முயற்சிகள் 90களின் நடுப் பகுதியில் இருந்து ஆரம்பமாகின்றன. 80களுக்கு முன்னர் நடைமுறையில் இருந்த இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமா முயற்சிகளை இந்தியச் சினிமாவின் விரிவாக்கமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளாகவே பார்க்க முடிகின்றது. “அவர்கள் அங்கு செய்கின்றார்கள், நாங்கள் இங்கு அதேமாதிரிச் செய்வோம்” என்கின்ற அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் ஆகும். அதுமட்டுமன்றி, ஒரு சில தனிநபர் முயற்சிகளாக அவை இருந்தனவே ஒழிய, ஒரு திரைப்படத் தொழிற் துறையாகவோ அல்லது ஒரு தனித்துவமான சினிமாப் பாரம்பரியமாகவோ அவை வளர்த்தெடுக்கப்படவில்லை. தமிழ்த் திரைப்படத் துறைக்கான உட்கட்டுமானங்கள்

எதுவும் கட்டியமைக்கப்படவில்லை. ஒரு சமூக அசைவியக்கமாகவும் அது முன்னெடுக்கப்படவில்லை.

இந்நிலையில்தான், காலத்தினதும் சூழலினதும் உந்துதலினால், இலங்கைச் சூழலில் 90களின் நடுப் பகுதியில் ஒரு சிலர் தன்னார்வத்தோடு, திரைப்படம் செய்ய வெளிக்கிட்டார்கள். அந்தத் தன்னார்வப் படைப்பாளிகளுக்குக் கைகொடுத்து அவர்களை ஊக்குவித்தவர்கள் அல்லது தத்தெடுத்துக் கொண்டவர்கள் விடுதலைப் போராட்டக்காரர்கள் ஆவர். அதன் பின்னரே திரைப்பட உருவாக்கம், எமக்கான சினிமா, மாற்றுச் சினிமா, இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமா போன்ற கருத்து நிலைகள் எமது தமிழ்ச் சூழலில்

தன்னார்வப் படைப்பாளிகளுக்குக் கைகொடுத்து அவர்களை ஊக்குவித்தவர்கள் அல்லது தத்தெடுத்துக் கொண்டவர்கள் விடுதலைப் போராட்டக்காரர்கள் ஆவர். அதன் பின்னரே திரைப்பட உருவாக்கம், எமக்கான சினிமா, மாற்றுச் சினிமா, இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமா போன்ற கருத்து நிலைகள் எமது தமிழ்ச் சூழலில் பிரபல்யம் அடையத் தொடங்கின.

பிரபல்யம் அடையத் தொடங்கின. எடுத்த எடுப்பில் முழுநீளத் திரைப்படங்கள் செய்ய வெளிக்கிட்ட தன்னார்வப் படைப்பாளிகளைக் குறுந்திரைப் படப்படப்பாக்கத்தை நோக்கித் திசைதிருப்பி அல்லது வழிப்படுத்தி விட்டவர்களும் விடுதலைப் போராட்டக்காரர்கள் தான். நிதர்சனம் வெளியீடாக மாதா மாதம் வெளிவந்து கொண்டிருந்த ‘ஒளிவீச்சு’ காணொளியானது அதன் ஒவ்வொரு இதழிலும் ஒரு குறுந்திரைப்படத்தையோ அல்லது ஒரு குறும் ஆவணப்படத்தையோ கொண்டிருந்தது. இத்தகைய குறுந்திரைப் படங்கள் பற்றிய விசமர்சனங்களையும், குறிப்புகளையும் சிறு சஞ்சிகைகளில் எழுதுவதன் மூலம் குறுந்திரைப்படங்கள் பற்றிய ஒரு தேடலைப் பல இளைஞர்கள் மத்தியில் அ.யேசுராசா போன்ற இலக்கிய,

சினிமா விமர்சகர்கள் உருவாக்கியிருந்தார்கள். அதன் தொடர்ச்சியாக 2002ம் ஆண்டு பிரித்தானியாவைச் சார்ந்த 'ஸ்க்ரிப்ட்நெற்' நிறுவனம் யாழ்ப்பாணத்தில் குறுந்திரைப்பட உருவாக்கலுக்கான பாரிய பயிற்சி நெறியினை யாழ் பல்கலைக்கழகமூலம் இணைந்து ஆரம்பித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து 'ஸ்க்ரிப்ட்நெற்' நிறுவனம் 2009 ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் பெருவாரியான தமிழ் பேசும் இளைஞர்களுக்கு துறைசார் பயிற்சிகளை வழங்கியும், தொடர்ச்சியான குறுந்திரைப்பட படைப்புகளை மேற்கொண்டும் வந்தது. இத்தகைய பயிற்சி நெறிகள், பல்வேறு பாகங்களில் இருந்தும் உருவான படைப்புகள், அவற்றுக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரங்கள், ஊடக ஆதரவுகள் என்பன இன்று தமிழ்ச் சூழலில் திரைப்பட உருவாக்கம் மற்றும் குறுந்திரைப்பட படைப்புகள் சார்ந்து ஒரு அலை எழவும் அது பற்றிய தன்னம்பிக்கை வளரவும் முக்கிய காரணமாக இருந்தன.

90களில் பூச்சியத்தில் இருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட எமது தமிழ்ச் சினிமா முயற்சியானது, இன்று ஒரு சமூக அசைவியக் கமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஆயினும், இந்த அசைவியக்கமானது பயிற்சிகள், பரீட்சார்த்தங்கள் என்ற நிலையைத் தாண்டிப் போகவில்லை என்பதும் யதார்த்தமான விடயம் ஆகும். இத்தகைய நிலைமையில், இலங்கைச் சினிமா முயற்சியில் குறுந்திரைப்பட படைப்பாக்கச் செயற்பாடுகளின் வகிபாகம் என்பது மிகவும் காத்திரமான ஒன்றாகவும் அத்தியாவசியமானதாகவும் இருந்து வருகின்றது. அந்தவகையில், எமது தமிழ்ச் சினிமாச் செயற்பாட்டில் குறுந்திரைப்பட படைப்பாக்கமானது பின்வரும் நான்கு வழிகளில் முக்கியத்துவம் பெற்றதாக அமைவதனை அடையாளம் காணமுடிகின்றது.

1. படைப்பாளிகள், கலைஞர்களுக்கான பயிற்சி
2. புதிய செல்நெறியைக் கண்டறிவதற்கான பரீட்சார்த்தக் களம்

3. புதிய திரைப்பட அனுபவத்திற்கு மக்களைப் பழக்கப்படுத்தும் கருவி
4. சர்வதேச சினிமா அரங்குக்குச் செல்வதற்கான நுழைவாயில்

இந்த நான்கு விடயங்களையும் பிரக்ஞை பூர்வமாக அறிந்து வைத்திருந்தலும், அதன் மூலம் தாம் செல்லும் பாதையைச் சரிபார்த்துக் கொள்ளலும், அவ்வப்போது அதனை மதிப்பீடு செய்தலும் ஒவ்வொரு இலங்கைத் திரைப்படச் செயற்பாட்டாளரதும் தேவையாகவும், புத்திசாலித்தனமான வழியாகவும் உள்ளது.

படைப்பாளிகள், கலைஞர்களுக்கான பயிற்சி

இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில் திரைப்பட முயற்சியில் இருக்கும் அனைத்துப் படைப்பாளிகள், நடிகர்கள் மற்றும் இதர கலைஞர்களுக்கான பயிற்சியாகக் குறுந்திரைப்படங்கள் அமைகின்றன. இன்றைய நிலையில் தமிழ்ச் சூழலிலும் சரி புலம்பெயர் தேசங்களிலும் சரி ஏனைய நாடுகள், இனங்களிடையேயும் சரி இரண்டு விதமான குறுந்திரைப்பட முயற்சிகள் நடைபெற்று வருவதனை அவதானிக்க முடியும். ஒன்று தமது அனுபவங்களை, தமது கற்பனைகளை தமது சொந்த சந்தோசத்துக்காக ஒரு சுய வெளிப்பாடாக வெளிப்படுத்தும் குறுந்திரைப்பட முயற்சிகள். ஒவியம் வரைவது போல், ஒரு கவிதையை எழுதுவது போல் ஒரு குறுந்திரைப்படத்தை அல்லது அத்தகைய ஒரு காணொளியைப் படைப்பதற்குத் தொழிநுட்பத்தின் இன்றைய வளர்ச்சியும், அதன் இலகு பாவனையும் வசதி செய்து கொடுக்கின்றது. ஒருவர் தனது காதலிக்கு அல்லது தன் பெற்றோருக்கு, தன் நண்பர்களுக்கு ஒரு வாழ்த்து மடல் எழுதிக் கொடுப்பதுபோல் ஒரு குறுந்திரைப்படத்தைச் செய்துகொடுக்க முடியும். பயின்முறையில் செய்யப்படும் குறுந்திரைப்பட முயற்சிகள் அல்லது அமைச்சுர் படைப்பாக்கங்கள் என்றும்

இத்தகைய செயற்பாட்டைச் சொல்லலாம். மற்றையது, ஒரு திரைப்படப் படைப்பாளியாக வரவேண்டும் எனும் நோக்குடன் செய்யப்படும் முயற்சிகள். தன் துறை, கனவுகள், நீண்டகால இலட்சியம் அல்லது நோக்குடன் அதற்கான பயிற்சியாகச் செய்யப்படும் குறுந்திரைப்பட முயற்சிகள் இவை. இங்கு முக்கியமான விடயம் என்னவென்றால், திரைப்படப் படைப்பாளியாக வரவேண்டும் எனும் நோக்கில் மேற்கொள்ளப்படும் குறுந்திரைப்பட முயற்சிகளுக்கும், சுய வெளிப்பாட்டுக்காக, சுய சந்தோசத்துக்காகப் பயின்முறையில் செய்யப்படும் குறுந்திரைப்பட முயற்சிகளுக்கும் இடையே நிறைய வித்தியாசங்கள் உண்டு. ஒரு திரைப்படப் படைப்பாளியாக வர நினைப்பவர், குறுந்திரைப்பட உருவாக்கத்தைத் தனக்கான சுய கற்கைநெறியாகப் பாவனை செய்துகொள்ள வேண்டும். தனது குறுந்திரைப்படச் செயற்பாட்டின் ஊடாகத் திரைப்பட உருவாக்கத்திற்கான திறனையும், அதற்கான நுட்பங்கள், உத்திகளைக் கற்றறிந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். திரைப்படக் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர் போன்ற பாவனையுடன் செயற்பட வேண்டும். திரைப்படக் கல்லூரியில் இருந்து ஒருவர் வெளியேறும்போது, அவரிடம் ஒரு படைப்பு இருக்க வேண்டும். அந்தப் படைப்பு அவரின் அடையாளமாக, அவருக்கு ஒரு விசிட்டிங் கார்ட்டாக இருக்க வேண்டும். அதனைக் காட்டியவுடன் இவர் எத்தகைய படைப்பாளி, சமூகம் பற்றியும், திரைப்படப் படைப்பாக்கம் பற்றியும் இவர் எத்தகைய அணுகுமுறையினைக் கொண்டுள்ளார் அல்லது எத்தகைய மனப்பாங்குடன் உள்ளார் என்பதனை அந்தப் படைப்பு ஓரளவு சொல்லிவிட வேண்டும்.

அடுத்தது, குறுந்திரைப்படப் படைப்பாக்கத்தை ஒரு சவாலாக ஏற்க வேண்டும். பெரும்பாலான குறுந்திரைப்படப் படைப்பாளிகள் குறுந்திரைப்படத்துக்கான நேர

வரையறையைத் தமக்கு வசதியான விடயமாக எடுத்துக் கொள்ளும் நிலை காணப்படுகின்றது. *They take it for granted.* உண்மையில் ஒரு குறுந்திரைப்படத்துக்கான மூளை உழைப்பு ஒரு முழுநீளத் திரைப்படத்துக்குத் தேவையான மூளை உழைப்பினைவிட எவ்விதத்திலும் குறைவானது அல்ல. மூளை உழைப்பு எனும்போது கதை மற்றும் திரைக்கதை உருவாக்கம் என்பன முதன்மை பெறுகின்றன. ஒரு நல்ல திரைக்கதையை உருவாக்கிவிட்டால், ஒரு திரைப்படத்தின் 70 வீத வேலை முடிந்துவிடும். ஒரு முழுநீளத் திரைப்படத்துக்கான திரைக்கதையை உருவாக்கும்போது உள்ள சவால், எவ்வாறு பார்ப்போரை இரண்டு அல்லது இரண்டரை மணி நேரம் கட்டிப்போட்டு வைத்திருப்பது என்பதாகும். ஒரு குறுந்திரைப்படத்துக்கான திரைக்கதையை உருவாக்கும்போது உள்ள சவால் எப்படி 10 அல்லது 15 நிமிடத்துக்குள் ஒரு முழுமையான கதையைச் சொல்வது என்பதாகும். மொத்தத்தில் இரண்டும் கடினமான இலக்குகளே. சவாலான விடயங்களே. இன்னும் சொல்லப்போனால், இரண்டு மணி நேரத்துக்குள் ஒரு கதையைச் சொல்வதைவிட 10 அல்லது 15 நிமிடங்களுக்குள் ஒரு கதையைச் சொல்வது அதிக சவால் உள்ள விடயம் ஆகும்.

அடுத்த விடயம், ஒரு முழுநீளத் திரைப்படத்துக்குரிய கதையைச் சுருக்கிக் கால் மணி நேரம் அல்லது அரை மணி நேரங்களுக்குச் சொல்லும் முயற்சிகளும் குறுந்திரைப்பட வகையாகக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. இது நாவலைச் சுருக்கி ஒரு சிறுகதையாக எழுதுவது போன்றது. சிறுகதை என்பது நாவலின் குறுகிய வடிவம் அல்ல. அதேபோன்று குறுந்திரைப்படம் என்பதுவும் முழுநீளத் திரைப்படத்தின் குறுகிய வடிவம் அல்ல என்பதனைக் குறுந்திரைப்படப் படைப்பாளிகள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். குறுந்திரைப்படங்கள் எனப்படுபவை

குறுக்கப் பட்ட படங்கள் (shortened films) அல்ல.

புதிய செல்நெறியைக் கண்டறிவதற்கான பரீட்சார்த்தக் களம்

இரண்டாவது, எமது தமிழ்த் திரைப்படத் துறை முழுமைக்கான செல்நெறியைக் (Trend) கண்டு கொள்ளும் அல்லது கட்டியமைக்கும் முயற்சியாகக் குறுந்திரைப்படப் படைப்பாக்க முயற்சிகள் இருக்க வேண்டியுள்ளன. அந்தவகையில், குறுந்திரைப்படம் என்பது ஒரு பரீட்சார்த்தக் களம் என்பதனை உணர்ந்தவர்களாகக் குறுந்திரைப்பட முயற்சியாளர்கள் இருக்க வேண்டும். இது பல பரீட்சார்த்தங்களைச் செய்து பார்க்கக்கூடிய

ஒரு குறுநிலம். உண்மையில், இதுதான் குறுந்திரைப்படம் எமக்குத் தரும் வசதி. திரைக்கதை விடயத்தில் குறுந்திரைப்படப் படைப்பாக்கம் எந்தவகையிலும் முழுநீளத் திரைப்படத்துடன் ஒப்பிடுகையில் வசதியானதும், இலகுவானதுமான விடயம் அல்ல. ஆனால், பரீட்சார்த்தம் என்னும் வகையில் குறுந்திரைப்படங்கள் பன்மடங்கு வசதியானவையாகவும், அதற்கு இலகுவானவையாகவும் உள்ளன, முக்கியமாகப் பணச் செலவு சார்ந்து இந்த வாய்ப்பை ஒரு குறுந்திரைப்படப் படைப்பாளி பயன்படுத்தல் வேண்டும். இதுவரை திரையில் பார்க்காத கதைகளை, இதுவரை திரையில் பார்க்காத கதை சொல்லல் முறைமைகளை, காட்சிப்படுத்தல் மோடிகளை, பாத்திரங்களை, புதிய கட்டமைப்புகளை, புதிய

ஒரு முழுநீளத் திரைப்படத்துக்குரிய கதையைச் சுருக்கிக் கால மணி நேரம் அல்லது அரை மணி நேரங்களுக்குச் சொல்லும் முயற்சிகளும் குறுந்திரைப்பட வகையாகக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. இது நாவலைச் சுருக்கி ஒரு சிறுகதையாக எழுதுவது போன்றது. சிறுகதை என்பது நாவலின் குறுகிய வடிவம் அல்ல. அதேபோன்று குறுந்திரைப்படம் என்பதுவும் குறுகிய வடிவம் அல்ல

கோணங்களை, உத்திகளைப் பயன்படுத்த முனைய வேண்டும். திரைப்படம் தைரியசாலிகளுக்கும், புதுமை விரும்பிகளுக்கும் உரிய இடம். அவர்களே இத்துறையில் நிலைத்து நிற்க முடியும். இந்தியச் சினிமாவை மறுபிரதியீடு செய்து, 'ஆஹா எங்களாலும் இந்தியச் சினிமாவுக்கு இணையாகப் படம் செய்ய முடியும்' என அறிக்கைவிடுதல் ஒரு ஆரோக்கியமான பயிற்சி அல்ல. மாறாக, எமது சினிமா எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதனைக் கண்டறிவதற்கான பரீட்சார்த்த முயற்சியாக எமது குறுந்திரைப்பட முயற்சிகள் இருக்க வேண்டும்.

அதேபோன்று, ஈழத்துப் பேச்சுவழக்கிற்குத் திரைப்படம் பார்ப்போர் பழக்கப்படவில்லை என்பதற்காக யாழ்ப்பாணத்திலும், மட்டக்களப்பிலும் நிகழும் கதையில் பாத்திரங்கள் இந்தியத் தமிழில் பேச வேண்டும் என நினைப்பது தைரியமான விடயமும் அல்ல. புத்திசாலித் தனமான விடயமும் அல்ல. குறுந்திரைப்படங்களில் பேச்சுத் தமிழைக் கூடப் பரீட்சார்த்தம் செய்ய முடியவில்லை என்றால், அவர்கள் குறுந்திரைப்படம் பற்றியும் அது வழங்கும் வசதி வாய்ப்புப் பற்றியும் புரிதல் இல்லாதவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பதே அர்த்தம்.

உண்மையில், ஈழத்துச் சூழலில் ஒரு ஸ்திரமான திரைப்படச் செல்நெறி உருவாக்கப்பட்டுத் தொடர்ச்சியாக முழுநீளத் திரைப்படங்கள் வெளிவந்த வண்ணம் இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழல் வரும் காலத்திலும் கூட, குறுந்திரைப்படப் படைப்புகள்

தொடர்ந்து நடந்த வண்ணமே இருக்க வேண்டும். ஏனெனில், இந்தக் குறுந்திரைப் படப் படைப்பாக்கங்கள் மூலமாகவே தொடர்ந்து ஈழத்துச் சினிமாவுக்கான புதுமைகளைப் பரீட்சார்த்தம் செய்துகொண்டிருக்க முடியும். பல பிரபல சினிமா இயக்குனர்களே அவ்வாறு குறுந்திரைப்படத்தைப் பரீட்சார்த்தமாகப் பயன்படுத்தி இருக்கின்றார்கள். போலன்ஸ்கி, அக்கிரா குரோசவா, அபாஸ்கியாரோஸ்தாமி போன்றவர்களின் குறுந்திரைப்படங்கள் அந்தவகையில் மிகப் பிரசித்தி பெற்றவை.

அடுத்தது, ஈழத்துத் தமிழ்ச் சினிமாவுக்கான தனித்துவத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான பல வேலைகளை ஈழத்துக் குறுந்திரைப்படப் படைப்பாளிகளால் செய்ய முடியும். அதற்கான சூழலும், வாய்ப்பும் அவர்களைச் சுற்றி நிறைந்துள்ளது. அதனை அவர்கள் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். பலர் எமக்கான தனித்துவத்தை, அமெரிக்காவில் இருந்தோ அல்லது ஈரானில் இருந்தோ இறக்குமதி செய்யலாம் என்ற கனவுடன் உள்ளனர். உண்மையில், எமக்கான தனித்துவங்கள் இங்கேயே, இப்போதே உள்ளன. 30 வருடகாலப் போரை எதிர்கொண்ட ஒரு ஈழகம், அதன் கதை, அவை என்ன கதையாக இருந்தாலும் இந்த 30 ஆண்டுகாலப் போரின் பாதிப்பு, அதன் பின்னணியிலேயே எமது கதைகள் அமையப்போகின்றன. இதுவே யதார்த்தம். எமக்குண்டான தடைகள், அச்சுறுத்தல்கள், குறைகள், போதாமைகள் இவைகள் கூட எமது தனித்துவத்துக்கான வழிகள். இத்தகைய தடைகள், அச்சுறுத்தல்கள், குறைகள், போதாமைகளுக்குள் நின்றபடி அவற்றை எவ்வாறு மேலி, நுட்பமான வழியில் எமது படைப்புகளை வெளிக் கொணர்வது என்பதில் இருந்துதான் எமது தனித்துவம் தோற்றம் பெறத் தொடங்குகின்றது.

புதிய திரைப்பட அனுபவத்துக்கு மக்களைப் பழக்கப்படுத்தும் கருவி

எமது மக்களை, ஈழத்துத் தமிழ்ச் சினிமா என்னும் புதிய திரைப்பட செல் நெறிக்குப் பழக்கப்படுத்துவதற்குக் குறுந்திரைப்படங்கள் அத்தியாவசியமாக உள்ளன. ஈழத்துத் தமிழ்ச் சினிமாவிற்குரிய மிகப் பெரும் சவாலாக உள்ள விடயம் பிரதான நீரோட்டச் சினிமாவான இந்தியத் தமிழ்ச் சினிமாவினால் உருவாக்கி விடப்பட்டுள்ள இரசனை, சினிமா அனுபவம் பற்றிய எதிர்பார்ப்பு. மக்கள் இந்திய 'போர்மியூலா' சினிமாவினால் வார்ப்புரு செய்யப்பட்டுள்ளனர். சினிமா பார்ப்பதற்கு என்று குந்தினால், அவர்களை அறியாமல் அவர்களிடம் சில எதிர்பார்ப்புகள் வந்துவிடுகின்றன. இந்தியச் சினிமாக்கள் கொடுக்கும் அழகியல், வசனங்கள், நட்சத்திரக் கவர்ச்சிகள், பிரமாண்டக் காட்சியமைப்புகள், பாட்டுகள், ஜோக்குகள், சண்டைகள், அவை தரும் மருட்கை உணர்வுகள், கிளுகிளுப்பு, ஆக்ரோச உணர்வு, மற்றும் இன்னோரன்ன அனுபவங்கள் அவர்களுக்குத் தேவையாக உள்ளன. இத்தகைய வார்ப்புருவானது, ஊடக விளம்பரங்கள், பேட்டிகள், கனியாட்ட நிகழ்வுகள், இசை நிகழ்வுகள், நடன நிகழ்வுகள், நட்சத்திர சோக்கள், வானொலிப் பாடல்கள், பத்திரிகைக் கட்டுரைகள், துணுக்குகள் போன்றவை மூலம் மேலும், மேலும் ஸ்திரப்படுத்தப்படுகின்றன. இது உண்மையில், தற்செயல் நிகழ்வுகள் அல்ல. இந்தியச் சினிமா போன்ற பெரும் தொழிற் பேட்டைச் சினிமாக்கள் திட்டமிட்டு இவ்வகை வார்ப்புருவைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்த வண்ணமே இருக்கும். மேற்கைப் பொறுத்தளவில் இத்தகைய வார்ப்புருவைக் ஹொலிவுட் திரைப்படத்துறை செய்து கொண்டேயிருக்கும்.

இத்தகைய ஒரு நிலையை அல்லது தடையை எதிர்கொள்ள ஈழத்துத் திரைப்படப் படைப்பாளிகளுக்கு இரண்டு தேர்வுகள்

உள்ளன. ஒன்று இந்தியச் சினிமா எந்தெந்த உத்திகளைப் பயன்படுத்தி மக்களை வார்ப்புருச் செய்துள்ளதோ அந்த உத்திகளை அவர்களைவிடத் திறமையாகவும், சிறப்பாகவும், பிரமாண்டமாகவும், அதி உயர் தொழி நுட்பத்துடனும், கவர்ச்சியுடனும் பயன்படுத்துவது. மற்றும், அவர்கள் பயன்படுத்தும் இத்தகைய உத்திகளை முற்றுமுழுதாகப் புறக்கணித்துவிட்டு மாற்று அல்லது தனித்துவமான கதைசொல்லல் உத்திகளைப் பயன்படுத்துவது. இதில் எதனை நமது படைப்பாளிகள் தேர்வு செய்வது என்பதற்கு நாம் சில கேள்விகளைக் கேட்க வேண்டியுள்ளது.

எது நடைமுறைச் சாத்தியமானது? எது ஆரோக்கியமானது? எது சமூக அக்கறை கொண்டது? எது எமது மக்களை மருட்கைக்குள் தள்ளாது? அவர்களை விழிப்புணர்வு நிலைக்கு உயர்த்த வல்லது? எது எமது படைப்புகளைச் சர்வதேச உலகிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும்? எது எமது வாழ்வியலையதார்த்தத்துடன் வெளிப்படுத்தும்? எது எமக்கான அடைவுகளுக்கு வழிவகுக்கும்? வர்த்தக ரீதியில் எமது படங்களை வெற்றியடைச் செய்ய எது எமக்கான சிறந்த வழி? எல்லாவற்றுக்கும் மேல் எது புத்திச்சாலித்தனமானது?

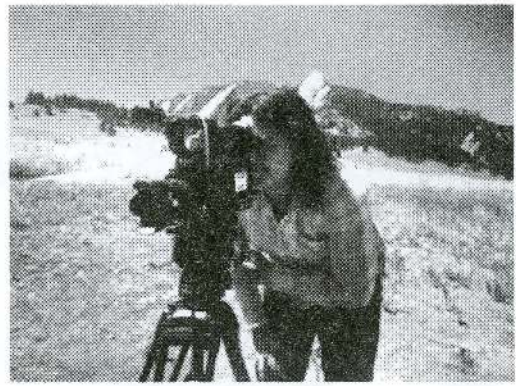
மேல்கூறப்பட்ட நிலையில் நின்று பார்க்கும்போது, இந்தியத் தமிழ்ச் சினிமா பயன்படுத்தும் ஆரோக்கியமற்ற, சமூக விரோத உத்திகளை முற்றுமுழுதாகப் புறக்கணித்துவிட்டு மாற்று அல்லது தனித்துவமான கதைசொல்லல் உத்திகளைப் பயன்படுத்துவது என்பதே எமக்கான வழியாக இருக்க முடியும். எமது கதைகள் தற்புதுமை உள்ளனவாக, எமது மக்களின் வாழ்வியலையதார்த்தமாகப் பிரதிபலிப்பவையாக இருக்க வேண்டியுள்ளது. அப்படி வரும்போது நாம் நமது மக்களைப் புதிய சினிமா அனுபவத்துக்குப் பழக்கப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. அதற்கு மக்களைத் தொடர்ச்சியாக இந்த அனுபவத்துக்குள்ளாக்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டியுள்ளது. ஈழத்துத் தமிழ்ச் சினிமா என்னும் புதிய சினிமாப் பாணியை, எமது பேச்சு மொழிகளை, வட்டார வழக்குகளை மக்களுக்குப் பழக்கப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இதற்குச் சரியான வழியாகக் குறுந்திரைப்படங்கள் அமைகின்றன. குறைந்த செலவில் அதிக மூளை உழைப்புடன் அதிகளவான குறுந்திரைப்படங்கள் படைக்கப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். அவை மக்களிடம் சென்றடைவதற்கான வழிவகைகள் செய்யப்பட வேண்டும். ஒருபுறம் முழுநீளத்

திரைப்படப் படைப்புகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், அதைவிட வேகமாகக் குறுந்திரைப்படப் படைப்புகள், அதாவது, ஈழத்துத் தமிழ்ச் சினிமாவுக்கான தனித்துவ யதார்த்தத்தைக் கொண்ட குறுந்திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு அவை மக்களிடம் சென்றடைந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

சர்வதேச சினிமா அரங்குக்குச் செல்வதற்கான நுழைவாயில்

எமது திரைப்படங்களும், எமது கதைகளும் சர்வதேச சமூகத்தைச் சென்றடைய வேண்டியுள்ளது. ஈழத்துத் தமிழ்ப் படங்களுக்கான இடம் ஒன்று சர்வதேச சினிமா உலகில் உள்ளது என்பதை முதலில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பொதுவாகப் போர் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய சூழல்களில் இருந்து வரும் கதைகளைக் கேட்பதற்கான ஆர்வமும், எதிர்பார்ப்பும் உலக மக்களிடம் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றது. இது இதிகாசக் கதைகளின் காலம் முதல் இருந்து வரும் ஒரு உலகப் பொதுமையான மனித மனப் பாங்காக உள்ளது. திரைப்பட உலகில் இது மிக அதிகமாக உள்ளது. இந்த வாய்ப்பை ஈழத்துத் தமிழ்ச் சினிமா பயன்படுத்துதல் அத்தியாவசியமான விடயமாகும்.

பிரான்ஸ் நியூவேல் படங்கள், இரண்டாம் உலகப் போரின் பின்னரான பிரான்ஸ் மக்களின் வாழ்வியலை, அங்கிருந்த பொருளாதார நிலைமையை, இளைஞர்களின் உளவியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் பின்னர், நியூவேல் சினிமாவாக உலகெங்கும் பிரசித்தி பெற்றன. இன்று பலராலும் சிலாகித்துக் கொள்ளப்படும் ஈரானியத் திரைப்படங்கள் கூடப் போருக்குப் பிந்தைய சூழலில் இருந்து ஆரம்பமானவை தான். இலத்தின் அமெரிக்க திரைப்படங்களுக்கும், அந்த நாடுகளின் போர்க்கால வாழ்க்கைக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் உள்ளன.

அந்தவகையில், ஈழத்துத் தமிழ்ச் சினிமா வானது, போர் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய சூழலை யதார்த்தமாகப் பிரதிபலிக்கும் பட்சத்தில் சர்வதேச சினிமா அரங்கில் முக்கிய இடத்தினைப் பெறும் வாய்ப்பினைக் கொண்டுள்ளன.

ஆனால், முழுநீளத் திரைப்படங்கள் அதைச் செய்யும்வரை காத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. குறுந்திரைப்படங்கள் அதற்கு மிகப் பொருத்தமான வழியாக உள்ளன. உண்மையில், குறுந்திரைப்படங்களைச் சர்வதேச சமூகத்திடம் பிரபல்யப் படுத்துவதன் மூலம், ஈழத்து முழுநீளத் திரைப்படங்களுக்கான வரவேற்பை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். நமது கதைகளைப் பெரிய திரையில் பார்ப்பதற்கான அவர்களின் ஆவலைத் தூண்ட முடியும். இன்று ஆங்காங்கே ஈழத்துக் குறுந்திரைப்படங்கள், சர்வதேச திரைப்பட விழாக்கள், இணையத்தளம், தொலைக்காட்சிகள், சிறப்புத் திரையிடல் நிகழ்வுகள் மூலம் சர்வதேச சமூகத்திடம் செல்ல ஆரம்பித்துவிட்டன. இந்தப் போக்கு அதிகரித்த வண்ணம் இருக்க வேண்டும். அதேநேரம், நமது படைப்பாளிகள், ஈழத்துத் தமிழ்ச் சினிமாவுக்கான தனித்துவம், நமது மக்கள், நமது வாழ்வியல், நமது பண்பாடு போன்ற விடயங்களின் காத்திரத் தன்மையுடனும் செயற்பட வேண்டும்.

- போல். N. சரண்தேவ்

கலியுக சீதைகள்

காவியங்கள் பாடவில்லை - எந்தக்
கதைகளும் எமை எழுதவில்லை
தெருமுனையில் சிலைகளில்லை - எந்தத்
திசையிலும் எமக்கு கோயிலில்லை

ஆயினும்....
தினம் தினம் தீக்குளிக்கும்
கலியுக சீதைகள் நாம்!

அஞ்ஞானவாசம்தான்
அன்றாடம் எம்வாழ்க்கை
மகளாய் மனைவியாய்
தாயாய் இல்லத் தலைவியாய்
எத்துணை பாத்திரங்கள் எத்தனை பாரங்கள்
அத்தனையும் சுமக்கிறோம்
கருவிலும்... கழுத்திலும்...
அதற்காய் அடையாளம் தொலைத்தே
அரிதாரம் பூசுகிறோம்!

எந்நாளும் நாம் எதிர்கொள்ளும்
துச்சாதனப் பார்வைகளுக்கிங்கே
குறைவில்லை...
காத்திடவே எந்தக் கண்ணனும்
இன்னும் பிறக்கவில்லை!

பட்டங்கள் ஆண்டாலென்ன...
சட்டங்கள் செய்தாலென்ன- எம்மேல்
பழிசொல்லும் பாண்டியர்களிங்கே பலபேர்
- இன்னும்
எத்தனை மதுரைகளைத்தான்
இந்த இருவிழிகளால் எரிப்பது?

மாதவம் பலசெய்தே மங்கையாய் பிறந்தவளே...
பூவே என உனைப் பூஜிக்கும் உலகென்று
பூரித்துப் போய்விட்டதே...
உன் முட்களையும் கொஞ்சம்
முனைப்பாய் வைத்துக்கொள்
ஆனுக்குப்பெண் நிகரென்று
ஆர்ப்பரிக்கும் அகிலமென்று
அசமந்து போய்விடாதே...
உன் அயரா முயற்சிக்கு ஆகாயமே எல்லை
அதுவரை ஓய்ந்திடாதே!

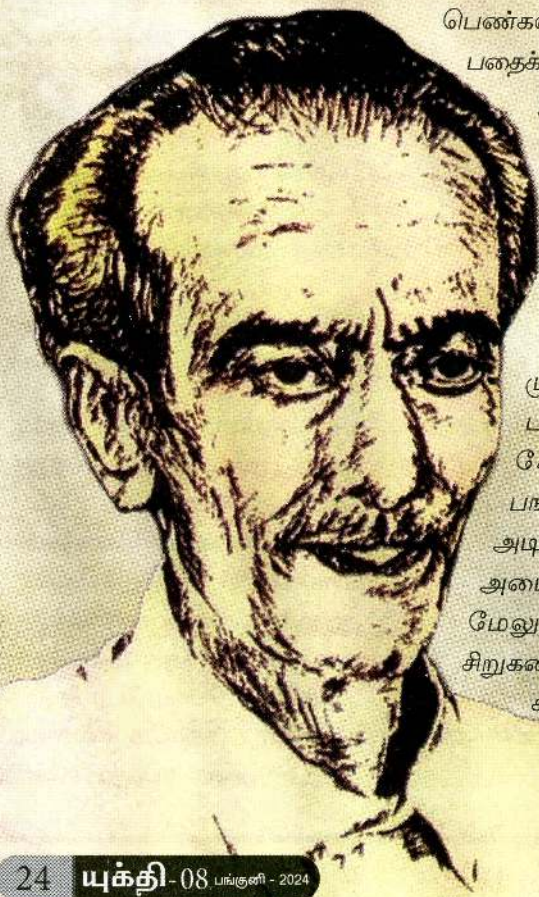
- மு.ம. ஹலிடா
அவுஸ்திரேலியா

பிச்சுசுனி கே.எம்.எம்.ஷாவினி சிறுகதைகளிவ் பெண்கள்

இன்று உலகளாவிய ரீதியில் பெண்கள் தொடர்பான கருத்தாக்கங்கள் அதிகம் நிலவி வருகின்றன. பெண்கள் குறித்து கவனம் செலுத்தும், அதிகம் பேசுகின்ற துறைகளுள் இலக்கியத்திற்கு தனியிடம் உண்டு. இவை: பெண்களின் சமூகவியல்சார் பங்குகள், பிரச்சினைகள், வகிபாகங்கள், என்பனவற்றுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளன, அளிக்கின்றன. அவற்றுள், 20ம் நூற்றாண்டு ஈழத்து இலக்கியங்களில், குறிப்பாக சிறுகதைகள், பெண்கள் தொடர்பான விடயங்களில் கூடுதல் கவனம் எடுத்து வருகின்றன. பெண்கள் பற்றி பேசுகின்ற சிறுகதை என்ற அடிப்படையில் பித்தனின் கதைகள் இங்கே கவனிக்கப்படக் கூடியவை. அந்தவகையில் பித்தன் கே.எம்.எம்.ஷா என்பவரின் சிறுகதைகள் உள்ளடங்கிய “பித்தன் கதைகள்” எனும் தொகுப்பு நூலில்,

பெண்கள் குறித்த பார்வைகள் எவ்வாறானது என்பதைக் கண்டறிவதாக இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது.

இவரது படைப்புக்கள், பெரும்பாலும் பெண்களை மையப்படுத்தியதாகவும் அல்லது அவர்களை பின்னணியாகக் கொண்டதாகவுமே அமையப் பெற்றுள்ளன. இதற்கு உதாரணமாக “பாதிக்க குழந்தை”, “அமைதி”, “பைத்தியக்காரன்”, “இருட்டறை” போன்றவற்றை குறிப்பிட முடியும். சமூகத் தளத்தில் பெண்கள் குறித்த பார்வை பற்றிய மதிப்பீட்டில் பித்தன் கே.எம்.எம்.ஷாவின் சிறுகதைகள் பங்கெடுக்கும் பாங்கை சம காலத்துக்கு ஏற்ற அடிப்படையில் ஆராய்தல் எனும் நோக்கிற்கு அமைவாக இவ் ஆய்வு ஆராயப்பட்டுள்ளது. மேலும் 1950/60 களில் எழுதப்பட்ட இச் சிறுகதைகள் சம காலத்து பெண்கள்சார் நிகழ்வுகளுடன் பொருந்துகின்றனவா எனும் ஆய்வுப் பிரச்சினையின் கீழ், முதலாம், இரண்டாம் நிலை தரவுகளை

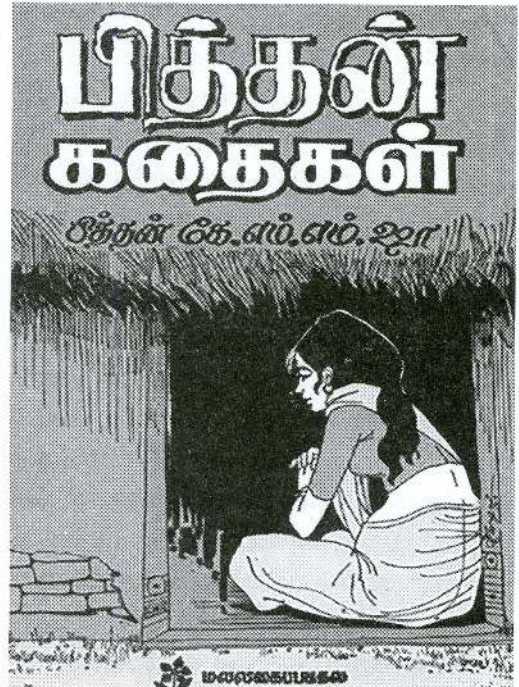

அடிப்படையாகக் கொண்டதோர் சமூகவியல், விவரணவியல் அணுகுமுறையிலான ஆய்வாகவும் இவ்வாய்வானது அமைந்துள்ளது.

ஈழத்து முஸ்லிம் சிறுகதை மலர்ச்சியானது, 1940 ம் ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் இருந்து முறையான வளர்ச்சியை தொடுகின்றது. ஆரம்பத்தில் “ஹைதர்சாசரிதம்” என்னும் சிறுகதையே ஈழத்தின் முதல் முஸ்லிம் சிறுகதையாக வெளிவந்தது. இது ஐதுறுஸ் லெப்பை மரைக்கார் என்பரினால் எழுதப்பட்டது. இருப்பினும் சிறுகதைக்குரிய வடிவப் பொருத்தமுடன், அதற்குரிய பண்புகளைக் கொண்டதுமான சிறுகதைகள் பிற்பட்ட காலங்களிலேயே வெளியாகின. இது பித்தன் கே.எம்.எம் ஷாவின் இலக்கிய நுழைவையடுத்தே முனைப்புப் பெற்றது. அந்த வகையில் ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றில் திருப்புமுனையாகத் திகழும் பித்தன் ஷா என அழைக்கப்படும் கலந்தர் லெப்பை முஹம்மது மீரா ஷா காத்திரமானதோர் படைப்பாளியாவார். புதுமைப்பித்தனின் வாரிசுகளில் ஒருவரான இவர், யதார்த்தபூர்வ மற்ற கதைகளை பலர் எழுதிக்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், சமுதாய அவலங்களை எடுத்துக்காட்டும் வித்தியாச போக்கினை கையாண்டு கதைகளை எழுதினார். 1950/60 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியின் சமுதாய அவலங்கள், அதன் நம்பிக்கை சார்ந்த போக்குகள், அவற்றின் நெளிவுகளிடுகள் என்பனவற்றையதார்த்தத்துடன் படைத்தவர்களுள் பித்தன் ஷாவுக்கு முக்கிய பங்குண்டு.

இவரது சிறுகதைகள் மேமன் கவியின் முயற்சியினால் 1995 மார்ச் மாதத்தில் “பித்தன் கதைகள்” எனும் தொகுப்பு நூலாக வெளிவந்தது. இது மல்லிகைப்பந்தலின் பத்தாவது வெளியீட்டு பிரசுரம் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந் நூலானது கலைஞரின் தியாகம், பயங்கரப்பாதை, ஆண்மகன், பாதிக்குழந்தை, அமைதி, ஊது குழல் உள்ளிட்ட பதினாறு சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியுள்ளன.

இவை பித்தனின் சிறுகதையாக்கும் திறன்களை வெளிப்படுத்த போதிய சான்றுகளாகும். இக் கதைகளில் வர்க்க முரண்பாடு, அரசியல் முறைமை, பெண்விடுதலை, பெண்ணடிமைத்துவம், முதலாளித்துவ சிந்தனைகள், இல்லற வாழ்க்கை முறைமை, போன்ற பல்வேறு கதையம்சங்கள் விரவிக் காணப்படுகின்றன. இவை பித்தனது சமூகம் சார்ந்த பார்வையின் அகலத்தினை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மேற்குறிப்பிட்ட கதையம்சங்களுள் பெண்களின் இயல்புகள், பெண்ணடிமைத்துவம், மற்றும் பெண் விடுதலை போன்ற பெண்ணியச்சிந்தனைகள் எவ்வாறு இடம் பெறுகின்றன என்பதை வெளிக் காட்டுவதாக இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது. “பித்தன் கதைகள்” எனும் தொகுப்பு நூல் வெளியீட்டின் போது, இச் சிறுகதைகளில் விரவி நிற்கும் பண்பினை பதிப்பகத்தார் அறிந்து, கதைகளில் அதிகம் நடமாடும் பெண்பாத்திரத்தை நூலின் அட்டைப் பக்கத்தில் பிரஸ்தாபித்தமை பித்தனின் கதைகளில் பெண்கள் பெறும் முக்கியத்துவத்தினை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

மேலும் இச் சிறுகதைகளில் பெரும் பாலான விடயங்கள் பெண்கள் சார் இயல்புகள், செய்திகள் என்பனவற்றை உள்ளடக்கமாக கொண்டவையாக உள்ளன. அத்துடன் சமூக, உளவியல் மற்றும் இறையியல் சிந்தனைகள் செறிந்தனவாகவும் காணப்படுகின்றன. இவை பெண்கள் தொடர்பான பல்வேறு சிந்தனைகளை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பேசுவதாகவும் அமைகின்றன. உதாரணமாக: பித்தனின் கதைகளில் பேசப்படும் பெண்கள் குறித்து கவனிக்கும் போது பித்தன் கதைகள் எனும் நூலின் முதல் கதையும் மிக நீண்ட காலமாக சர்ச்சைக்குள்ளானதுமான கதைதான் “பாதிக்குழந்தை”. இது வரலாற்று பூர்வமாக அமையாது ஒரு பின்னணி கோர்வையாக தரப்படும் கதையாக இடம்பெற்றுள்ளது. இதில் சுபைதா, ஏழைக்கிழவி, கிழம் செல்வந்த முதலாளி, ஆகிய பாத்திரங்கள் குறித்து பேசப்படுகின்றன. “சுபைதா, ஏழைக்கிழவியுடன் குடிசையினுள் இருக்கின்றாள் என்பது பற்றிய தெளிவுகள் ஓரிரு வரிகளில் கூறப்பட்டாலும் அவை பற்றிய விபரிப்புக்கள், வாழ்வியல் அம்சங்கள் என்பவை எதுவுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. (எம். எம். மஹ்ரூப், எழுத்தாளர் கே.எம்.எம் ஷா சிறுகதைகள் ஒரு விமர்சன நோக்கு) ஷாவின் குறிக்கோள் எதுவோ அது குறித்த விடயங்களை மட்டுமே கருவாகக் கொண்டு கதை நகரும் என்பதற்கு இக்கதை நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும். அந்தவகையில், கிழம் செல்வந்த முதலாளியினால் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட சுபைதாவின் மனக் குமுறல்களும், செய்வதறியா பால்ய பருவமும், உயர் மட்டத்தவர்களின் அடாவடித் தனங்களும், முடிவில் முடிவதுதான் கதி என்ற அவல நிலையையும், மிக உண்மைத் தனமான குரலில் பதிவு செய்கின்ற இக்கதை, இந்நிலை தனக்கு ஏற்படலாம் என தெரிந்திருந்தும் முதலை வாயில் இருந்து

புலியினை நாடிய கதையாகத்தான் முடியும் என்பதை உணர்ந்த சுபைதா மூலம் இளம் பெண்களுக்கு சமூக மட்டத்தில் நிகழும் தவிர்க்க முடியாத நிகழ்வினை படம் பிடித்து காட்டி விடுவதோடு, இது போன்ற விடயங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டியவை என்பதற்கான அறைகூவலாகவும் நகர்கின்றது. பெண்களுக்கு மிக நீண்ட காலம் தொட்டு விலங்கிடும் அம்சங்களுள் ஒன்றாக அவர்களால் கட்டியாளப்படும் வீணான சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களை குறிப்பிடலாம். இவற்றிலிருந்து பெண்கள் விடுபட வேண்டும். வெறுமனே அர்த்தமற்ற போலிக் கட்டுப்பாடுகளை எல்லாம் கடைப்பிடிப்பதில் எவ்வித நிறைவும் வந்துவிடுவதில்லை. அர்த்தமற்ற நடைமுறைகள், சாத்தியமற்ற ஆசாரங்கள் யாவும் தளர்த்தப்பட வேண்டும். என்பதற்கான குரலை ஆழப் பதிவு செய்யும் முகமாக அமைந்த கதையாக இருப்பதறையை குறிப்பிட முடியும்.

வீணான சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களை கட்டியாழும் சக்கினா கிழவியை சாடும் முகமாக அவள் போன்ற பெண்களையும் வெளியில் கொண்டு வர முனைகின்றார். கிணற்றுத் தவளைகளாக வீட்டினுள் அடங்கி காலம் கழிப்பது உடைக்கப்பட வேண்டும், கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப மனிதனும் தன் வாழ்வியலை மாற்றி செம்மைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், என்பதை “காலத்தையும் அதன் மாற்றத்தையும் உணராதவர்கள் அறுபது வருடமென்ன ஆயிரம் வருடங்கள் வாழ்ந்தாலும் அர்த்தமற்ற வாழ்க்கை தான்” என்று கதையாசிரியர் கூறுவதன் மூலம் பெண்கள் போலியான சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களை களைய வேண்டும் என்றும், இன்னும் “ஆகாது” என்று “ஆக” வேண்டிய வாழ்க்கையை விட்டு இருளில் மறைவது மடமை என்பதையும் வாசகர் மனதில் பதிவு செய்ய விளைவது புரியாமல் இல்லை. இவ்வாறு தனது கதைகளின் வாயிலாக

பெண்கள் தொடர்பான உணர்வுகள், எழுச்சிகள், விழிப்புணர்வுகள், ஏக்கங்கள் என்பன வற்றை வெளிப்படுத்தும் கதைகளுள் உள்வலம், தாகம் ஆகிய கதைகளையும் குறிப்பிட முடியும். இது சீதனக் கொடுமையால் வாழ்விழக்கும் ஏழைக் குமர்களைப் பற்றியதாக அமைகின்றது. முஸ்லிம் சமூகத்தின் முக்கிய குறைபாடாக இன்றும் தாண்டவமாடும் சீதனப்பிரச்சினைகள் பித்தனால் தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் முக்கிய குறைபாடாக அன்றும் இன்றும் திகழும் பெண்ணடிமைத்துவத்தினைக் குறிப்பிட முடியும். பெண்ணடிமைத்துவத்தினை இஸ்லாம் வரவேற்கவில்லை எனினும் இதனை தவறாக புரிந்து கொள்ளும் சமுதாயக் கட்டுக்கள் இன்னும் அவிழ்க்கப்படவில்லை. இதனை தெளிவுபடுத்தும் முகமாக அமைந்த கதைதான் “அமைதி”. இக்கதை றஷித் என்னும் பாத்திரத்தை குறிக்காட்டியாகக் கொண்டு நகர்கின்றது. கதையில் வரும் றஷித் இன்மனைவி கணவரிடம் நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறைமையிலிருந்து சமுதாய பார்வையினைக் காரணம் காட்டி தவறுகின்றாள். இதனால் றஷிதின் எதிர் பார்ப்புக்கள் தவிடு பொடியாகின்றன. “கணவன் மனைவி என்றால் உறவும் உடலும் மட்டும் தானா? உள்ளத்திற்கு அதில் பங்கு கிடையாதா?

“இந்த சமூகத்திற்கு என்றொரு அகராதி ஏற்படுத்தினால் அதிலே மனைவி என்ற பெயருக்கு அடிமை என்றுதான் பொருள் கொடுக்க வேண்டியவரும். நம் சமுதாயத்திற்கு வெட்கமே கிடையாது என்று குறிப்பிடுவது கதையின் மையத்தினை சுட்டி காட்டி விடுகிறது. பெண்கள் காலம் காலமாக சமூகத்திடம் அடிமைப்பட்டே வருகின்றனர். சமூகத்திற்காக வாழும் பெண்கள் தனக்காக வாழ வேண்டிய வழியிலே தொலைத்து விடுகின்றனர்”.

இன்று இஸ்லாமிய குடும்பங்கள் இருதய மில்லாத வாழ்க்கை தானே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஊரோடு ஒத்து வாழ வேண்டுமென்பதற்காக நியாயங்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டுமா?” “இந்த சமூகத்திற்கு என்றொரு அகராதி ஏற்படுத்தினால் அதிலே மனைவி என்ற பெயருக்கு அடிமை என்று தான் பொருள் கொடுக்க வேண்டியவரும்.

நம் சமுதாயத்திற்கு வெட்கமே கிடையாது. என்று குறிப்பிடுவது கதையின் மையத்தினை சுட்டிகாட்டிவிடுகிறது. பெண்கள் காலம் காலமாக சமூகத்திடம் அடிமைப்பட்டே வருகின்றனர். சமூகத்திற்காக வாழும் பெண்கள் தனக்காக வாழ வேண்டிய வாழ்க்கையை வழியிலே தொலைத்து விடுகின்றனர்”. என பெண்ணடிமைத்துவத்தை இக்கதை வார்ப்பின் வாயிலாக களைய விழைகின்றார்.

இவ்வாறு தனது சிறுகதைகள் மூலமாக பெண்கள் அனுபவிக்கும் வாழ்வியல் சிக்கல்கள், இவர்களால் எதிர் பார்க்கப்படும் அடைவுகள் முதலான பல்வேறு விடயங்களை பெண்ணிலையில் நின்று பேசியுள்ளார். இதனை இவரது சிறுகதைகளில் நடமாடும் பெண் பாத்திரங்களைக் கொண்டு உணர முடியும்.

பித்தனின் கதைகள், உருவ, உள்ளடக்க ரீதியில் பல விடயங்களை பேசுகின்றன. அவற்றுள், பெண்கள் சார்பிரச்சினைகள், அவற்றிற்கான தீர்வுகள், ஆண் -

பெண் உறவு நிலை, முதலியவற்றை வெளிக் கொண்டு நிற்கும் ஓர் ஆவணமாக இவரது சிறுகதைகள் திகழ்கின்றன.

சமூகத்தில் பெண்கள் சார் பிரச்சினைகள், தேவைகள் உள்ளிட்ட விடயங்களை ஏனைய துறைகளைப் போன்று இலக்கியங்கள் எவ்வாறு பேசுகின்றன என்பதை பித்தன் கே.எம்.எம். ஷா வின் சிறுகதைகள் ஊடாக கண்டறியலாம்.

சமூகத்தில் பெண்கள் குறித்த பார்வை பற்றிய மதிப்பீட்டில் பித்தன் கே.எம்.எம்.ஷாவின் சிறுகதைகள் பங்கெடுக்கும் பாங்கை சமகால நடப்புக்களுக்கு ஏற்ப ஆராய்தல் வேண்டும். சமூகத்தில் பெண்களின் வாழ்க்கைத் தரம், போராட்டம், வாழ்வியல் சிக்கல்கள் குறித்த பித்தனது கருத்துக்களை மதிப்பீடு செய்யும் வகையில் இவ்வாய்வானது அமைந்துள்ளது. இதில் 'சமூகவியல் அணுகுமுறை' விவரணவியல் அணுகுமுறை முதலியன ஆய்வு அணுகுமுறைகளாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் தகவல் சேகரிப்புகளுக்காக முதலாம் நிலைத்தரவுகளும் இரண்டாம்

முஸ்லிம் சமூகத்தின் பின்னணியிலிருந்து கொண்டு கதை எழுதத் தொடங்கியவரும் அத்தகைய சிந்தனையைத் தன் பின்னோருக்கு அளிக்கக் காரணமாக இருந்த பித்தனது படைப்புக்கள் தனித்து ஆராயப்பட வேண்டியவை. பித்தனின் கதைகள் தனியொரு ஆய்வுத் தொகுதியாக நிலை பெறுமாயின் நிச்சயம் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் நிலையானதொரு இடத்தைப் பித்தனுக்கு ஈட்டிக் கொடுக்கும்."

நிலைத் தரவுகளும் இவ்வாய்விற்காக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாம் நிலைத்தரவாக, பித்தனின் பதினாறு சிறுகதைகள் அடங்கிய மூலநூலும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக இது தொடர்பாக எழுதப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள், நேர் காணல்கள், இணையப்பக்கங்கள், இக்கால தமிழ் இலக்கியநூல்கள், திறனாய்வு நூல்கள் என்பனவும் ஆய்விற்காக எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பெண்களின் சமகால நடத்தைகள், முனைப்புக்கள் என்பனவற்றை பேசுவதில் ஏனைய துறைகளைப் போன்று சிறுகதைகளுக்கும் பங்குண்டு. ஆனால் பெண்ணியம்சார் சிறுகதைகளை விட இன்று பெண்ணியம்சார் கவிதைகளே மலிந்து விட்டன. எனவே பெண்கள் சார்பான பிரச்சினைகள், இன்னல்கள், இக்கட்டுக்கள், இயல்புகள், என்பனவற்றை வெளிப்படுத்துவதில் சிறுகதைகளுக்குள்ள வகிபாகம் எத்தகையது என்பதை ஆய்வுப்பிரச்சினையாக கொண்டு பித்தனின் கதைகள் இவ்வாய்வில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் சுமார் 1950/60 ஆண்டு

களில் எழுதப்பட்ட இச் சிறுகதைகளானது இன்றைய கால பெண்கள் சார் நிகழ்வுகளுடன் எவ்வாறு பொருந்துகின்றன என்பதையும் ஒரு ஆணின் பார்வையில் (கதாசிரியரை மையப்படுத்தி) பெண்கள் குறித்த பார்வை எத்தகையது என்பதையும் ஆராய்வதாக இவ்வாய்வானது அமைந்துள்ளது.

1950/60 ம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் முஸ்லிம் சிறுகதைகள் என்ற மதிப்பீடுகளுக்கு அப்பாலும் நின்று நிலவக் கூடிய படைப்புக்களை உலகுக்கு அளித்தவர் பித்தன் ஷா. இவரது படைப்புக்கள் வீரகேசரி, தினகரன், சிந்தாமணி, சுதந்திரன், கலைச்செல்வி முதலான பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. இருப்பினும் இன்றைய காலத்தில் அவை பற்றிய விமர்சனங்கள், ஆய்வுகள் நூல்கள் என்பவை வெளிவந்ததும் - வெளிவருவதும் குறைவாகவே உள்ளன. “முஸ்லிம் சமூகத்தின் பின்னணியிலிருந்து கொண்டு கதை எழுதத் தொடங்கியவரும் அத்தகைய சிந்தனையைத் தன் பின்னோருக்கு அளிக்கக் காரணமாக இருந்த பித்தனது படைப்புக்கள் தனித்து ஆராயப்பட வேண்டியவை. பித்தனின் கதைகள் தனியொரு ஆய்வுத் தொகுதியாக நிலை பெறுமாயின் நிச்சயம் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் நிலையானதொரு இடத்தைப் பித்தனுக்கு ஈட்டிக் கொடுக்கும்.” என்ற எம்.எம்.உவைஸின் கூற்றிற்கிணங்க பித்தனின் சிறுகதைகள் இங்கே ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

பித்தன் சமுதாயத்தின் பிடியில் இருந்து கொண்டு அச் சமூகம் பற்றிய விமர்சனங்கள், சில கொள்கைகள், சம்பிரதாயங்கள், என்பனவற்றை பிடிப்பற்றதாக கருதுவதுடன் அவற்றை கட்டியாள்பவர்களை, மாற்றம் நோக்கிய பயணத்திற்கு தன் கதைகள் ஊடாக அழைப்பு விடுப்பவராகவும் திகழ்ந்திருக்கின்றார். மேலும் அவற்றின் சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களால் பின்பற்றி வரும் அர்த்தமற்ற கொள்கைகளை உலகுக்கு

வெளிச்சமிட்டு காட்டுவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்பட்டதை இவரது சிறுகதைகளை வாசிப்பவர் எளிதில் உணரலாம். மேலும் இவரது சிறுகதைகள் மனித சமுதாயத்தின் நேசிப்பின் வெளிப்பாடாக அமைவதை, சமூகத்தில் நிகழும் வெவ்வேறு பிரச்சினைகளை வெவ்வேறாக அணுகுவதில் இருந்து கண்டுகொள்ள முடிகிறது. இதில் மனித வாழ்வின் சிக்கல்கள், மரபு வழிப்பட்ட வாழ்க்கைநிலை, சமுதாய சிக்கல்கள் என்பன பேசப்பட்டிருப்பதுடன் பெண்ணின் இயல்புகள், குணாதிசயங்கள், அவர்களால் எதிர்கொள்ளப்படும் சவால்கள், எதிர்நிர்ப்புக்கள் என்பனவும் யதார்த்தமாகவும் உண்மைத்தனமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனடிப்படையில் பித்தன் ஷா வின் சிறுகதைகளில் பெண்கள் எனும் தலைப்பிலான இவ்வாய்வானது முக்கியம் பெறுகின்றது.

பித்தனது சிறுகதைகளை ஆழ்ந்து நோக்கும் போது இவரது படைப்புக்களில் பெண் பாத்திரங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள முக்கியத்துவத்தினை நன்கு உணரக்கூடியதாக உள்ளது. ‘பாதிக்குழந்தையில்’ சுபைதா, ‘தாம்பத்தியத்தில்’ செல்லம்மா, ‘தாகத்தில்’ செய்னம்பு, ‘இருட்டறையில்’ சக்கினா, ‘அமைதியில்’ றஷீத் மூலம் சமீமா, ‘ஆண்மகனில்’ வதனி, ‘ஊர்வலத்தில்’ ரகுமத்து, ‘ஊதுகுழலில்’ ராதை ஆகியோரின் மன உணர்வுகள், இயல்பு நிலைமைகள் என்பனவற்றை கொண்டு பெண்கள் குறித்த செய்திகளை பித்தன் தன் சிறுகதைகளில் அழகாக வார்த்துள்ளார். மேலும், பித்தனது கதைகள் பெரும்பாலும் பெண்கள் சமூகத்தில் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், பிரச்சினைகள், அவர்களின் அபிலாசைகள், ஏக்கங்கள் என்பனவற்றை சமகால சமூக முனைப்புக்களுடன் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதாகவும் அமைந்துள்ளன.

MJ. இர்பானா

பெண்மை

Uரம்பரையின் ஆணியேனே
பெண்மைதான்.

நிலத்திலூன்றி விருட்சமென
நீண்டு வளர்ந்து கிளைபரப்பி
வம்சத்தின் வாரிசுக்கு நிழல்தரும்
கொடை வள்ளல்.

எத்தனை காய்களை கனிகளை
மலர்களை பிரசவிக்கிறாள்
இதில் காயாகாத மலருமுண்டு
பலமலர் இடையிலும் உதிரலாம்.

காயைக் கனியாக்கி
அதை விதையாக்கும்

வித்தை தெரிந்தவள்
பரிணாமத்தின் முதல் படியும் இவளே!

காகங்கள் பறிப்பதுமுண்டு
காற்றில் பறப்பதுமுண்டு
சுவைத்த கனியை சிலர்
தூர எறிவதுமுண்டு
உதிர்ந்த சருகுகளும்
உரமாவதுண்டு.

எத்தனை துன்பம் இந்த மாதர்க்கு
திருமணச் சந்தையில்
அழகிய பழங்களாக
ஒதுக்கப்பட்டதுமுண்டு.

பெண்மையை மானிட உற்பத்திக்
கூடமென்றால் மிகையாகுமா
தவறான முடிவுப்பொருளும்
தரலாம் வரலாம்
தள்ளி வைப்பதில்லை தரமான தாய்!

பாசத்தில் சிக்குண்ட சகோதரி
பாதியாய் நாதனுடன் மனைவியாய்
மஞ்சத்தை பங்கிட்டு
செவிலியாய் சேவகியாய் பல அவதாரம்!

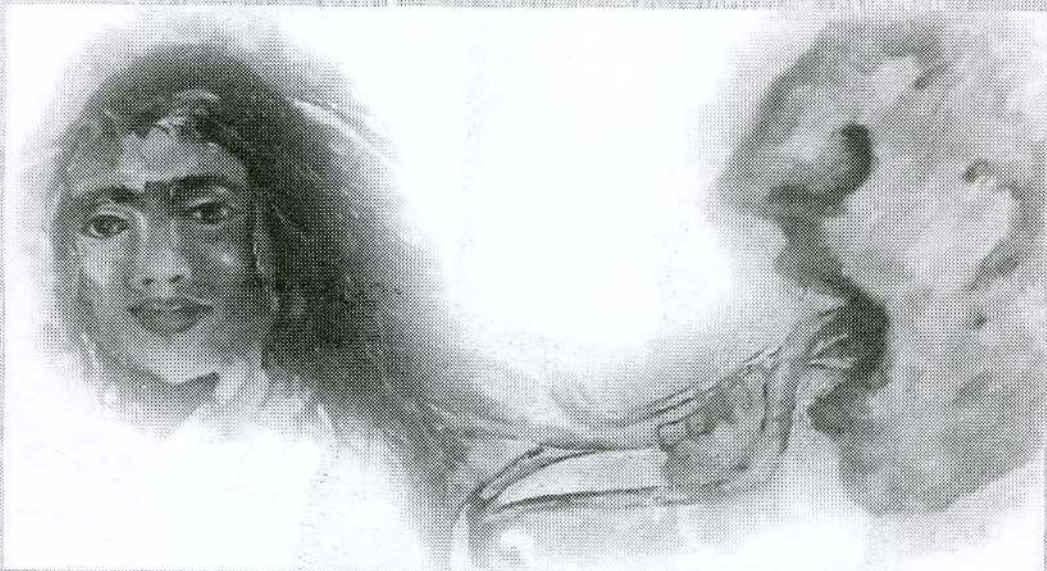
அப்பப்பா அரிதாரமில்லா
வேசங்கள் எத்தனை
மகளாய் மருமகளாய்
அக்காளாய் ஆதாரமாய்
தாயாய் தாரமாய் தாதியாய்
இவளது
சேவையை தேவையை
பூர்த்தி செய்யும் தேவதையின்
தேவையை யார்தான் அறிவார்.

பாரதி கண்ட கனவு
நனவாகும் காலத்தில்
பாதத்தை நசுக்கும் பாலிகளும் உளர்
அடிவேரின் விலாசங்களை
விசாரிக்க மறந்த பிள்ளைகளும் உளர்!

கணிகளின் மலர்களின்
மகிழ்ச்சியை மட்டும் தேடும்
வேர்களாய் தாய்மை.

மண்ணுக்குள்ளே
மறைந்துள்ள வேர்களுக்கும்
வேதனையுண்டு தேடுங்கள் மானிடரே!

சண் - தங்கராஜா

அவனும் அவளும்...

- மண்தீர் அசோகா

சன நெரிசலில் அந்தத் திருமண மண்டபம் திணறிக்கொண்டிருந்தது. முகம் நிறைய மகிழ்ச்சியை அள்ளித் தெளித்துக் கொண்டு பட்டாடைகளும் தங்க நகைகளுமாய் தங்கள் கணவன்மாருடனும் பிள்ளைகளுடனும் வந்து கொண்டிருக்கும் பெண்களைப் பார்த்ததும் சுரேன் ஒரு கணம் தடுமாறிப்போனான். எல்லாரும் பொம்பிளையோடதான் வந்திருக்கிறாங்க. வேணியைக் கூட்டிவந்திருக்கலாமோ, அவள் கூப்பிட்டாலும் வந்திருப்பாளோ இல்லையோ?

திருமண மண்டபத்தின் ஒரு மூலையில் மகனுடன் அமர்ந்திருந்த அவன் அங்கு வந்திருப்பவர்களை அவர்களின் முகங்களில் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருக்கும் மகிழ்ச்சியை, அவர்களின் நெருக்கத்தை பார்க்கிறான். 'இப்பிடிச் சிரிச்சிச் சிரிச்சிக் கதச்சக் குதூகலிக்கின்ற இவங்கள் எல்லோரும் வீட்டையும் இப்பிடி ஒற்றுமையாகத்தான் இருப்பாங்களா, இல்லையெண்டால் இதெல்லாம் வெறும் நடிப்பா?' அவன் சிந்தனை அலைபாய்ந்து கொண்டிருந்தது.

நேரம் பகல் ஒருமணியையும் தாண்டி யிருந்தது. இன்னும் திருமண மண்டபத்துக்கு மணமக்கள் வரவில்லை. அழைப்பிதழில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த நேரத்தைப் பார்த்து பதினொரு மணிக்குள் திருமணம் முடிந்திருக்கும் என்று நினைத்திருந்தான் அவன். பன்னிரண்டு மணிக்காவது மணமக்கள் வந்திருப்பார்கள் என்று நினைத்து வந்தவன் ஒருமணி நேரமாய்க் காத்திருந்தான். அவனோடு வந்திருந்த மகன் வேறு கேள்விமேல் கேள்வி கேட்டுத் தொண தொணத்துக் கொண்டிருந்தான். ஆறு வயதுப் பையன். அவனுக்குப் பசிப் பிரச்சினை, மண்டப வாசலில் கிடைத்த பூந்திலட்டும் கிரீம் சோடாவும் இந்த ஒருமணி நேரத்தில் செரிமானம் அடைந்திருந்தது. வேணி வந்திருந்தால் அவளை நச்சரித்திருப்பான். அப்பாவிடம் சற்றுப் பயம் ஆனால் பசியென்பதைக் காட்டிக்கொள்ளாமல் இருந்தான்.

வேணியின் நினைவு வந்ததும் அவனுள் ஒரு குற்ற உணர்வு மெல்லத் தலைகாட்டியது ஒரே வீட்டில் சம்மந்தமே இல்லாதவர்கள் போல தேவைக்கு மட்டும் கதைத்து ஒருவர் மன உணர்வை மற்றவர் அறியாமல், அறியவிரும்பாமல், என்ன வாழ்க்கை இது. இப்படியொரு வாழ்க்கை அமைய யார் காரணம்? அவன் நண்பர்கள் அவனையே குற்றம் சாட்டுவார்கள் மனைவியின் உணர்வுகளைப் புரிந்து நடக்காத நீயும் ஒரு மனிசனா? எனக்கேட்பார்கள். அவன் இதுபற்றி அலட்டிக் கொள்வதே இல்லை.

ஏழுவருடங்களுக்கு முன் அவளது திருமணமும் இதே மண்டபத்தில் இதே போல்தான் வீடியோ, புகைப்படம் எல்லாம் எடுத்துக் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. திருமணமான புதிதில் இருந்த ஆசையும் பாசமும் நாளடைவில் இருவரிடையேயும் காணாமலேயே போய்விட்டன அவனுடைய எதிர்பார்ப்புகளுக்கேற்ற வகையில் அவரும் அவள் எதிர்பார்த்த நடத்தைகள், செயல்பாடுகள் அணுகுமுறைகள் இல்லாதவனாக

அவனும் இருந்தது காரணமாக இருக்கலாம்.

“அப்பா பசிக்குது, வீட்ட போவம்” மகன் கைபிடித்துச் சுரண்டிய போது சுரேன் நினைவில் இருந்து விடுபட்டான் மணப்பெண் வீட்டுக்காரர் யாரோ ஒருவர் அப்போதான் வந்து மண்டபத்தில் இருந்தவர்களைப் பார்த்து “சாப்பாடு ரெடி, சாப்பிடலாம்” என்றான். பசியோடு காத்திருந்தவர்கள் அவசர அவசரமாய் எழுந்து சாப்பாடு வைக்கப் பட்டிருந்த இடம் நோக்கி நடந்தார்கள்.

தட்டுக்கள் தேடி எடுத்து வரிசையில் இடம்பிடித்து சாப்பாடு எடுத்துச் சாப்பிட அமர்வதற்குக் குறைந்தது பதினைந்து இருபது நிமிடமாவது ஆகும். சுரேனும் மகனை அழைத்துக் கொண்டு சாப்பாடு இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றான். தட்டுக்கள் ஏந்தி வரிசையில் நிற்பவர்களோடு இணைந்து சென்றபோது நமது பண்பாடும் கலாசாரமும் இருபது முப்பது வருடங்களுக்குள் என்னமாய் மாறிப்போயிற்று என்று எண்ணிக் கொண்டான்.

அவனுக்கு முன்னால் நின்ற இளைஞன் ஒருவன் இரண்டு தட்டுக்களில் சாப்பாடு எடுத்துச் செல்வதை அதிசயமாகப் பார்த்தான் சுரேன். “மனிசிக்கும் சாப்பாடு எடுத்துப் போறான், அவளுக்குக் கனநேரம் நிற்க ஏலாது,” கால் வலி என்று பின்னால் நின்ற ஒரு பெண் யாரிடமோ சொல்வது கேட்டது. சுரேனுக்குத் தன்முதுகில் குத்தியது போலிருந்தது.

இதே போலத்தான் உறவுக்கார பெண்ணொருத்தியின் திருமணத்திற்குப் போயிருந்த போது, தங்களது மகனை கைக்குழந்தையாக மடியில் வைத்துக் கொண்டிருந்தான் வேணி. சாப்பாட்டு நேரம் வந்ததும் அவளைக் கவனிக்காமல் சாப்பிடப் போனவனிடம் “நீங்க சாப்பிட்டுப் போட்டு பிள்ளையைக் கொஞ்சநேரம் வச்சிருந்தா நான் சாப்பிடுவேன்” என்று சொன்னாள் வேணி. ஆனால் அவள் சாப்பிட வேண்டுமென்ற

நினைவே இல்லாமல் அவன் சாப்பிட்டு முடித்து தன்னுடைய உறவினருடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தான். பசி பொறுக்க முடியாத வேணி பக்கத்தில் இருந்த யாரிடமோ பிள்ளையைக் கொடுத்து விட்டுச் சாப்பிடச் சென்றபோது அங்கே சாப்பாடே முடிந்திருந்தது. அந்தக் கோபத்தில் ஒருவாரம் வரையில் அவனோடு கதைக்காமலிருந்தான்.

ஒருபடியாய் சாப்பிட்டு முடித்து மணமக்கள் வரும்வரையில் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. “என்ன மச்சான், இப்பிடித் தனிய வந்திருக்கிறாய்? எங்க மனிசியக் காணல்ல?” என்று கேட்டுக்கொண்டு எதிரே வந்து நின்றான் சுதாகரன். அவன் சுரேனுடைய அலுவலக நண்பன். “நீ மனுசி ஏன் வரல்ல எண்டதக் கட்டாயம் அறியோனுமாக்கும்?” என்று மனதுக்குள் நினைத்தவன் “அவட சொந்தத்துக்குள்ளையும் ஒரு கலியாணம். அவ அதுக்குப் போயிற்றா. நான் இஞ்ச வந்திருக்கிறன்.” என்று அவனுடைய வாயை அடக்க நினைத்தான் சுரேன். “ஏன்ராப்பா, ரெண்டுபேரும் அந்தக்கலியாணத்துக்குப் போயிற்று பிறகு இஞ்ச வந்திருக்கலாமே. ஒரு நாளில ரெண்டு கலியாணமெண்டா நான் அப்பிடித்தான் செய்யிற நான்.” என்று ஆலோசனை சொன்ன சுதாகரன் அருகிலிருந்த கதிரையை இழுத்துப் போட்டு அதில் அமர்ந்து கொண்டான். “அதுசரி, நீ என்ன தனிய?” “நான் எங்கடா தனிய வாறன், அங்க பார், அந்த ஜன்னலோரத்தில மனிசி, பிள்ளையள், நீ இஞ்ச தனிய இருக்கிறதப் பார்த்து உன்னோட கதைப்பமெண்டு வந்தனான்.”

‘சரியா மாட்டிறன்’ என்று நினைத்த சுரேன் “இன்னும் மாப்பிள பொம்பிளயக் காணல்லையே?” என்று கதையைத் திசை திருப்ப முயன்றான். “அவங்க வாற நெரத்தில வரட்டும்.” என்றவன் சற்று நெருங்கிவந்து “நீ செய்யிறது கொஞ்சம் கூட நல்லா இல்ல சுரேன். நீ மறைக்கப்பார்த்தாலும் எங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும்.” என்றான். சற்றே

உள்ளுக்குள் அதிர்ந்தாலும் அதை வெளிக் காட்டிக்கொள்ளாமல் “என்ன தெரியும்? நீ என்ன சொல்லறாய்?” என்று கேட்டான் சுரேன்.

“ஆரிட்ட மச்சான் கதவிடுறாய், உன்ற மனிசி இப்ப கலியாண வீடொண்டுக்கும் போகல்ல, வீட்டிலதான் நிக்கிறா, அவவக் கலியாணத்துக்குக் கூட்டிவர நீ விரும்பல்ல. ஏனெண்டா இது உன்ற பிரண்டிட மகள் கலியாணம். இதுக்கு அவ ஏன் வரோனு மெண்ட திமிர் உனக்கு.” சுதாகரனின் வார்த்தைகள் அம்புகளாய் வெளிப்பட்டதென்னவோ உண்மைதான். ஆனால் அவை ஏற்படுத்திய வலியொன்றும் சுரேனிடம் காணப்படவில்லை.

“சுரேன், கலியாணமெண்டது ஆயிரம் காலத்துப் பயிர் எண்டு சொல்லுவாங்க, நீ விரும்பித்தானே வேணியக் கலியாணம் கட்டின நீ... புதுசில அவளும் அவள் தந்த சுகமும் பெரிசாய்த் தெரிஞ்சது. இப்ப எதுக்கெடுத்தாலும் சள்புள்..... என்னடா வாழ்க்கை இது? ஏன் அவள இப்பிடி வருத்துகிறாய்?” தாங்கள் திருமண வைபவத்துக்கு வந்திருப்பதையும் சுற்றிவர முகம் தெரியாதவர்கள் அமர்ந்திருப்பதையும் மறந்தவனாக சுதாகரன் கொதித்தான்.

“நானொண்டும் அவள ஒதுக்கி வைக்கல்ல, அவளாக என்னிட்ட இருந்து விலகி விலகிப்போறான். அதுக்கு நானென்ன செய்ய?” சற்றே தணிந்த குரலில் கேட்ட சுரேன் பக்கத்திலிருந்த மகனைப் பார்த்தான். அவன் இவர்களது உரையாடல்கள் எதையும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. பசியடங்கிய திருப்தியில் எதையோ வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“அவற்ற வீட்டாக்களுக்கு நீ மதிப்புக் குடுக்கிறல்ல, மச்சான், மச்சான், சகலன் எண்டு ஆரோடையும் கதைக்க மாட்டாய், அதேநேரம் உன்ற சொந்தபந்தங்கள் வந்தால் ஆ, உன எண்டு கொஞ்சவாய், தூக்கிப்

பிடிப்பாய், எப்பவும் அவங்களத்தான் புளுகிக் கொண்டிருப்பாய். உன்ர மனிசியிர வீட்டுச் சின்னக் குழந்தையளையாவது ஆசையாய்த் தொட்டுத் தூக்கியிருப்பாயா?”

“ஆரோ பெத்த புள்ளைய நான் ஏன் தூக்கோணும்? அவன்ற சொந்தங்களோட நான் என்னத்தக் கதைக்கோணும்?” “சரி, அதவிடு. உன்ர சொந்தங்களோட உன்ர மனிசி நல்லாத்தானே பழகிறா. நல்லாக்கதைக்கிறா, சிரிக்கிறா, வீட்டுக்கு வந்தா வரவேற்கிறா. அவவும் உன்னைப் போல நடந்தால் உனக்குக் கோபம் வராதா?”

சுதாகரனின் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லத் திணறினான் சுரேன். “சரி, கடைசியாய் இன்னொரு கேள்வி, உன்ர மனிசியோட ஆறுதலா இருந்து சிரிச்சிக் கதைச்சிப் பகிடி பண்ணி அவளச் சந்தோசப் படுத்தியிருப்பாயா சுரேன். அவ ஏதாவது உன்னோட கதைக்க வந்தால் கூட அதைப் பொறுமையா இருந்து கேட்டிருப்பாயா? மொத்தத்தில் உனக்கு உன்ர மனிசியும் அவன்ற வீட்டுக்காரரும் ரெண்டாம் பட்சம், உன்ர சொந்தங்களக்குத்தான் முதலிடம்.

நீயெல்லாம் இப்பிடிப் பொம்பிளையினர் வாழ்க்கைய நாசமாக்கிறயள்?” சுதாகரன் சற்றுக் கோபமாய்த்தான் கேட்டான்.

அந்தவேளை பார்த்து மண்டபத்தில் சலசலப்பு ஏற்பட எல்லோர் கவனமும் வாசலை நோக்கித் திரும்பியது. வீடியோக் காணிகள் முன்னால் ஓடி வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

“மாப்பிளபொம்பிள வந்திற்றாங்க போல. நான் போறன் நல்லா யோசிச்சிப்பாரு மச்சான் இதால உன்ர வாழ்க்கை மட்டுமில்ல உன்ர புள்ளையன்ற வாழ்க்கையும் தான் அநியாய மாகப் போகுது.”

நான் ஏன் இப்படி எல்லாம் நடக்கிறன். நான் ஆம்பிளை எண்ட திமிர்த்தனமா? அவள் எத்தனை எதிர்பார்ப்புகளோட இந்த மண வாழ்க்கையை ஆரம்பித்திருப்பான். அப்படி அவள் எந்தவகையில் என்னை விடக்குறைஞ்சு போனான்? படிப்பு, குடும்ப கௌரவம், அழகு, நல்ல பண்புகள். இந்த மனுச வாழ்க்கை ஒரேயொரு தரம் தான் அமையும். அந்த வாழ்க்கையிலையும் ஏழு வருசத்த நரகமாக்கிப்போட்டன்.

மணமக்களுக்கு அன்பளிப்புக் கொடுக்க வரிசையில் நின்ற போது சுதாகரனின் வார்த்தைகள் சுரேனின் மூளையைக் குடைந்து கொண்டிருந்தன.

ஏழு வருட மண வாழ்க்கையில் ஆணும் பெண்ணுமாய் இரண்டு குழந்தைகளுக்குப் பெற்றோரான பின்னும் தங்களுக்கிடையே என்ன நெருக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது? சுதாகரன் சொன்னதெல்லாம் சரிதானா? அவள் என்னிட்ட இருந்து விலகி விலகிப் போக நான்தான் காரணமா? அவளுக்கு நான் புறத்தேவை களைப் பெறுத்தவரையில் எந்தக்குறையும் வைத்ததில்லை. நல்ல வீடு கார், விரும்பிய பொருட்கள், ஆடம்பரச் சாதனங்கள்... ஆனால் ஆனால் அவளின் அக உணர்வுகளைப் புரிஞ்சி நடந்து கொண்டானா?

அவன் தன்னைச் சுய பரிசோதனை செய்யும்படி சுதாசுரன் அவனுடைய எண்ணங்களைக் கிளறி விட்டுப் போயிருந்தான்.

அவன் அங்கு நின்றவர்களை ஒரு தடவை நோட்டமிட்டான், அவர்கள் எல்லோரும் அன்பாய் இருப்பதாக நடிக்கிறார்கள் என்று தான் நினைத்தது தவறோ, தன்னைத் தவிர எல்லாக் கணவன்மாறும் தங்கள் மனைவியருடன் அன்பாய் பாசமாய்த்தான் இருக்கிறார்களோ? என்று நினைத்தான்.

திருமண மண்டபத்திலிருந்து வீடு வந்த பின்னரும் அவனது சிந்தனைகள் அவனை விடுவதாயில்லை. தூங்கும் மகளை அணைத்துக் கொண்டு படுத்திருக்கும் மனைவியைப் பார்த்தான். அவள் இப்படித் தூங்கும் போது எப்போதாவது அவள் அருகில் அமர்ந்து அவளைத் தடவிக் கொடுத்திருக்கிறேனா? அவளைப் பார்த்து ஒரு கிண்டல், கேலிப்பேச்சு அல்லது அழகாய் இருக்கிறாய்! என்றோ, நன்றாகச் சமைக்கிறாய்! என்றோ ஒரு பாராட்டு எதுவுமே இல்லை 'என்ற உடற்தேவைக்காக மட்டுமே அவளைத் தொடுறன் எண்டால் எனக்கும் மிருகத்துக்கும் என்ன வித்தியாசம்?.'

'பெண்கள் தங்கள் கணவன்மாரிடமிருந்து தங்கள் மீதான கரிசனையையும், அரவணைப்பையும் எதிர்பார்ப்பவர்கள்' என்று எங்கேயோ வாசித்தது ஞாபகத்துக்கு வந்தது. தங்களுக்குள் சண்டை வரும்போ தெல்லாம் இதைத்தானே அவள் சொல்லிக் காட்டுவாள்.

மனைவி எதை சொன்னாலும் அதை எதிர்த்து ஏதாவது சொல்லி அவளை மட்டம் தட்டுவது சுரேனின் இயல்பாய் இருந்தது. எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் அவன் செய்யும் தவறுகளை அவள் சுட்டிக் காட்டக்கூடாது. அப்படி ஏதாவது சொல்லிவிட்டால் போதும், கொதித்தெழுமான் அவன். இடம், பொருள், ஏவல் என்பதெல்லாம் அவனைப் பொறுத்த வரையில் அர்த்தமற்றவை.

ஒரு தடவை திருமண வைபவம் ஒன்றுக்குப் போயிருந்த போது அவளை மண்டப நுழைவாசலில் இறக்கிவிட்டு காரை நிழலில் விட்டு வருவதற்காகப் போயிருந்தான். அவள் அவனுக்காகக் காத்துக் கொண்டு நிற்க அவன் அடுத்த வாசல் வழியாக அவளைக் கவனிக்காது மண்டபத்துக்குள் போய்க் கொண்டிருந்தான். அவசரமாக அவன் பின்னால் சென்றவள் 'நான் அங்கே காத்துக் கொண்டு நிற்கிறேன், நீங்க என்னை நிக்க வைச்சிட்டுப் போறீங்களே' என்று மெதுவாகக் கேட்கப் போக 'அதுக்கென்ன இப்ப, வழக்கு போட போறீங்களா?' என்று அதட்டிய அதட்டலில் முன்பின்னாய் வந்தவர்கள் திரும்பிப் பார்க்க அவமானத்தில் கூனிக் குறுகிப் போனாள் அவள்.

இப்படி ஒன்றல்ல, ரெண்டல்ல... பல சம்பவங்கள் அவனுடைய அலட்சியப் போக்கை சகிக்க முடியாமல் அவள் ஏதாவது சொல்ல, அது சண்டையில் தான் போய் முடியும். அந்த நேரங்களில் பிள்ளைகள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்து கொண்டு ஏங்கிப் போயிருப்பதைப் பார்த்தும் சுரேன் இரக்கப்படமாட்டான். மனைவி தலையிடி, காய்ச்சல் என்று படுத்தால் கூட தொட்டுப் பார்க்கவோ, ஒரு பனடோல் எடுத்துக் கொடுக்கவோ அவனுக்கு மனசு வருவதில்லை. அவளாகப்போய் தலையிடிக்கிது என்று சொன்னால் கூட அவனிடம் எந்த சலனமும் ஏற்படுவதில்லை.

நான் ஏன் இப்படி எல்லாம் நடக்கிறேன், நான் ஆம்பிளை எண்ட திமிர்த்தனமா? அவனுக்குள் எங்கோ ஒரு மூலையில் சற்றே ஓர் ஈரக்கசிவு ஏற்படுவதை உணர முடிந்தது. அவள் எத்தனை எதிர்பார்ப்புகளோட இந்த மண வாழ்க்கையை ஆரம்பித்திருப்பாள். அப்படி அவள் எந்தவகையில் என்னை விடக்குறைஞ்சு போனாள்? படிப்பு, குடும்ப கௌரவம், அழகு, நல்ல பண்புகள்.... இந்த மனுச வாழ்க்கை ஒரேயொரு தரம் தான் அமையும். அந்த வாழ்க்கையிலையும்

ஏழுவருசத்த நரகமாக்கிப்போட்டன்.

சுரேன் சற்றே மனத்தெளிவு பெற்ற வனாக தயங்கித் தயங்கி அவள் படுக்கையருகே போய் அமர்ந்தான், மெல்ல அவள் தோளைத் தடவதற்கு தூக்கிய கை அவனை அறியாமலே தளர்ந்தது. திருமணமான புதிதில் மகன் பிறக்கும் வரையில் இப்படி ஒரு தடவதலும் கொஞ்சதலும் இருந்ததுதான். அதன்பின் மனைவி மீது இருந்த ஆசையும், அணைப்பும் படிப்படியாகக் குறைந்து இருவரும் இரண்டு துருவங்கள் போல தேவைகளுக்கு மட்டுமே கதைத்துக் கொள்ளத் தொடங்கியிருந்தார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம், தானேதான் என்பதும் அவனுக்கு தெரியும். இருந்தாலும் விட்டுக் கொடுத்து வாழ அவன் முயன்றதில்லை.

மகளின் பின்னேரத் தூக்கத்தைக் கலைக்க விரும்பாமல் அவளை அணைத்துக் கொண்டு படுத்துக்கிடந்த வேணி தனக்கு அருகில் ஏற்பட்ட சலனத்தால் மறுபுறம் திரும்பினாள். தன்னையே பார்த்துக் கொண்டு பரிதாபமாக உட்கார்ந்திருந்த சுரேனைக் கண்டதும் அவளால் நம்பமுடியவில்லை. 'என்ன இது திடீரென்று? கனியாண வீட்டுக்குப் போய் வர 'மூட்' வந்திற்றுதே, அவள் பயத்தோடு எழுந்து கொண்டாள்.

"வேணி" என அழைக்க நினைத்தவன் என்ன நினைத்துக் கொண்டானோ தன்னுடைய அறையை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான். மீண்டும் வேதாளம் முருங்கை மரத்தில் ஏறிக் கொண்டது.

என் நேரம் !

துரத்திப் பிடித்துவீட
எண்ணுகிறேன்
என்னைத் தாண்டிப்
பறந்து கொண்டே
செல்கிறது.

பரபரப்பை மட்டுமே
பரிசாக நீட்டி
மாயமானாக
முன்னால் ஓடுகிறது.

அமைதிக்கான
அனுமதி இலவசத்தை
எதிர்பார்க்கிறேன்.
அது என்னை ஏறெடுத்தும் பாராமல்
கடந்து செல்கிறது.

நான் உருட்ட முயன்றால்
பாறையாகவும்
பிடிக்க நினைக்கையில்
பட்டாம் பூச்சியாகவும்
உருமாறி விடுகிறது.

என்னைப் பார்த்து
எப்போதுமே ஏளனமாகச்
சிரிக்கிறது.
தன் முன் எப்போதும்
என்னைக் கைகட்டி
நிற்குமாறு பணித்து.

அதன் பெறுமதி
உணரும் வரை என்
பயணக் கானலில்
என் பாதங்கள்
பின்னோக்கி மட்டுமே
நகருமென
எச்சரிக்கிறது.

என் வலைகளுக்குள்
சிக்காத பொன்மீன் அது !
அதை வசப் படுத்தும்
வழியறியேன்

என்றும் என் உயர்வுகளுக்காய்
மலையேறி விண் தொட
நேரத்தை
என் வீணை நரம்பாக்குவேன்.

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் புகழை உலகறியச் செய்த

சுழத்தி யூராடனார்

நமது கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளின் மூலம் கிழக்கு மாகாணத்திற்கு சர்வதேசரீதியாக புகழைத்தேடித்தந்து வாழ்ந்து மறைந்தாலும், நம் மனங்களில் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இலக்கிய ஆளுமைகளை "வாரும் கலைஞர்" என்ற தலைப்பில் "யுக்தி" நினைவுகூர்ந்து வருகின்றது. அந்த வரிசையில் இம்முறை "ஈழத்து யூராடனார்" என்று அறியப்பட்ட அமரர்.க.தா. செல்வராசகோபால் அவர்கள் இந்த இதழில் நினைவுகூரப்படுகின்றார்.

தமிழ்மொழி தொன்மையான மொழி என்பதையும், அது செம்மொழி என்பதையும் ஆய்வுலகும் அறிஞர் உலகும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. அம்மொழியின் வளங்கள் பன்முகம் கொண்டவை. சங்கநூல்கள், இலக்கியம், இலக்கணம், அறநூல்கள், பக்திநூல்கள், காப்பியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், உரையாளர்களின் உரைகள், அகராதி நூல்கள், நாட்டுப் புறவியல் நூல்கள், மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள், கலைக்களஞ்சிய நூல்கள், படைப்பு நூல்கள், கல்வெட்டுகள், ஓலைச்சுவடிகள் என்று பல துறையாகப் பல்கிக் கிடக்கும் தமிழ்ப்பரப்பு முழுமைக்கும் பங்களிப்பு செய்தவர்கள் ஒரு சிலராகவே இருப்பார்கள்.

சிலர் சொல்லாராய்ச்சித் துறையில் மட்டும் ஈடுபட்டு தம் பேரறிவு கொண்டு உண்மையை உலகுக்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். சிலர் இலக்கண நூல்களை மட்டும் நுண்ணிதியதாக ஆய்ந்து அறிஞர்களாக விளங்குவார்கள். சிலர் பக்திப் பனுவல்களில் ஈடுபட்டு மெய்யுணர்ந்து மேன்மை பெறுவதுமுண்டு. சிலர்

மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வழியாகத் தமிழுக்கு ஆக்கம் தேடியிருப்பார்கள்.

சிலர் நாட்டுப்புற மக்களின் பண்பாட்டை அறிவதில் தம் வாழ்நாள் ஆய்வைச் செலவிட்டிருப்பார்கள். சுருங்கச் சொன்னால் சிலர் இயலிலும் சிலர் இசையிலும், சிலர் நாடகத்திலும் இன்னும் சிலர் இப்பகுப்பில் அடங்காத பிற துறைகளிலும் தம் கால் பதித்து அறிஞர்களால் பாராட்டப்படுவது உண்டு.

மேற்குறித்த பல துறைகளிலும் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்து இன்னும் முற்றாகத் தமிழகத்தாரால் அறியப்படாமல் இருக்கும் அறிஞர்களுள் இலங்கையில் பிறந்து இன்று கனடாவில் வாழ்ந்து மறைந்த தமிழ் அறிஞர் ஈழத்துப் பூராடனார் (பிறப்பு 13.12.1928) அவர்களின் படைப்புகளை ஈழத்து இலக்கிய உலகினர் நன்கு அறிவார்கள். எண்பத்திரண்டு அகவையிலும் அடக்கமும் அமைதியும் கொண்டு தமிழுக்கு உழைப்பதைத் தம் கடமையாகக் கொண்டு இவர் இயங்கினார்.

பதிப்புத் துறையில் இவருக்கு மிகப் பெரிய பட்டறிவு உண்டு என்பதாலும், தாமே அச்சுக்கூடம் வைத்திருந்ததாலும், தமிழுக்கு ஆக்கமான நூல்களை எழுதி உடனுக்குடன் வெளியிட்டு வந்தார். தம் நூல்களைத் தமிழ் வழங்கும் உலகப் பல்கலைக்கழகம் சிலவற்றிற்கு அன்பளிப்பாக வழங்குவதைக் கடமையாகக் கொண்டிருந்தார். கனடாவில் இவர் குடும்பத்தாரின் அச்சகம் சிறப்புடன் செயல்படுகின்றது. நூல்களும் இதழ்களும் வரிசைக்கிரமமாக நல்ல தரத்துடன் வெளிவருகின்றன.

ஈழத்துப் பூராடனாரின் படைப்புகள் கண்டு உலகமே வியக்கும்படியாக இவர் தம் தமிழ்ப் படைப்புகள் உள்ளன. இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த செட்டிப்பாளையம் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த

சாமுவேல் கதிர்காமத்தம்பிக்கும் வள்ளியம்மைக்கும் மகனாகப் பிறந்த ஈழத்துப் பூராடனாரின் இயற்பெயர் க. தா. செல்வராசு கோபால் என்பதாகும். தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்கள மொழிகளில் நல்ல புலமை பெற்றவர் இவரும் இவர் துணைவியார் வியற்றில் பசுபதி அம்மாவும் ஆசிரியர்களாக இலங்கையில் பணிபுரிந்து ஓய்வுபெற்றவர்கள். இலங்கைக் கலவரத்திற்குப் பிறகு 1983 அளவில் இவர்கள் கனடாவில் குடியேறியிருந்தனர்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தமிழகத்தில் எழுந்த படைப்புகளை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு எழுத முடியாதபடிக்கு, உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ள ஈழத்துத் தமிழர்களினதும் படைப்புகளையும் கவனத்தில் கொண்டு எழுத வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத வகையில், தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் இலக்கிய பரப்பு விரிந்து அகன்றுள்ளது. உலகம் பூராக பரவியுள்ள ஈழத்து தமிழ் அறிஞர்களின் படைப்பு இலக்கியங்களையும், பாடநூல்களையும், மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும், நாட்டார் வழக்காற்றியல் நூல்களையும், பிற ஆய்வுநூல்களையும் வழங்கியதோடு, கணிப்பொறி, இணைய தளங்களில் தமிழைப் பயன்படுத்தி மின்னணு ஊடகப் பயன்பாட்டிற்குத் தமிழைக் கொண்டு சென்று தமிழ் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தவர்கள் ஈழத்துத் தமிழர்களே!!!

சார்வதேச நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் அறிஞர் ஈழத்துப்பூராடனார் குறிப்பிடத் தகுந்தவர். இவர் படைப்பு: நூல்களாலும், மொழிபெயர்ப்பு நூல்களாலும், ஆய்வு நூல்களாலும், தொகுப்பு நூல்களாலும், பதிப்புப் பணிகளாலும் தமிழன்னைக்குப் பல்வேறு நல்லணிகளை அணிவித்துப் பெருமை சேர்த்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவர் தம் வாழ்க்கையையும், தமிழ்ப்பணியையும் இக்கட்டுரை நினைவு கூர்கிறது.

ஈழத்துப்பூரடனாரின் இளமைப்பருவம்...

கனடாவில் வாழ்ந்து மறைந்த ஈழத்துப் பூரடனார் இலங்கையில் அமைந்துள்ள மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைச் சார்ந்த செட்டிப்பாளையம் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த நாகமுத்து சாமுவேல் கதிர்காமத்தம்பிக்கும் வள்ளியம்மை அம்மாளுக்கும் மகனாக 13.12.1928 இல் பிறந்தவர். இவர் தம் இயற் பெயர் செல்வராசகோபால் ஆகும். செட்டிப் பாளையம் என்னும் ஊரில் பிறந்தாலும் தேற்றாத்தீவில் வாழ்ந்தவர்.

இவர் தனது தொடக்கக்கல்வியைக் குருக்கள்மடம் மெதடிஸ்த மிசன் தமிழ்ப் பாடசாலையிலும் உயர் கல்வியினை மட்டக் களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலும், மருதானை கலைநுட்பக் கல்லூரியிலும், குடந்தையிலும் (துமிழகம்) பயின்றார்.

இலங்கையில் தம் ஆசிரியர் பணியை முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் செய்து 1980 களில் ஓய்வு பெற்றார். கனடாவில் தம் குடும்பத்தினருடன் வாழ்ந்து வந்த ஈழத்துப் பூரடனார் தனது எண்பத்தி இரண்டாவது அகவையில் காலமானார். இவர் தான் மரணமாகும் வரை தள்ளாத அகவையிலும் தமிழ்ப் பணிபுரிவதில் சோர்வின்றிக் காணப்பட்டார். உடலில் பல்வேறு நோய்கள் காணப்பட்டாலும் அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது எழுதுவதிலும், அச்சிடுவதிலும், அவற்றை உரிய இடங்களுக்கு அனுப்பி வைப்பதிலும், அன்பர்களுக்கு மடல் வரைவதிலும் ஈடுபட்டு விருப்போடு செயல்பட்டு வந்தார். இவர் தம் இளம் அகவையில் பெற்ற பல்வேறு பயிற்சிகள் இவருக்கு தான் மரணிக்கும் வரை தமிழ்ப்பணி புரிவதற்குத் துணையாக இருந்தது.

ஈழத்துப்பூரடனார் தனது இளம் அகவையில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றதுடன் ஓவியம். தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து, அச்சுக் கலை. ஹோமியோபதி மருத்துவம்

முதலானவற்றிலும் பயிற்சி பெற்றிருந்தார். தமிழ் மொழியில் நல்ல புலமை பெற்றதுடன், ஆங்கிலம், சிங்களம் முதலான மொழிகளையும் நன்கு அறிந்தவர். ஈழத்துப்பூரடனாரின் குடும்பம் தமிழறிவு பெற்ற குடும்பமாகும். இவரின் பாட்டனார் புலவர் இ.வ.கணபதிப் பிள்ளை, பெரியதந்தை வரகவி சின்னவப் புலவர், கலாநிதி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளைப் பண்டிதர் முதலானவர்கள் வழியாக இவருக்குத் தமிழறிவும் தமிழுணர்வும் கிடைத்தது.

ஈழத்துப்பூரடனார் தமக்குப் பதினேழு அகவை இருக்கும் பொழுது பாடல் வரைந்து அதனை வீரகேசரி இதழில் (1945 சனவரி) வெளிவரச் செய்தார். அதனைக் கண்ட புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை ஈழத்துப் பூரடனாரை அழைத்து எழுத்துத் துறையில் ஊக்கப்படுத்தினார். அதன் பிறகு ஆசிரியப் பயிற்சி மாணவராக இருந்த பொழுது இலங்கையிலிருந்து வெளிவந்த தினகரன், வீரகேசரி, சுதந்திரன், ஈழகேசரி, மின்னொளி, ஸ்ரீலங்கா முதலான ஏடுகளில் அவர் எழுதிய கதை, கட்டுரைகள், தொடர்கள் வெளிவந்தன. அதுபோல் தமிழகத்திலிருந்து வெளிவந்த தமிழன், கல்கி, திங்கள், ஆனந்த விகடன், கலைமகள் போன்ற ஏடுகளிலும் எழுதினார். 1954 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கை வானொலியில் ஈழத்துப்பூரடனாரின் பேச்சு ஒலிபரப்பாகத் தொடங்கியது.

ஈழத்துப்பூரடனார் இலக்கிய ஆர்வம் நிறைந்தவர் என்பதற்கு மேலும் ஒரு சான்று, அவர்தம் இலங்கையில் தேற்றாத்தீவு இல்லத்தில் அமைந்திருந்த நூலகம் ஆகும். அங்கிருந்த நூல்கள் யாவும் ஈழத்துப்பூரடனாரால் சிறப்பாகப் பராமரிக்கப்பட்டன. கட்டம் செய்யப் பெற்று, வரிசை எண் இடப்பட்டு, பதிவேட்டில் முறையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. பல்வேறு அரிய நூல்களின் சேமிப்பகமாகக் காட்சியளித்தது. ஆனால் அங்கு இருந்த போர்ச்சுழலும் குடும்பம்

கனடாவிற்குக் குடிபெயர்ந்ததாலும் அந்நூல்கள் சரியாகப் பராமரிக்க முடியாமல் சிதைந்தன.

இந்நூலகத்தில் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்கள மொழிகளில் அமைந்த பல்லாயிரம் நூல்கள் இருந்துள்ளன. இவற்றுள் கலைக்களஞ்சியம், அகராதிகள், இலக்கண, இலக்கிய நூல்கள், ஆய்வுநூல்கள், நெடுங்கதைகள், மருத்துவம், சோதிடம், ஓவியம், அறிவியல், வடமொழி மறைநூல்கள், சித்தாந்தநூல்கள், சைவம், வைணவம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம், பொளத்தம் சார்ந்த நூல்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. மேலும் இதுநாள்வரை வெளிவந்திருந்த திரைப்படப்பாடல்கள், வசனங்கள் முதலியனவும் இருந்தன. இவற்றுடன் சிற்றிலக்கிய நூல்கள், அம்மாளை, பெரியெழுத்துக்கதைகள், 1938 இலிருந்து இலங்கைப் பாடசாலைகளில் பயன்பாட்டிலிருந்த புத்தகங்கள், செய்யுள்நூல்கள், கணக்கு, வரலாறு, புவியியல், பொருளியல், ஆசிரியர் பயிற்சியில் கற்பிக்கப்பட்ட உளவியல் நூல்கள், கல்வி நூல்கள், கற்பித்தல் முறைகள், தேர்வு வினாக்கள், பல்வேறு இதழ்கள், இதழ்களின் நறுக்குகள், பல்வேறு கைப்படிசைகள் எனப் பல்வேறு நூல்கள் இருந்தன. இவை ஈழத்துப்பூராடனாரால் பெரும் பொருள் செலவில் வாங்கிப் பாதுகாக்கப்பட்டவை.

ஈழத்துப்பூராடனார் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தாலும் தந்தையார் நடத்தி வந்த 'மனோகரா' அச்சகத்தையும் தொடர்ந்து கவனித்து வந்தார். தந்தையாரின் மறைவுக்குப் பின்னர் அச்சகப்பொறுப்பு முழுவதையும் கவனிக்க வேண்டிய நிலை ஈழத்துப்பூராடனாருக்கு அமைந்தது. 1980 - 1983 ஆம் ஆண்டுகளில் ஈழ விடுதலைப்போர் வடிவம் பெற்ற பொழுது போராட்டக் குழுவினர்க்குத் துண்டறிக்கை அச்சிட்டு அளித்தமையை அறிந்த அரசும் காவல்துறையும், இராணுவமும் இவரின் நடவடிக்கையைக் கண்காணிக்கத்

தொடங்கின. பல்வேறு தொல்லைகளுக்கு ஆளானார். எனவே இனியும் இலங்கையில் தங்கியிருப்பது சரியில்லை என முடிவெடுத்துத் தம் மனோகரா அச்சகத்தை நண்பர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, கனடாவிற்குக் குடிபெயர்ந்தார்.

ஈழத்துப்பூராடனார் ஈழத்தில் வாழ்ந்த பொழுது இவர்தம் தமிழ்ப்பற்று அறிந்த அரசினர் இவர்தம் ஈழத்துப்பூராடனார் என்னும் புனைபெயரில் அமைந்திருந்த ஈழம் என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தக்கூடாது எனக்கண்டித்தனர். (1979 முதல் அரசினர் 'ஈழம்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியவர்ளைக் கண்காணிக்கத் தொடங்கியமையை நினைவிற் கொள்க).

ஈழத்துப்பூராடனார் 1983 இல் கனடாவிற்குக் குடும்பத்துடன் குடிபெயர்ந்தார். அங்குச் சென்ற பிறகு தமிழர்கள் பலரும் குடிபெயர்ந்து வசிக்கத் துணையாக இருந்தார். தமிழ்மக்கள் பயன்பெறும் வண்ணம் பல்வேறு நிறுவனங்களை ஏற்படுத்திப் பல பணிகளையும் செய்தார். அவற்றுள் ரிப்ளக்ஸ் அச்சகம், சிவா பதிப்பகம், நிழல் என்னும் பெயரில் இதழ் நடத்தியமை, தமிழ் கற்பிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டமை, உலகத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்-கிளை ஏற்படுத்தியமை, இவர் தம் மகன் சார்ள்ஸ் இதயராஜ் அவர்கள் வழியாகத் தமிழ் மகன் என்னும் திரைப்படம் உருவாக்கியமை, தம் மக்களுடன் இணைந்து தமிழ்க் கணிப்பொறி எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தி முதன்முதல் தமிழ்நூல் வெளியிட்டமை (பெத்லேகம் கலம்பகம்) (1986) முதலியன இவர்தம் பணிகளுள் குறிப்பிடத்தக்கன.

ஈழத்துப் பூராடனார் செய்யுள் நடையில் இந்த நிகண்டு நூலைப் படைக்க அவர் மனைவியார் விளக்கவுரை தந்துள்ளார். மட்டக்களப்பில் பயிலப்பட்டு வரும் சொற்கள் மற்றப் பகுதியில் இருப்பவர்களுக்குப் புதியதாக இருப்பதுடன் மட்டக்களப்பில்

இருப்பவர்களுக்கே பல தடுமாற்றங்களை உண்டு பண்ணுவதை உணர்ந்து ஆசிரியர் இந்த நூலை இயற்றியுள்ளார். ஈழத்துப் பூராடனார் அவர்கள் 35 ஆண்டுகள் தேடித் திரட்டிய சொற்களை,

1. உயர்திணைப் பெயர் மஞ்சரி (11 செய்யுள்)
2. அஃறிணைப் பெயர் மஞ்சரி (12 செய்யுள்கள்)
3. தொழிற் பெயர் மஞ்சரி (26 செய்யுள்கள்)
4. இடப்பெயர் மஞ்சரி (9 செய்யுள்கள்)
5. கலாசாரச் சொல் மஞ்சரி (23 செய்யுள்கள்)

என ஐந்து வகையாகப் பகுத்துத் தமிழுக்கு அணிசெய்யும் அழகிய நூலைத் தந்துள்ள இவர் பணியை எவ்வளவு போற்றினாலும் தகும். வழக்கில் பொருள் விளங்காத சொற்களை நிலைப்படுத்தி விளக்கம் தந்துள்ளமை போற்றத்தகுந்த உரிய ஒரு செயலாகும். மட்டக்களப்பு மக்கள் நாளும் பயன்படுத்தும் சொற்கள் இந்த நூலில் உள்ளன. 1984இல் முதல் பதிப்பு (48ம் பக்கம்) இரண்டாம் பதிப்பு 1987 இலும் வெளிவந்தன. மட்டக்களப்பிற்கு மாட்சி தரும் பாடும்மீன் என்னும் நீரர மகளிரின் பெயரில் இந்த நூல் படைக்கப் பட்டுள்ளது.

இலங்கை மட்டக்களப்புப் பிரதேச வழக்குச் சொற்கள், சொற்றொடர்களின் அகராதி என்னும் ஈழத்துப் பூராடனாரின் மற்றொரு சொல்லாய்வுக்கு உரிய நூலும் குறிப்பிடத் தகுந்ததே ஆகும். மட்டக்களப்பு மக்களின் பேச்சு வழக்கில் இருந்த அரிய சொற்களைத் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார்.

இலங்கை மட்டக்களப்பு மக்களின் நாட்டுப்புறக் கலைகள், பழக்க வழக்கம், பண்பாடு உணர்த்தும் வகையில் பல நூல்களை ஈழத்துப் பூராடனார் வழங்கியுள்ளார். மட்டக்களப்பின் மகிழ்வுப் புதையல்கள், கிழக்கிலங்கை மக்களின் எழுதா இலக்கியங்கள், வயல் இலக்கியம், ஊஞ்சல் இலக்கியம், வசந்தன் கூத்து ஒருநோக்கு, மட்டக்களப்பு

மாநில உபகதைகள் போன்ற நூல்கள் இவரின் நாட்டுப்புறவியல் துறைக்குரிய பங்களிப்பாக விளங்குகின்றன.

நாடகத் தமிழுக்கு ஆக்கம் சேர்க்கும் வகையில் பல நூல்களை ஈழத்துப்பூராடனார் வழங்கியுள்ளார். அவற்றுள் கூத்தர்வெண்பா, கூத்தர் விருத்தம், கூத்தர் குறள், கூத்தர் அகவல், மட்டக்களப்பு மாநில இருபாங்குக் கூத்துகளை விளக்கும் வகையில் இவர் தந்துள்ள கிழக்கு ஈழமரபுவழி இருபாங்கு கூத்துக்கலை ஆய்வுக்கான தகவல் திரட்டு, கூத்துக்கலைத் திரவியம், வடமோடி கூத்து, இலக்கணமும் மணிமேகலைக் காவியக் கூத்து இலக்கியமும், கனடாவில் கூத்துக் கலையை வளர்த்த கல்கிதாசன், தென்மோடி இலக்கணமும் சிலப்பதிகாரம் கூத்திலக்கியமும், கனடாவில் இருபாங்கு மரபுக் கூத்துக்கலை இரு பாங்குக் கூத்துக்கலைஞன் ஏசு. ஈ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் கலையும் பணியும், மூனாக்கானா வளப்படுத்திய இருபாங்குக் கூத்துக்கலை என்னும் நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகையில் நாடகத் தமிழுக்கு ஆக்கம் சேர்ப்பனவாகும்.

மொழிபெயர்ப்பு வகையில் நம் ஈழத்துப் பூராடனார் அவர்கள் தம் பன்மொழி அறிவுகொண்டு பல நூல்களைத் தமிழுக்கு வழங்கியுள்ளார். கிரேக்க நாட்டின் ஆதி கவிஞரான ஓமரின் இலியட் ஓடிசி காப்பியங்களைத் தமிழில் பாட்டு வடிவில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். மேலும் கிரேக்க நாடகங்கள் பலவற்றையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். இதுவரை கிரேக்க நூல்கள் தமிழுக்கு அறிமுகம் இல்லாத சூழலில் நம் ஈழத்துப் பூராடனாரின் பணிகள் போற்றத் தகுந்தன.

ஈழத்துப்பூராடனார் எழுத்தர்ப்பணிகள்...

ஈழத்துப் பூராடனார் இளம் அகவையிலே எழுதத் தொடங்கிவிட்டார். தம்பெயரிலும், கதிர், கதிர்வள்ளிச் செல்வன்,

பூராடனார், ஈழத்துப்பூராடனார் என்னும் பெயர்களிலும் பல்வேறு கதை, கட்டுரை, திறனாய்வு, கவிதை, மொழிபெயர்ப்புகள் எனப் படைத்துள்ளார். இவர் தம் எழுத்தாளுமை பதிப்பு, படைப்பு, மொழிபெயர்ப்பு, திறனாய்வு, தொகுப்பு என்று பன்முகத்தன்மை கொண்டவை.

பதிப்புப்பணிகள்...

ஈழத்துப்பூராடனார் தாம் பல நூல்களை எழுதியதுடன், தம்மையொத்த எழுத்தாளர்கள் நூல்களை வெளியிடவும், பதிப்பிக்கவும் பல்வேறு வகைகளில் துணை நின்றுள்ளார். இலங்கையில் இருந்த பொழுது தம்முடைய 'மனோகரா' அச்சகம் வழியும். கனடாவில் 'ரிப்ளக்ஸ்' அச்சகம் வழியாகவும் பல்வேறு நூல்கள் வெளிவரத் துணையாக இருந்துள்ளார். மேலும் தமிழகத்தில் நல்ல நூல்கள் பதிப்பிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கில் இவர் நெறிப்படுத்தலில் பொன்மொழிப் பதிப்பகம் செயல்படுகின்றமை இங்குக் குறிப்பிடத்தகுந்தது (பொன்மொழிப் பதிப்பகம், இடைக்கட்டு, உள்கோட்டை (அஞ்சல்), கங்கைகொண்ட சோழபுரம் (வழி). பெரம்பலூர் மாவட்டம் - 612901) ஈழத்துப்பூராடனார் எழுத்த்துடிக்கும் நூலாசிரியர்களை இனங்கண்டு அவர்களின் நூல்களைத் தாமே முயன்று பதிப்பிக்கும் பணியிலும் ஈடுபட்டார். இவருடைய உதவியால் நடராசா, சற்குணம் ஆகிய இருவரும் எழுதிய நாவலர் பெருமாளின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் நூலும், கா. சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் விபுலானந்தரின் கல்விச்சிந்தனைகள் நூலும், ச.நவரத்தினத்தின் கிழக்கின் பேரொளி புலவர்மணி நூலும், சிவகுமாரன் கதைகள் நூலும் வெளிவந்தன.

ஈழத்துப்பூராடனார் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள்...

ஈழத்துப்பூராடனார் பிறமொழி அறிவின் துணை கொண்டு பல நூல்களைத்

தமிழிற்கு மொழி பெயர்த்துள்ளார். இவற்றுள் ஆங்கிலத்திலிருந்து புகழ் மிக்க கிரேக்க காவியங்களான இலியட், ஒடிசியை மொழி பெயர்த்தமை குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். இவ்வாறு மொழி பெயர்த்த பொழுது கிரேக்க நூல்களின் மூலநூலைத் தழுவித் தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஏற்ப மொழி பெயர்ப்பைச் செய்துள்ளார். கோமரின் இலியட் காவியம் 2400 வெண்பாக்களாகவும், ஒடிசி காவியம் 2400 விருத்தப்பவாகவும் (1990) படைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் கிரேக்க நாடகங்கள் பல பன்னிரண்டு தொகுதிகளாகவும் இவரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் 'சொபிக்கொலசின் நாடகங்கள்' 'அயிலசியசின் நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கப் பெருமைக்கு உரியன.

ஈழத்துப்பூராடனார் பலதுறை அறிவு பெற்றவர். தமிழின் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முப்பிரிவுகளிலும் பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார். தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் கூடாது என இவர் எழுதியுள்ள நூல்களும் அறிக்கைகளும் ஆழ்ந்த சிந்தனையின் வெளிப்பாடாகும். கணிப்பொறி உலகில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவையற்றது என்பது இவர் கொள்கை. தாம் இதுநாள்வரை படைத்துள்ள நூல்கள் யாவற்றையும் பழைய எழுத்து வடிவுகளில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவ்வகையில் இவர் படைத்துள்ள தமிழ் எழுத்துகளின் உறுப்பு இலக்கணம் உணர்த்தும் எழுத்துநூல் (உரையுடன்), தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தச் சிந்தனைகள், மின் கணினித் தமிழ் எழுத்துச் சீரமைப்பு தேவை தானா? தமிழ் அச்சுக்கலையில் மின்கணினி எனும் கொம்பியூட்டரின் பிரவேசம் என்பன தமிழுலகம் அறியத்தகுந்த நூல்களாகும். தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் தேவை எனவும், தேவையற்றது எனவும் சொற்போர் புரியும் நாம் அனைவரும் படித்து இன்புறத்தக்கன. அதுபோல் பழைய தமிழ் எண்களைப் பயன்

படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பினார். இது குறித்து இவர் வெளியிட்ட அறிக்கை உலகம் முழுவதும் இவரால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

இசைத்தமிழ் நூல்கள்...

ஈழத்துப் பூராடனார் இசைத்தமிழ் குறித்த நூலொன்றையும் வெற்றிலை (பக்.80) என்னும் பெயரில் இசைப்பாடலாக எழுதியுள்ளார்.

ஈழத்துப் பூராடனாரின்

கிரேக்க காவிய மொழிபெயர்ப்பு

அறிஞர் ஈழத்துப் பூராடனார் கிரேக்க மொழியில் ஓமர் எழுதிய ஓடிசி இலியட் காவியங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளமை போற்றத்தகுந்த பணியாகும். கிரேக்கத்திலிருந்து ஆங்கிலத்திற்குச் சென்றதை மூலமாகக் கொண்டு நம் ஈழத்துப்பூராடனார் தமிழில் செய்யுளில் தந்துள்ளார். தமிழ் போல் உயரிய மொழியான கிரேக்கமொழி காவியங்கள் அந்த மொழியின் இலக்கியச் செழுமையை உணர்த்துவதுடன் கிரேக்க மக்களின் கடல் பயண அறிவு, இசை அறிவு, நாடக அறிவு என யாவற்றையும் காட்டும் ஆவணமாக உள்ளது.

ஈழத்துப்பூராடனார் இலியட் என்ற ஓமரின் காப்பியத்தை 1990 இல் தமிழாக்கம் செய்து வெளியிட்டுள்ளார். 11 100 பாடல் வரிகளில் இந்த நூல் தமிழாக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளது. கிரேக்கமொழி ஓமரின் காப்பியங்கள் பற்றி ஈழத்துப் பூராடனார் பின்வரும் குறிப்புகளைத் தந்துள்ளார்.

‘கிரேக்கமொழி தமிழைப் போன்று செம்மொழி இலக்கியம் படைத்த ஒரு பண்டைய மொழி. இதில் உள்ள மகாகாவியங்களில் ஹோமர் மகாகவியின் ஓடிசியும் இலியட்டும் மிகவும் பழைமையுள் சிறப்புடும் வாய்ந்தவை. இதன் கிளைக் கதைகளாகவே ஆதிக்கிரேக்கத்தின் பிந்திய இலக்கியங்கள் தோன்றி

யுள்ளன. அவை அநேகமாக நாடக வடிவிலேயே அமைந்துள்ளன. கப்பற் பயணங்களிற் தேர்ந்தவராய் கிரேக்கர் முதலிடம் வகித்தது போல் நாடக அரங்குகளை அமைப்பதிலும் நடத்துவதிலும் அவர்கள் தலையாய சிறப்புற்றிருந்தனர். எனவே நாடக இலக்கியங்கள் அங்கு நிலைபெற்று வளரலாயிற்று. (இலியட் பக்கம் 8)

பண்டைக்காலத்தில் கூத்தும் நாடகமும் செழித்திருந்ததைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. 99 வகையான கூத்துக்களை எடுத்துக்காட்டும் சிலப்பதிகார உரையாசியர் அடியாக்கு நல்லார் தமிழகத்தின் செழித்த கூத்து மரபுகளை நமக்கு நினைவூட்டியுள்ளது போல் கிரேக்கர்களின் நாடக இசையறிவு யாவும் கிரேக்க மொழியில் இருந்துள்ளதை ஈழத்துப் பூராடனார் தமிழுக்கு வழங்கியுள்ள தமிழாக்கத்தின் வழியாக அறிய முடிகிறது.

இலங்கையில் பிறந்து கல்விப் பணியாற்றி ஓய்வாக வாழ்க்கை வாழ வேண்டிய சூழலில் இடம்பெயர்ந்தாலும் தம் தமிழாய்வுக்கு விடை தராத ஈழத்துப் பூராடனாரின் கிரேக்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகள் இங்கு தனித்துச் சுட்டத்தக்கன.

நாடகத்தமிழ் நூல்கள்....

ஈழத்துப்பூராடனார் தமிழின் ஒரு பிரிவான நாடகத்துறை சார்ந்து பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவை உரையாகவும், செய்யுளாகவும் அமைகின்றன. மதங்க சூளாமணி என்னும் நூலினை விபுலானந்த அடிகளார் இயற்றினார். இதில் வடமொழிச் சொற்கள் மிகுதியும் கலந்து கிடந்தன. இவற்றின் கருத்தைத் தழுவி ஈழத்துப்பூராடனார் மதங்க சூளாமணியின் மறு பதிப்பாகவும், ஆய்வாகவும் கருதும்படி கூத்து நூல்விருத்தம் என்னும் பெயரில் 320 செய்யுள் கொண்ட நூலினை வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலின் சிறப்பு என்னவெனில், பாடல்களுக்கு உரைவ

ரையும் போக்கே தமிழ் உலகில் காணப்படுவது. நம் ஈழத்துப்பூரானார் விபுலானந்தரின் உரைக்குப் பாடல் எழுதியுள்ளார்.

ஈழத்துப்பூரானார் கூத்தர் வெண்பா (821 செய்யுள்), கூத்தர் அகவல், நாடகத்தமிழ், மணிமேகலை (தென்மோடி). சிலப்பதிகாரம் (வடமோடிக்கூத்து), கனடாக்குறவஞ்சி நாடகம், கிழக்கு ஈழமரபுவழி இருபாங்குக் கூத்துக்கலை ஆய்வுக்கான தகவற்திரட்டு முதலான நூல்களை இயற்றியுள்ளார். மேலும் பிற எழுத்தாளர்களுடன் இணைந்து பல நூல்களை நாடகத்துறையில் உருவாக்கியுள்ளார். ஈழத்துப்பூரானாரின் தமிழழகி காப்பியம் என்னும் நூல் ஒன்பது காண்டங்களாக 12000 செய்யுள்களைக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழரின் மொழி, கலை, பண்பாடு, இனம், வரலாறு, இலக்கணம், இலக்கியம் பற்றிய பல தகவல்களைக் கொண்டு இந்நூல் உள்ளது. ஒவ்வொரு காண்டமும் 300 பக்கங்களைக் கொண்டது.

ஈழத்துப்பூரானாரின் வரலாற்று நூல்கள்

ஈழத்துப்பூரானார் ஈழத்தின் வரலாற்றை அறிவதற்குப் பயன்படும் வண்ணம் யாரிந்த வேடர் (1965), ஈழத்தின் வரலாறு (1986) என்னும் நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

ஈழத்துப்பூரானார் உரைநூல்கள்.....

ஈழத்துப்பூரானார் உரைநடை எழுதுவதில் வல்லவர் என்பது போல் பிற நூல்களுக்கு உரை வரைவதிலும் வல்லவர். அவ்வகையில் இவர் சீமந்தனி புராணம் (வித்துவான் பூபாலபிள்ளை), கதிர்காம சதகம் (இ.வ.கணபதிப்பிள்ளை) முதலான நூல்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார்.

ஈழத்துப்பூரானார் ஓலைச் சுவடிகளிலிருந்து பதிப்பித்த நூல்கள்....

ஈழத்துப்பூரானார் ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்தது சில நூல்களை அச்சில் பதிப்பித்த

துள்ளார். அவற்றுள் கபோத கதை (1970) இரணிய சம்கார அம்மாளை (1966) குறிப்பிடத்தக்கன.

ஈழத்துப்பூரானார் இயற்றிய சிற்றிலக்கியங்கள்...

ஈழத்துப்பூரானார் சிற்றிலக்கியங்கள் பலவற்றை இயற்றியுள்ளார். புயற்பரணி என்னும் பெயரில் 625 செய்யுட்கள் கொண்ட நூலையும், ஈழத்துப் போர்ப்பரணி என்னும் பெயரில் 525 செய்யுள் கொண்ட நூலையும் இயற்றியுள்ளார். இவை தவிர வறுமைப்போர்ப்பரணி என்னும் நூலையும் இயற்றியுள்ளார். விபுலானந்தர் பிள்ளைத்தமிழ் (1984), ஈழத்து இரட்டையர் இரட்டை மணிமாலை (1984), புலவர் மணிக்கோவை (1984) முதலான நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

ஈழத்துப்பூரானார் எழுதிய மட்டக்களப்பு குறித்த நூல்கள்....

ஈழத்துப்பூரானார் எழுதிய நூல்களுள் அறிஞர் உலகம் ஏற்றுப் போற்றும் நூல்கள் அவர் மட்டக்களப்பு தொடர்பில் இயற்றப்பட்டவற்றை எனில் மிகையன்று. ஏனெனில் இந்நூல்கள் மட்டக்களப்பு வரலாற்றினை அறிவிப்பதோடு அமையாமல் அங்கு வழக்கிலிருக்கும் பழந்தமிழ்ச் சொற்கள், வாழ்க்கை முறைகள், பண்பாடு எனப் பல்துறைப் பயன்பாட்டிற்கு உதவும் வகையில் அந்நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவ்வகையில்:

1. மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் வழக்கு மரபுச்சொற்கள் சொற்றொடர்களினதும் அகராதி (1984)
2. மட்டக்களப்பு மாநிலப் பழமொழிகள் அகரவரிசை (1984)
3. நீரரர் நிகண்டு (1984)
4. மட்டக்களப்புச் சொல்வெட்டு (1984)
5. மட்டக்களப்புச் சொல்நூல் (1984)
6. மட்டக்களப்பு மாநில உபகதைகள் (1982)
7. சீவபுராணம் நெடுங்கதை (1979)

8. மட்டக்களப்பு மக்களின் மகிழ்வுப் புதையல்கள் (1978)
9. மட்டக்களப்புப் பனையோலைச் சுவடிகள் (1980)
10. மட்டக்களப்பியல்
11. மட்டக்களப்பு உழவர்மாட்சிக் கலம்பகம்
12. கன்னங்குடா உழுதொழிற்பள்ளு
13. மீன்பாடும் தேன்நாடு
14. வசந்தன்கூத்து ஒருநோக்கு
15. வயலும் வாரியும்
16. மட்டக்களப்பில் இருபாங்குக் கூத்துக் கலை முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன.

ஈழத்துப்பூராடனார் கிறித்தவ சமயத்தைப் பின்பற்றுபவர். இச்சமயம் சார்ந்து பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவர் தம் வாழ்க்கை முறை என்பது அனைத்துச் சமயத் தாரையும் ஆரத்தழுவிப் போற்றும் வகையினது. இவர் கணிப்பொறி வழி அச்சிட்ட முதல்நூல் பெத்லேகம் கலம்பகம் (1986) கிறித்தவ சமயம் சார்ந்த நூலாக இருப்பினும் சைவசமயம் சார்ந்த பல நூல்களுக்கு உரை வரைந்துள்ளார். இவர் தம் தமிழ்ப் பணியைப் போற்றி இஸ்லாமிய சமயம் சார்ந்த பெரிய வர்கள் பாராட்டு செய்துள்ளனர். இவரின் வினைப்பாடுகளும் வெளிப்பாடுகளும் தமிழ் தமிழர் நலம்சார்ந்து அமைந்தது.

ஈழத்துப்பூராடனார் பெற்ற சிறப்புகள்...

ஈழத்துப்பூராடனார் தன்னலங்கருதாமல் தமிழ் நலம் கருதிச் செயல்பட்டதால் இவர் தம் பணியைப் பாராட்டிப் பல்வேறு அமைப்பினரும், நிறுவனங்களும் பாராட்டிச் சிறப்புச் செய்துள்ளன. இவற்றுள் இந்து பண்பாட்டு அமைச்சின் நாடக சேவை விருது (1982), மட்டக்களப்பு கலை பண்பாட்டு அவை வழங்கிய இலக்கியமணி விருது, கனடாவில் வழங்கப்பட்ட பாராட்டுப்பதக்கம் (1984), ரொரன்றோ சேக்கம் நிறுவனத்தின் கேடயமும் (1987), மொரீசியசில் வழங்கப் பட்ட தமிழ்நெறிப்புலவர் விருதும், கிழக்

கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் இவர் தம் தமிழ் இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டி வழங்கிய கௌரவ கலாநிதிப் பட்டமும் (Doctor Of Letters) (2000), தமிழர் தகவல் விருது (1992), தாமோதரம்பிள்ளை விருது (1998) முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன.

ஈழத்துப்பூராடனாரின் வெற்றிக்குக்காரணம்...

ஒரு மாந்தன் இல்வாழ்க்கையிலும், இலக்கிய உலகிலும் இணைந்து வெற்றி பெறுவது அரிதாகவே நிகழும். அத்தகு அரிய வாழ்க்கை ஈழத்துப்பூராடனாருக்கு அமைந்துள்ளதைப் பெருமையோடு சுட்டிச் சொல்ல வேண்டும். அவர் தம் அருமை மனைவியார் வியற்றில் பசுபதி அவர்கள் தமிழ் பயிற்றுவித்தவில் நல்ல பட்டறிவுடையவர். ஈழத்துப் பூராடனாரின் மக்கட் செல்வங்கள் அச்சுத் துறையிலும், கணினித் துறையிலும் வல்லுநர்கள். எனவே உலகில் முதன் முதல் கணிப்பொறியில் தமிழ்நூல் அச்சிடும் நுட்பத்தைக் கண்டுபிடித்தனர். வெற்றியுடன் செயல்படுத்தினர். அம்மக்களுள் ஒருவர் கனடாவில் அச்சுக்கூடம் நிறுவியும் பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டும் புகழ் பெற்றவர். இன்னொரு மகனார் இதயராஜ் அவர்கள் புகழ் பெற்ற திரைப்பட இயக்குநராகவும், நடிகராகவும் புகழ்பெற்றவர். ஈழத்துப் பூராடனார் அன்பும் அடக்கமும் உருவானவர். அனைவரிடமும் மனம் ஒன்றிப்பழகுவது இவர் தம் இயல்பு, நன்றி மறவாமை என்னும் பண்பு இவரை உயர்நிலைக்குக் கொண்டு சென்றது. ஆசிரியர்களிடத்தும், நண்பர்களிடத்தும் இவர்கொண்ட மதிப்பும் சிறப்பும் இவர்தம் சான்றாண்மைக்குச் சான்று.

ஈழத்துப்பூராடனார் பல்வேறு நூல்களை எழுதியதுடன் அந்நூல்கள் யாவும் இன்று கிடைக்காமையை உணர்ந்து ஒவ்வொரு நூல்பற்றிய விவரங்களை அறிவிக்கும் அமைப்பில் நானும் எந்தன் நூல்களும் என்னும் பெயரில் மூன்று தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல்கள் பதிப்புத்துறை சார்ந்தும்,

தமிழக, ஈழத்து, கனடா சார்ந்த பல்வேறு தகவல்களைத் தருகின்றன. இவ்வாறு காலந் தோறும் நூல்களை ஈழத்துப் பூராடனார் வெளியிட்டாலும் இந்நூல்கள் செம்பதிப்பாகத் தமிழ் உலகிற்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பது நம் எதிர்பார்ப்பு.

தமிழ்மொழி செம்மொழித் தகுதி பெற்றுள்ள இன்றைய நாளில் இந்திய மத்திய அரசும் தமிழக அரசும் விருதுகளை அறிவிக்கும் பொழுது, அயல்நாட்டில் தமிழ்ச் சேவை புரிந்தவர்களை அடையாளம் காணும்

பொழுது ஈழத்துப்பூராடனார் போன்ற ஆக்கப் பணி புரிந்தவர்களின் பெயர்களை முதலில் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

இவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய பணியினைக் கௌரவிக்கும் வகையில் எமது கிழக்கு பல்கலைக்கழகம் கௌரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கியமையையும் இத்தருணத்தில் நாம் குறிப்பிடுவது சாலப் பொருத்தமாகும். இந்த வாழும் கலைஞனை நினைவுகூர்வதில் 'யுக்தி'யும் பெருமை கொள்கிறது.

அவளும் உயிர்தானே

பிரபஞ்சத்தால் பிள்ளையென
பிறப்பெடுத்த மகவு இன்று
பெண்ணியப் பேசுபொருளாய் !

பரந்துகிடக்கும் பச்சைப் புல்வெளிகளில்
படுத்தாறங்கி பசுஞ்சோலைக் கிளிகளோடு
உறவாட எண்ணினேன் !

இருமருங்கும் சோலையென
நடுவே ஓடும் சாரைப்பாம்பு
வீதியில் ஊர்ந்துசெல்ல ஏங்கினேன் !

வனங்களிடையே கூவும்
குயிலோடு போட்டியிட்டு
பாடி மழைகண்டு மயக்கமுற்றாடும்
மயிலோடு ஆடவும் ஆவலுற்றேன் !

நாகரீக மோகத்தில் நகர்ந்திடும்
நத்தையாகி ஊர்விட்டு ஊர்வந்து
ஒளிந்து கொள்ளும் உணர்வு !

இது எனக்காக எனை
ஈன்றவர் தந்த பரிசு
என் சந்தோசங்களுக்கு
என் கனவுகளுக்கு
இட்டுவைத்த முற்றுப்புள்ளி.

பொய்யான புன்னகையும்
புதுவித ஒப்பனையும்
பலவித சமாதானங்களோடும் நான்!

அவ்வப்போது சோகத்தீயில் வீழும் மனம்
பீனிஸ் பறவைபோல தன்னை
புதுப்பிக்கும் புன்னகைப்பை
அந்தோ !!!
எட்டிநின்று புறம்பேசும் கூட்டமொன்று
"அவளுக்கென்ன ராஜ வாழ்க்கை" என்பதாய்!

ராணிகளும் கண்ணீர் சிந்துகிறார்கள்
யாரும் அறியாமல்
யாகசாலையெனும் நாலுகவற்றுக்குள் !!!

- கவிமகள் ஜெயவதி

அனாருடைய கவிதைகளில் எதிர்ப்புக் குரல் - பெண் விடுதலை நோக்கிய பார்வை

‘அனார்’ கிழக்கிலங்கையிலுள்ள சாய்ந்தமருது என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். இஸ்ஸத் ரீஹானா முஹம்மட் அஸ்மீம் என்ற இயற்பெயரையுடைய இவர் ‘அனார்’ என்ற புனைபெயரோடு கவிதைகளை எழுதிவருகின்றார். இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண் கவிஞர்களில் முக்கிய கணிப்பைப் பெற்றவராக அனார் விளங்குகின்றார். இதுவரை அவருடைய நான்கு கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்

துள்ளன. இவற்றைவிட உதிரிகளாகவும் பல கவிதைகள் பிரசுரமாகியுள்ளன.

பெண்ணடிமைத்தனத்துக்கு எதிரான பெண்களது எதிர்ப்புக் குரல் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் 1980 களின் ஆரம்பத்திலிருந்து வெளிப்படத் தொடங்கியது. அந்தவகையில் ‘சொல்லாத சேதிகள்’ கவிதைத் தொகுதி விதந்துரைக் கப்பட வேண்டியதாகும்.

அனாருடைய கவிதைகளிலும் இந்த எதிர்ப்புக் குரல் ஒலிப்பதைக் காணலாம். அவருடைய கவிதைகளில் பெண் அடிமைத்தனத்தை நோக்கிய எதிர்ப்புக்குரல் விடுதலை சார்ந்து ஒலிப்பதைக் காணலாம். அனாருடைய கவிதைகளில் பெண் அடக்குமுறைகள் எவ்வாறு அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதையும், அவற்றுக்கு எதிரான குரல் எவ்வாறு ஒலிக்கின்றது என்பதையும் நோக்கும் அடிப்படையில் இந்த ஆய்வு முன்னெடுக்கப்படுகின்றது.

இந்த ஆய்வின் மூலம் அனார் என்ற பெண் கவிஞர் தமிழ்க் கவிதையுலகில் பெறும் முக்கியத்துவத்தை அறிய முடிவதோடு அவரது கவிதைகளின் தனித்துவத்தையும் சிறப்பையும் அடையாளம்

A. பௌனந்தி

J. ராசநாயகம்

காணமுடியும். அனாருடைய கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வுகள் சில வெளிவந்துள்ள போதும் அவருடைய கவிதைகளில் விடுதலை நோக்கிய எதிர்ப்புக் குரல் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றது என்பது ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. அந்த அடிப்படையில் இந்த ஆய்வு முக்கியத்துவமுடையதாக அமைகின்றது. இந்த எதிர்ப்புக் குரல், ஒட்டுமொத்தப் பெண்களின் குரலாக எவ்வாறு துலக்கம் பெறுகிறது என்பதும் இங்கு நோக்கப்படுகின்றது. அனாருடைய கவிதைகள் விவரண ஆய்வுமுறை மற்றும் பகுப்பாய்வுமுறை ஆகிய வற்றினூடாக ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் பெண்களின் பங்களிப்பு கனதியான கணிப்பைப் பெற்றுள்ளது. 1980 களில் இலங்கையில் தீவிரமாகப் பரவத் தொடங்கிய பெண்ணியச் சிந்தனைகள், இலக்கியங்களில் பெண்கள் சார்ந்த கருத்துக்கள் வலுப்பெற ஏதுவாகின. அது மட்டுமின்றி அக்காலப் பகுதியில் ஏற்பட்ட தமிழ் இயக்கங்களின் போராட்டங்களும் அதில் பெண்கள் இணைந்து கொண்டமையும் பெண்களை விழிப்படையச் செய்தன. இந்நிலையில் இலங்கையில் தமிழ்ப் பெண்கள் தம்மை அடக்கியாள முற்படும் சக்திகளை நோக்கி எதிர்ப்புக் குரலை வெளிப்படுத்தினர். இது விடுதலை உணர்வின் குரலாக ஒலிக்க ஆரம்பித்தது.

இக்குரல் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியங்களிலும் - குறிப்பாக கவிதைகளிலும் ஒலிக்கத் தவறவில்லை. பெண்களின் பிரச்சினைகள் பற்றி ஆண்கள் இலக்கியங்களில் வெளிப்படுத்துகின்ற நிலை மாறி, பெண்கள் தமது பிரச்சினைகளைப் பற்றித் தாமே குரலெழுப்பத் தொடங்கினர். இதனால் முன்னரைக்காட்டிலும் 1980களிலிருந்து இலக்கியங்களில் பெண்ணடிமைத்தனத்துக்கு எதிரான குரல்கள் வலுக்கத் தொடங்கின.

அந்தவகையில் அனாருடைய கவிதைகளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

முஸ்லிம் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கின்ற அனார் தன் கவிதைகளில் பெண்ணடிமைத்தனத்துக்கு எதிரான குரலை எவ்வாறு பதிவு செய்கிறார் என்பதை விமர்சன நோக்கில் ஆய்வு செய்வது அவசியமாகின்றது.

- » ஓவியம் வரையாத தூரிகை
- » எனக்குக் கவிதை முகம்
- » உடல் பச்சை வானம்
- » பெருங்கடல் போடுகிறேன்

ஆகிய நான்கு தொகுதிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. கவிதையில் இடம்பெறுகின்ற முக்கிய விடயங்கள் விவரண ஆய்வுமுறையிலும் பகுப்பாய்வு முறையிலும் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. நான்கு தொகுதிகளிலும் உள்ள கவிதைகள் உள்ளடக்கத்தைக் கருத்திற் கொண்டு பகுப்பாய்வு செய்யப்படுவதோடு அவை பற்றிய விவரணங்களும் வியாக்கியானங்களும் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

இலக்கிய மீளாய்வு:

அனாருடைய கவிதைகள் பற்றிய முழுமையான தனியான ஆய்வு இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்றே அறிய முடிகின்றது. அவருடைய ஒவ்வொரு கவிதைத் தொகுதிகளும் வெளிவருகின்ற போது வாசகர்களின் மனப்பதிவாக சில கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன.

இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதை சார்ந்த வேறு சில கட்டுரைகளில் அனாரின் கவிதைகளும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. அவருடைய கவிதைத் தொகுதிகள் பற்றிப் பிரசுரமாகியுள்ள கட்டுரைகள் அவரது கவிதைகள் பற்றிய பொதுவான பார்வையையே வெளிப்படுத்த முற்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

பெண்ணுக்கான யதார்த்தம் நிறைந்த கனவுகள், ஏக்கம், காதல், பீதி, தன்னம்பிக்கை

போன்ற உணர்வுகளை மொழிபவையாக அனாருடைய கவிதைகள் உள்ளன. அவருடைய கவிதைகளில் பெண் மொழி சிறப்புற மேலோங்கி நிற்கின்றது.

காதல், அன்பு, வாஞ்சை, வேட்கை என்பவற்றைக் காத்திரமாக வெளிப்படுத்தும் அனாரின் மொழியில் வலிகளையும் எதிர்ப்புக் களையும் தன் இருப்பின் அடையாளத்தையும் இடையிடையே கேட்க முடிகின்றது (தேன் மொழி, 2011). இந்தக் கட்டுரை அவருடைய முதல் இரு தொகுதிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

தலைவன் தலைவிக்கிடையேயான ஊடல், கூடல், களிப்பு போன்றவற்றையும் பெண்களுக்கெதிரான சமூக அடக்கு முறைகளையும் உள்ளாட்டுப் போரின் உக்கிரங்களையும் அனாரின் 'உடல் பச்சைவானம்', 'எனக்குக் கவிதை முகம்' ஆகிய இரண்டு தொகுதிகளிலும் காணமுடிகின்றது (தாஜ், 2011).

'உடல் பச்சைவானம்' கவிதைத் தொகுதியின் உள்ளடக்கம் சமூகப் பிரச்சினைகளின் பதிவாக அமைந்துள்ளது (சௌரிராஜன், 2013)

இக்கட்டுரைகள் அனாரின் ஒன்று அல்லது இரண்டு கவிதைத் தொகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. அது மட்டுமின்றி அவரது கவிதைகளின் பாடுபொருள் பற்றிப் பொதுவாக நோக்குகின்றன. ஆனால், இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, இதுவரை வெளிவந்துள்ள அவரது நான்கு கவிதைத் தொகுதிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளதோடு அவரது கவிதைகளில் பெண்விடுதலை நோக்கிய எதிர்ப்புக் குரல் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றது என்பது பற்றி மட்டுமே ஆய்வுசெய்கின்றது. இந்த வகையில் ஏனைய கட்டுரைகளிலிருந்து இது வேறுபட்டு நிற்கின்றது.

ஆய்வப் பெறுபேறுகளும் வியாக்கியானங்களும்:

ஈழத்துத் தமிழ் கவிதையுலகில்

அனார் முக்கியமான கணிப்பைப் பெறுகின்றார். அவருடைய கவிதைகளில் பெண்ணடக்கு முறையை எதிர்த்துக் கருத்துக்கள் ஒலிப்பதைக் காணலாம். அவை விடுதலையை அவாவி நிற்கின்ற குரல்களாகக் கேட்கின்றன.

குடும்ப அடக்குமுறை, பாலியல் சார்ந்த அடக்குமுறை, பாலியற் சுரண்டல், அதிகரித்த வேலைச்சமை, உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளாமை, பெண்ணின் உடல் சார்ந்த இயலாமையைச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளல் போன்ற பல விடயங்களை எதிர்த்து அனார் தனது கவிதைகளினூடாகக் குரல் கொடுக்கின்றார். அவரது குரலில் பெண்கள் விடுதலை பெறவேண்டும் என்ற அவா தொனிப்பதை உணரலாம். தனது நேரடி அனுபவங்களின் பேறாகவும் சமூகத்தில் பெண்கள் எதிர்கொள்கின்ற வலிகளின், வதைகளின் துன்பத் தரிசிப்பைக் கண்டு பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது வெளிப்படுகின்ற எதிர்ப்பலையாகவும் அவரது கவிதைகளை நோக்க முடிகின்றது. பெண் விடுதலைசார்ந்த தனது உணர்வுக் கொதிப்புகளை அனார் தனது கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஆண்களுக்கு அடிமைப்பட்டவர்களாக வாழ்வதை வெறுக்கும் உணர்வு அவரது கவிதைகளில் வெளிப்படுகின்றது. மாறாக பெண்கள் வெறும் தசைப் பிண்டங்களாக அல்லாமல் உளமும் உணர்வும் கொண்ட உன்னதப் பிறவிகளாக மதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அவா அவரது கவிதைகளில் தொனிக்கின்றது.

அவரது சில கவிதைகள், ஆணாதிக்கத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபட முடியாத பெண்களின் வேதனைகளைப் பாடுவதோடு அவற்றிலிருந்து மீளமுடியாத அல்லது மீள வழிதேடாத பெண்களின் வேதனைகளைப் பதிவுசெய்கின்றன. தூண்டிலில் அகப்பட்ட மீனாக வேதனைகளை வெளிப்படுத்துவதோடு உயிர்வாழ்தலுக்காக

ஆண்களின் அனுசரணையை அவாவி நிற்கும் கவிதைகளையும் காணமுடிகின்றது.

வாழ்க்கைப் பிணைப்பிலிருந்து விடுபட முடியாது கட்டுண்டுபோன உணர்வுப் பதிவுகளாகச் சில கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. ஆண்களை விட்டுத் தனித்து வாழ முடியாத ஒட்டுண்ணிகளாகப் பெண்களைப் பாடுகின்றார். காதல் வசப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் மெல்லுணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளாத ஆண்களின் அபத்தத்தை வேதனையின் வெளிப்பாடாகத் தனது கவிதைகளில் அனார் பதிவுசெய்துள்ளார்.

“யவ்வனப் பத்தியிலே
உன் திறமைகளால் உரசி
சுடர் ஏற்றி வைத்துப்
போய் விட்டாய்
என் உயிர்த்திரி
உணர்வு நெய் வற்றி
நூர்ந்துவிட முன் வந்து
தூண்டிவிடு
அல்லது

அணைத்துவிட்டுப் போ”

ஆண் ஒருவனின் அன்பிற் கட்டுண்டு சேர்ந்து வாழத் துடிக்கும் பெண்ணின் ஆத்மாவை பிரதிபலித்து நிற்பதாக அவரது ‘மௌனச் சிலுவைகள்’ என்னும் கவிதை அமைந்துள்ளது. சேர்ந்து வாழ்தல் வேட்கையின் உந்தல் பெண்ணிலை சார்ந்து வெளிப்படுவதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனாலும், இந்தக் கவிதையில், பெண்ணுக்கான இன்பத்தைக் கொடுக்க வல்லவனாக ஆண் ஒருவனைக் கற்பிதம் செய்வது பெண்விடுதலை நோக்கிய குரலாகக் கொள்ளப்பட முடியாதது.

“எதைன்ப

துன்பத்திற்காயும் மனத்தினை

நீ நிழலாய் மூடு”

என்று ஒரு பெண்ணின் குரலாக ஒலிக்கின்ற அந்தக் கவிதை வரிகள். அன்பின் அடக்குமுறைக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டு

குடும்ப அடக்குமுறை,
பாலியல் சார்ந்த
அடக்குமுறை, பாலியற்
சுரண்டல், அதிகரித்த
வேலைச்சுமை,
உணர்வுகளைப்
புரிந்துகொள்ளாமை,
பெண்ணின் உடல் சார்ந்த
இயலாமையைச் சாதகமாக்கிக்
கொள்ளல் போன்ற பல
விடயங்களை எதிர்த்து அனார்
தனது கவிதைகளினூடாகக்
குரல் கொடுக்கின்றார்.
அவரது குரலில் பெண்கள்
விடுதலை பெறவேண்டும்
என்ற அவா தொனிப்பதை
உணரலாம்.

அந்த ஆணிடம் ஆதரவு தேடும் அவலத்தையும் தாண்டி, பெண்ணடிமைத்தனத்தின் விலங்கினைத் தகர்த்தெறியும் எத்தனத்தில் வெளிப்படும் பல கவிதைகளையும் காண முடிகின்றது.

பெண்கள் தமது வாழ்க்கைக்கு ஆணாதிக்க சக்திகளால் கற்பிக்கப்பட்ட இலட்சணங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, போடப்பட்ட வேலிகளுக்குள் வலிகளைச் சுமந்து கொண்டு வாழ்வதை பிரக்கூயற்றுப் பின்பற்றிக்கொண்டனர். ஆனால், பெண் விடுதலைக் கருத்துக்கள் வலிமைபெறத் தொடங்கியபோது விடுதலை பற்றிய உணர்வு ஏற்பட்டு அடக்குமுறைக்கு எதிரான சவால்கள் எழுத்தொடங்கின. இதற்காகப் பெண்ணிய எழுத்தாளர்கள் பலரும் தமது எழுத்தாயுதத்தை கூர்மையோடு பயன்படுத்தினர். அனாரின் கவிதைகளிலும் இப்போக்கைத் தரிசிக்கலாம்.

“அந்தந்த வயதில்
 அவரவர்கள் பொதிகளைச்
 சுமக்கும் கழுதைகளாக
 நாமிருந்தோம்
 காலப்போக்கில்
 பொதி மூட்டைகளாகிக்
 கூடவே
 சவாரி செய்யவும்
 ஏறியமர்ந்தார்கள்
 அவர்கள் போட்ட பாதையில்
 அவர்கள் நோக்கிய
 திசையில்
 அவர்கள் சுட்டுவிரல்
 காட்டும் இலக்கில்
 எம்மை
 இழுத்துப் போனார்கள்
 எப்போதும்
 அப்படியே
 இருக்கமாட்டோமா என்றுதான்
 ஏக்கம் அவர்களுக்கு
 இப்புதிய கழுதைகளுக்கு
 இது காலம் தந்த
 பாடம் அல்ல
 காயம் தந்த ஞானம்”

என்று “காயமே மருந்தாகி” என்ற கவிதையில் அனார் கூறுகின்ற விடயங்கள் எதிர்ப்புக்குரல் பெண்விடுதலை நோக்கிய பெண்ணியத் தளத்தின் ஆழத்திலிருந்து மேலெழுவதைக் காணலாம்.

பெண்களின் உரிமைகளைத் தமது கையிலெடுத்துக்கொண்ட ஆண்கள் அவர்களின் பேச்சுச்சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம் என எல்லாவற்றையும் நிராகரித்துவிட்டு தமது நன்மைகளுக்குப் பலம் சேர்க்கும் பக்குவங்களையே அவர்களுக்குக் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். சுகங்கள் அனைத்தையும் ஆண்களே அனுபவித்து விட்டு சுமைகளையும் வலிகளையும் தமக்குத் தந்துவிடுகின்றனர் என்று பெண்ணினத்தின் பிரதிநிதியாக நின்று எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்ப

கின்றார். ‘துஷ்பிரயோகம்’ என்ற கவிதையில்,

“கல்டங்களை நான் சுமக்க
 சுகங்களை நீ பெருக்கினாய்
 அதற்காகவே
 உனது வதை ஆலையில்
 என் வாழ்க்கை
 சக்கை பிழியப்பட்டு வருகிறது
 என் இனிய வரலாற்றை
 ஓலங்களைக் கொண்டு
 கண்ணீரைக் கொண்டு எழுதுவித்தாய்”

என்று கூறுகின்ற வரிகள் அவரது ஆன்மாவின் குரலாக ஒலிக்கின்றனது.

‘யாருக்கும் கேட்பதேயில்லை’, ‘வன்மப்படுதல்’, ‘ஊமைக் காவியம்’, ‘ஓவியம் வரையாத தூரிகை’ போன்ற கவிதைகளிலும் பெண்களது வாழ்வியலில் ஆண்கள் கொடுக்கும் அவலத்துக்கெதிரான குரல் ஓங்கி ஒலிப்பதைக் கேட்க முடிகின்றது. பெண்களது பூப்பெய்தலின் பின்னர் உடலை மட்டும் வளர்ப்பதில் ஆர்வம் காட்டுகின்ற ஆணாதிக்க சமுதாயம் உள்ளத்தையும் உணர்ச்சிகளையும் வளர விடாமல் செய்வ தற்குக் கையாளும் தந்திரங்களை தகர்த்தெறிய வேண்டும் என அவர் பாடுகின்றார். ‘மலட்டுச் சித்திரங்கள்’ என்ற கவிதையில் சுகங்களற்ற சூனிய வாழ்வை வெறுக்கும் பெண்களின் குரலாக ஒலிக்கிறார். இந்த வாழ்க்கையைப் பெண்களுக்குப் போதிக்கும் ஆணாதிக்க சக்திகளையும் அவற்றின் செயற்பாடுகளையும் வன்மத்தின் வடிவங்களாகவே அவர் பார்க்கின்றார்.

இந்தப் பின்னணியில் திருமணம் கூடப் பெண்கள் பலருக்கு துன்பம் மிகுந்த வாழ்க்கையைப் பிரசவித்திருக்கின்றது. மணப்பந்தலுக்கு அலங்கரிக்கப்பட்டு அழைத்துச் செல்லப்படும் ஒரு பெண் ஆணை நோக்கிப் பேசும் நியாயக் குரலாக, ‘ம(ர)ணப்பந்தல்’ என்னும் கவிதை அமைந்துள்ளது. மணப்பெண்ணுக்குப் பிடித்தமான வையெல்லாம் நிராகரிக்கப்பட்டு ஆணின்

அபிலாசைகள் அரங்கேற்றப்படுவதற்காக நடைபெறும் சடங்காகவே திருமணத்தை அந்தப் பெண் பார்க்கிறாள். வளையல்கள், வண்ணப்பூச்சுக்கள், ஆடம்பர ஆடை, மருதாணி, குதி உயர்ந்த செருப்பு என பலவற்றையும் நிராகரிக்கும் பெண் கண்மையை நிராகரிப்பதற்கு கூறும் காரணம் அனாரின் ஆத்மார்த்தமான எதிர்ப்புக் குரலாக அமைகின்றது.

“கண்ணுக்கு மையிடுகிறாயா
சற்றுப் பொறு
அதை நிறுத்து
ஏனெனில்
எல்லா நேரங்களிலும்
க(பெ)ண்
கண்ணீர் விடவேண்டிய வஸ்து”

என்று கவிதைவரிகளில் அதை வெளிப்படுத்துகின்றார். முதிர் கன்னியாக இருந்து தவிக்கும் பெண் ஒருத்தியின் அவலக்குரலாகத் தொனிக்கும் ‘அக்காவுக்குப் பறவைபோல சிரிப்பு’ என்னும் கவிதை ஆண்களை முன்னிறுத்தி நியாயம் கேட்கும் எதிர்ப்புக் குரலாகவும் அமைகின்றது.

எந்த ஒரு அதிகாரமும் உலகில் நிலையாக இருந்ததில்லை என்பதால் ஆணாதிக்க அதிகாரமும் அதிக நாள் நிலைத்திருக்காது என்ற எச்சரிக்கையை அடக்குமுறையாளர் களை நோக்கி அனார் முன்வைக்கின்றார். ‘வன்மப்படுதல்’ என்ற கவிதை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

“சுற்றி வளைத்து
வேலிகட்டி
அதற்குள் என்னைச்
சுவாசிக்கச் சொல்வது தான்
நீ காட்டும் சுதந்திரம்

.....
நீ குற்றவாளியாக இருந்து கொண்டு
என்னைத் தண்டிக்கின்றாய்
நீ ஏவிய சூறாவளி
வெற்றிகரமாய் வீசி வீசி

பெண்களின்
உரிமைகளைத் தமது
கையிலெடுத்துக்கொண்ட
ஆண்கள் அவர்களின்
பேச்சுச்சுதந்திரம்,
கருத்துச் சுதந்திரம் என
எல்லாவற்றையும்
நிராகரித்துவிட்டு தமது
நன்மைகளுக்குப் பலம்
சேர்க்கும் பக்குவங்களையே
அவர்களுக்குக் கற்பித்துக்
கொண்டிருக்கின்றனர்.
சுகங்கள் அனைத்தையும்
ஆண்களே அனுபவித்து
விட்டு சுமைகளையும்
வலிகளையும் தமக்குத்
தந்துவிடுகின்றனர்

என் தேசத்தையே நாசப்படுத்தலாம்
உலகில்
ஒரே காலநிலை
ஒரே அதிகாரம்
நிலைத்திருப்பதில்லை என்பதை
நீ மறந்து விட்டாய்”

என்கின்ற குரல் அடக்கியாள முற்படும் ஆணாதிக்க சமுதாயத்தை நோக்கிய எச்சரிக்கையாகவே அமைகின்றது.

எதிர்பார்ப்புக்கள், ஏக்கங்கள் நிறைந்ததாக பெண்களது வாழ்க்கை அமைந்து விடுகின்றது. பெண்கள் மென்மையான உணர்வுகளோடு வாழ்க்கைக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், ஆணாதிக்க சமூகத்திடமிருந்து அதைப் பெறமுடியாதபோது அவள் பொசுங்கிப் போய்விடுகின்றாள். மகிழ்ச்சியாக வாழ்தலுக்கான பாதைகள் வலுக்கட்டாயமாக அடைக்கப்படும் அவலத்தைப் பெண்கள் எதிர்க்கின்றார்கள் என்பதை “காயங்கள்”

என்னும் கவிதையில் விளக்கும் விதம் மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது. பெண்ணொருத்தி தான் செல்லும் பாதையை விட்டு ஆணாதிக்க சமுதாயத்தை விலகி நிற்கச் சொல்லி எச்சரிக்கை செய்வதாகக் 'கோரிக்கை' என்ற கவிதையும் எதிர்ப்புக் குரலைக் கக்குகின்றது.

பெண்கள் சமூகத்திடம் எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதை விடத் தாமே சுயேட்சையாக, சுதந்திரமாகச் செயற்பட வேண்டும். மற்றவர் களின் உடைமையாகப் பெண் தன்னைக் கருதிக்கொள்ளக் கூடாது போன்ற கருத்துக் களையும் தனது கவிதைகளினூடாக அனார் வலியுறுத்துகின்றார். புகழ்மொழிகளுக்குள் கட்டுண்டுபோகும் பெண்களின் அறியாமை இருள்போக்கும் கவிதைகளையும் அவர் பாடியுள்ளார். பெண் என்பவள் கொதிமலை போல இருப்பவள். அந்தக் கொதிமலையில் கக்கும் நெருப்பை ஆண்கள் மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்றவும் ஊதுபத்திகளைப் புகைய விடவும் பயன்படுத்தி சுகங்காண்பதைக் கண்டு அனார் கொதித்தெழுகின்றார். இவ் வுணர்வை 'வெளியேற்றம்' என்ற கவிதையில் காணலாம். மெளனத்தை வரித்துக்கொண்டு வாழும் பெண்களின் சந்ததி காலாவதியாகி விட்டது. விடுதலைபற்றிய தேடலுக்கான விடை ஆண்களிடமிருந்து கிடைக்கும் என்ற நிலையை விடுத்து பெண்களுக்குத் தமது வாழ்வைத் தாமே நிர்ணயிக்கும் தைரியம் அவசியமானது என்பதை வலியுறுத்துகின்றார்.

வாழ்க்கை என்னும் களத்தில் பெண்கள் தினமும் வதைபடுகிறார்கள். துன்பத்தைச் சும்ந்து சும்ந்து நொந்து போகிறார்கள். எனினும், அவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு அவர்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பவர்கள் எவருமில்லை. அந்த அவல வாழ்க்கை அவர்களைத் தொடர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கின்றது. அதனை உடைத்தெறிந்து நித்தியமான விடுதலை வாழ்வைப் பெண் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கில் அனாரின் எதிர்ப்புக் குரல்

ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்தின் மீதும் எதிரொலிக்கின்றது. வாழ்க்கை என்னும் போர்க்களத்தில் பெண்கள் முகவரியிழந்து போகாது தமது இருப்பை நிலைநாட்டப் பாடுபடவேண்டும். எவர் வரினும் எதிர்த்துப் போராடும் இயல்பு வலுக்க வேண்டும் எனத் தனது கவிதைகளில் வலியுறுத்துகின்றார். 'பெண்பலி' என்ற கவிதையில் பெண்ணினத்தின் உணர்வுகள் கொல்லப்படுவது பற்றிய குரல் ஒரு சமுதாயத்தையே எதிர்த்து எழும் குரலாக அமைகின்றது.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் அடிமைத் தனத்துக்கு எதிரான குரலை ஓங்கி ஒலிக்கச் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்னை அரசியாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தாம் விரும்பியபடி வாழும் உரிமையைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அனாரின் கொள்கையாகத் தொனிக்கின்றது.

“சாபத்தை உடைத்துப் பூத்திருக்கின்றேன் மீளும் உரிமை கோரி ஆற்றலை உறுதி செய்து என் உள்ளம் திறந்துகொள்கின்றது பூமியில் முடிவற்ற பிரமாண்டமாய்”

என்ற கவிதை வரிகளில் பெண்கள் தமது சாபத்தை உடைத்தெறிந்து ஆற்றல் மிக்க சக்தியாக உலகில் மாறவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றார். இந்த வற்புறுத்தல் ஆணாதிக்க சக்திகளை மிரட்டும் எதிர்ப்புக் குரலாக அமைகின்றது.

பெண்ணின் விருப்பற்ற புணர்ச்சிக்கு எதிரான குரல்களும் அனாருடைய கவிதை களில் ஒலிக்கின்றன. விருப்பின்றி நடக்கும் கணவனுடனான புணர்ச்சிகூட அருவருப் பையும் வெறுப்பையும் பெண்களுக்குக் கொடுத்து விடுகின்றது. மாற்றமுடியாத வலிகளையும், வருத்தத்தையும் கொடுத்து விடுகின்றது. இந்நிலையில், அனாரின் கவிதைகளில், ஆணின் அதிகாரத் தோரணையில் நடைபெறும் புணர்ச்சிக்கு எதிரான குரல்

கவிதைகளில். அந்தவகையில், ‘அறைக்கு வெளியே அலையும் உறக்கம்’, ‘மாற்ற முடியாத வலி’, ‘வரு(ந்)த்துதல்’, ‘தண்ணீர்’, ‘சாபம்’ போன்ற கவிதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. புணர்ச்சி வன்மத்தின் எதிர்புணர்வை வெளிப்படுத்தும் அனாரின் கவிதைகளில் ‘மாபெரும் உணவுமேசை’ என்பது முக்கியமானது.

“சில்லி சோஸ் ஊற்றப்பட்ட
தட்டுக்களில்
யோனிகள் பரிமாறப்பட்டன
உடனுக்குடன் வெட்டப்பட்ட
முலைகளும்

விருந்தினரை அதிகம் கவர்ந்திருந்தன”

என்ற கவிதை வரிகளில் பெண்ணுக்கு எதிராகச் சமூகம் செய்யும் கொடுமைகளின் உச்சம் வெளிப்பட்டு நிற்பது மட்டுமல்லாமல் அதற்கு எதிராக அனைவரும் கிளர்ந்தெழு வேண்டும் என்ற எதிர்ப்புணர்வையும் ஏற்படுத்திவிடுகின்றன.

பெண்கள் பிள்ளைபெறும் இயந்திரங்களாக வாழ்வதை ‘புள்ளக்கூடு’ என்ற கவிதையினூடாக அனார் எதிர்க்கிறார். குடும்ப வாழ்க்கையோடு கட்டுண்டு விடுபட முடியாத வேதனையில் துடிக்கும் பெண்கள் தலையணையோடு அழுது தீர்க்க எத்தனிக்கின்றார்கள். பல பெண்கள் தமது பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்த முடியாது மடிந்து போகின்றார்கள். அந்த அவல வாழ்வுக்கு யாரும் பொறுப்பேற்பதில்லை.

“வெகு காலமாக ஒருத்தி
நிறங்களை அழுவது தொடர்பான
கடினமான வேதனை பற்றி
உங்களுக்கு எதுவும் தெரியாது
என்றபோதிலும்
உங்களில் ஒருவரே
அதற்கு முழுப் பொறுப்பாளி
என்பதையும்
தயவு செய்து ஞாபகம்
வைத்திருங்கள்?”

என்ற கவிதை வரிகளில் பெண்ணடி

பெண்ணின்
விருப்பற்ற புணர்ச்சிக்கு
எதிரான குரல்களும்
அனாருடைய கவிதைகளில்
ஒலிக்கின்றன.
விருப்பின்றி நடக்கும்
கணவனுடனான
புணர்ச்சிகூட
அருவருப்பையும்
வெறுப்பையும்
பெண்களுக்குக்
கொடுத்து விடுகின்றது.
மாற்றமுடியாத வலிகளையும்,
வருத்தத்தையும்
கொடுத்து விடுகின்றது

மைத்தனத்தின் கோரத்தனங்களுக்கு சமுதாயத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் பொறுப்பாளிகள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். அதற்குக் காரணமான ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்தை எதிர்த்துக் குமுறுகின்றார்.

அனார், பெண்ணடக்குமுறைக்கு எதிரான தனது குரலை ‘சுலைஹா’ என்ற கவிதையில், தொன்மம் சார்ந்த உத்தியினூடாகப் பாடியுள்ளார். அனார், சுலைஹாவை விடுதலை வேட்கையுடைய ஒட்டுமொத்தப் பெண்களின் பிரதிநியாக நிறுத்திப் பேசவைக்கின்றார்.

“கனவுகள் காண ஏங்கும் கனவு நான்
என் உடல் செஞ்சாம்பல் குழம்பு
கத்திகளால்
கைகளையோ கனிகளையோ
வெட்டிக்கொள்ளாதவள்
உடைத்தவள்”

என்று அவள் சுதந்திரத்தைச்
சுயபிரகடனம் செய்கிறாள்.

பெண்ணுக்கு எமது சமுதாயம் போதித்
திருக்கும் இலட்சணங்களைப் பொய்ப்பித்து,

அடிமைத்தனத்தை உடைத் தெறிந்து, சக்தி மிக்கவளாக எழுவேண்டியதன் அவசியத்தை அனார் வலியுறுத்துகின்றார். பெண்களை அடிமைகளாக எண்ணுபவர்களுக்கு எதிரான குரலாக ஒரு பெண் படைக்கப்படுகின்றாள். அவள்,

“ஒரு காட்டாறு
ஒரு பேரருவி
ஓர் ஆழக் கடல்
ஓர் அடை மழை
நீர் நான்
கரும் பாறை மலை
.....
எனக்கென்ன எல்லைகள்
நான் இயற்கை
நான் பெண்”

என்று வலிமையோடு பிரவாகித் தெழுபவளாக பெண்ணைக் காட்டுகின்றார்.

பெண்களது வலிகளும் வேதனைகளும் பெண்கள் மீதான வன்மத்தின் வடுக்களும் அவற்றுக்கான காரணங்களும் மட்டுமின்றி அவற்றுக்கு எதிரான குரல்களும் அனாருடைய கவிதைகளில் ஒங்கி ஒலிப்பதைக் காணலாம். சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டுள்ள அனார் பெண்ணடிமைத் தனத்தை எதிர்ப்பது தொடர்பாக அதிக கரிசனை கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. அந்தச் சமுதாய அக்கறையின் வெளிப்பாடாக அவரது எதிர்ப்புக் குரல்கள் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன.

இருள், இருட்டு. பாம்பு, சிவப்பு, மலை, பள்ளத்தாக்கு, போன்ற சொற்கள் அவரது கவிதைகளில் பல இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். பெண்ணுடலுடன் தொடர்புடைய குறியீடுகளாகவும் இவை கையாளப்பட்டுள்ளன. ஒற்றை வாசிப்பில் விளங்கிக்கொள்ள முடியாத பல படிமங்களையும் கையாண்டு பெண்ணடிமைத்தன எதிர்ப்புக்குரலை வெளிப்படுத்துகின்றார். சில கவிதைகள் இருண்மை

நிறைந்து உணர்வுத் தொற்றலை ஏற்படுத்துவதில் தொய்வினை உண்டாக்கி விடுகின்றன என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை. எனினும், அனாரினுடைய கவிதைகள் மொழி, மொழிதல், உள்ளடக்கம் என்ற அடிப்படையில் பலரதும் கணிப்பைப் பெற்றிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தவகையில் சங்கரி, சிவரமணி, ஓளவை, உள்வசி, சன்மார்க்கா, ஆழியாள், மைத்திரேயி, ரங்கா, மசூரா, ஏ.மஜீட், சுல்பிகா, பெண்ணியா, கெக்கிராவ சுலைகா என்று நீண்டு செல்லும் இலங்கைப் பெண் கவிஞர்களின் பட்டியலில் அனார் தனக்கென ஒரு இடத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார் என்பது வெளிப்படையானது.

நிறைவுரை

இலங்கை முஸ்லிம் பெண் கவிஞராக விளங்குகின்ற அனார் தனது கவிதைக் கொள்கை காரணமாக இன, மத வேறுபாடுகளைக் கடந்து ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு கூட்டத்தின் எதிர்ப்புக் குரலாக ஒலிக்கின்றார். பெண்ணடிமைத்தனச் சிந்தனைகள் ஆழ வேருன்றிவிட்ட இலங்கை தமிழ், முஸ்லிம் சமூகத்தில் பெண் விடுதலை பற்றிய கருத்துக்கள் பேசப்பட்டாலும் அவை காத்திரமான நிலையைப் பெறவில்லை என்பது கசப்பான உண்மையாகும்.

பெண் விடுதலை பற்றி ஆரம்பத்தில் ஆண்கள் பாடினாலும் பெண்கள் தமது பிரச்சினைகளைப் பற்றித் தாமே பாடத் தொடங்கிய பின்னரே எதிர்ப்புக் குரல்கள் வலுப்பெறத் தொடங்கின. கவிதைகளின் உள்ளடக்கம், எடுத்துரைப்பு முறை ஆகியன பற்றிய பல வாதப்பிரதிவாதங்கள் காணப்பட்டாலும், பெண்விடுதலையை நோக்கிய எதிர்ப்புக் குரல்களின் உள்ளடக்கம் காரணமாகவும் படிமம் போன்ற வெளிப்பாட்டு உத்தி, கையாளும் மொழி காரணமாகவும் தமிழ்க் கவிதையுலகில் அனார் தனக்கென ஒரு இடத்தைப் பதிவுசெய்துள்ளார் என்பது வெளிப்படையானது.

உன்குரல் கேட்காதா?

நானுள்ளைத் தொலைக்கவில்லை
நீதான் தொலைதாரம் போய்விட்டாய்
என் செல்ல மகளே!
நான் உயிர் வாழ்வதே உன்
நினைவுகள் உள்ளதால் தான்.
உன் தாயுனை பத்து மாதம்
கருவில் சுமந்தாள்
நானுன் நினைவுகளை ஒரு
தலைமுறை முழுவதுமாய்
சுமந்து கொண்டு இருக்கிறேன்.
உன் நினைவுகள் என்னுள்
வெடித்து சிதறும் எரிமலையாக
கனன்று கொண்டுள்ளதடி.
அருகில் இருக்கும் வரை
உனதன்பெனக்கு தெரியவில்லை...
நீ என்னை விட்டு தொலைவாக
சென்ற பின் இந்த உலகமே
எனக்கு தெரியவில்லை...
மகளே!
உன் விரல் கோர்த்து நடக்க ஆசை...
உன் குரல் கேட்டு தூங்க ஆசை...
மர நிழலோடு அமர்ந்து பேச ஆசை...
உன் பல நினைவோடு வாழ ஆசை...
உன் சிரிப்பை சிறை பிடிக்க ஆசை...
உன் சீற்றத்தை காண ஆசை...
இவை எதுவும் நடக்க வில்லை என்றால்
நான் மண்ணோடு மண்ணாக
மறைய ஆசை...
மகளே!
என்வாழ்க்கை பட்டமரமாக உள்ளதடி
அம்மரத்தில் சில துளிர்கள் தோன்றாதா?
நீ பிறந்தபோதடைந்த துயரைவிட
இன்று அணுவணுவாய் சாகிறேன்!
உன்குரலால் ஒருமுறையாவது
என்னைத் திட்டிவிடு
அதுகூட உன்தாலாட்டாகவே
எனக்கிருக்கும்.

தொலைபேசி அலறும்
ஒவ்வொரு தடவையும்
நீயாக இருக்கமாட்டாயா என்று
கணம் கணமாய்
உனை நினைக்கிறேன் மகளே!
இப்போதெல்லாம்
கடவுளை வேண்டுகிறேன்!
உன்குரல் கேட்க வேண்டுமென்று.
பேச முடிந்தும்
ஊமையாக இருக்கின்ற
தருணங்கள் இவை..
பார்வை இருந்தும்
குருடன்போல் திரியும்
நிமிடங்கள் இவை..
அதுபோல்,
உறவுகள் இருந்தும்
அனாதையாய் கடந்த
காலங்கள் எத்தனையோ...
உனக்கு உயிர் கொடுத்த
தந்தை நானில்லை...
எனக்கு உயிர் கொடுக்க பிறந்த
சேயம்மா நீ...
என்னை பெற்றெடுத்த என் தாயும்
எனது கருவில் பிறந்த நீயும்
எனது இரு தெய்வங்கள்.
இறைவனிடம் நான்
வேண்டுவது ஒன்றுதான்...
என் ஆயுளையும் சேர்த்து
என் மகளுக்கு கொடுத்துவிடு.
எனது சோகத்தின் மருந்து நீ
சுமைகளின் சுமைதாங்கி நீ
என் சிரிப்புக்கு சொந்தக்காரி நீ
நான் வாழும் காலம் முழுதும்
உன் சேயாக வேண்டும்
என் செல்ல மகளே...
அதுதான் என் இறுதி ஆசை.

கௌடில்யன்.

“Ladies First”

உறுதிப்படுத்துவோம்...

“காலங்காலமாய் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையேயான சமனில்லா செல்வாக்கின் வெளிப்பாடே பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையாகும்.” “ஆண்களை விடத் தாழ்ந்த நிலைக்குப் பெண்களைத் தள்ளும் இக்கட்டான சமுதாயச் செயற்பாடுகளுள் ஒன்று பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையாகும்.” பெண்களுக்கும் சிறுமிகளுக்கும் எதிரான வன்முறை உலகெங்கும் வேகநிலைப்பரவும் அளவிலான பிரச்சினையாகும். உலகில் மூன்று பெண்களில் ஒருவர் தனது வாழ்நாளில் அடிக்கப்பட்டோ, புணர்விற்கு வற்புறுத்தப்பட்டோ, பிறவகையிலோ வன்முறைக்கு ஆளாக்கப்பட்டோ துன்புறுத்தப்படுகின்றனர். இவ்வாறு துன்புறுத்துபவர் வழக்கமாக அப்பெண்ணுக்குத் தெரிந்தவராகவே உள்ளார். பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை பல விரிந்த வகைப்பாடுகளில் அடங்கும். ‘தனிநபர்களால்’ நிகழ்த்தப்படுபவையும் ‘அரசுகளால்’ நிகழ்த்தப்படுபவையும் இவற்றில் அடங்கும். தனிநபர்களால் நிகழ்த்தப்படுபவற்றின் வகைகளில் வன்கலவி, குடும்ப வன்முறை, பாலின துன்புறுத்தல், கருத்தடுப்பு முறைகளின் கட்டாயப் பயன்பாடு, பெண் சிசுக் கொலை, பால் தெரிவு கருக்கலைப்பு, மகப்பேறு வன்முறை மற்றும் திரள் வன்முறை, மற்றும் மரபுவழி அல்லது சமூக செயல்முறைகளாக கௌரவக் கொலை, வரதட்சிணை மரணம், பெண் உறுப்பு சிதைப்பு, கடத்திக் கல்யாணம், கட்டாயக் கல்யாணம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அரசுகளால் நிகழ்த்தப்பெறும் அல்லது மன்னிக்கப்படும் வன்முறைகளாக போர்களின் போது போர் வன்புணர்வு, பாலியல் வன்முறை மற்றும் பெண்ணடிமைத் தனம், கட்டாயக் கருவளக்கேடு, கட்டாயக் கருக்கலைப்பு, காவல்துறை மற்றும் அதிகார வர்க்கத்தினால் வன்முறை, கல்லால் அடித்தல் மற்றும் சவுக்கடி ஆகியன உள்ளன. தவிரவும் பெண்களைக் கடத்துதல்,

V. குணபாலா

சிரேஸ்ட் கலாசார உத்தியோகத்தர்.

கட்டாய விபச்சாரம் போன்ற பல வன்முறைகள் கட்டமைக்கப்பட்ட குற்றப் பிணையங்களால் நடத்தப்படுகின்றன.

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையை ஆய்ந்த உலக சுகாதார அமைப்பு (WHO), இவ் வன்முறை பெண்களின் வாழ்நாளின் ஐந்து நிலைகளில் நடைபெறுவதாக வகைப்படுத்தி உள்ளது: 1) பிறப்பிற்கு முன்னர், 2) மழலைப் பருவம், 3) சிறுமியர், 4) வளர்சிதை மாற்றம் மற்றும் வயது வந்தோர் 5) முதியோர்”

அண்மைய ஆண்டுகளில், பன்னாட்டளவில் நெறிமுறைகள், சாற்றுரைகள் போன்றவற்றின் மூலம் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைக்குத் தீர்வு காண முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஐரோப்பிய ஒன்றியம் பாலினத் துன்புறுத்தலுக்கான வழிகாட்டுதலையும், வலிந்த கடத்துகைக்கு எதிரான வழிகாட்டுதலையும் வெளியிட்டுள்ளது.

பெண்கள் மீதான வன்முறை, ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக மேற்கொண்ட போராட்டங்களின் விளைவால், பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளும் ஒடுக்குமுறைகளும் ஓரளவுக்குக் குறைந்ததாகத் தென்பட்டாலும், அது தொடர்கதையாகவே இருக்கின்றது.

பெண்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் வன்முறைகளினதும் அதனால் பெண்கள் முகங்கொடுக்கக்கூடிய சவால்களினதும் வடிவங்களில் மாற்றம் பெற்றதே ஒழிய, இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியாத நிலையாக அது மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

உலகளாவிய ரீதியில் மூன்றில் ஒரு பெண், மன ரீதியாகவும் பாலியல் ரீதியாகவும் கணவர் மற்றும் மற்றைய சிலரால் ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாக்கப்படுவதோடு, இது உலகளாவிய ரீதியில், 35 சதவீதத்தை வகிக்கிறது என்று, உலக சுகாதார ஸ்தாபனத்தால்

வெளியிடப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மேலும், உலகளவில் 2016ஆம் ஆண்டு கொல்லப்பட்ட பெண்களில் 38 சதவீதமானவர்கள், அவர்களது கணவன், காதலன், அல்லது துணைவராலேயே கொல்லப்பட்டனர்.

மேலும், பெண்கள் வன்புணர்வுக்கும் பாலியல் துன்புறுத்தல்களுக்கும் ஆளாக்கப்படுவதால், அவர்களது குடும்பம், கல்வி, அவர்களது பிள்ளைகள் போன்ற அனைவரும் பாதிக்கப்படுவதோடு, சில சமயங்களில் மன அழுத்தத்தில் இருந்து வெளியேறுவதற்காக, மது பாவனை உள்ளிட்ட தீய பழக்கங்களுக்குப் பெண்கள் அடிமையாவதோடு, சிலர், தமதுயிரை முடித்தும் கொள்கின்றனர்.

உலகில் தற்போதுள்ள பெண்களில் சுமார் 700 மில்லியன் பெண்கள், தமது 18 வயதுக்கு முன்னரேயே திருமணம் முடித்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் சுமார் 250 மில்லியன் பேர், தமது 15 வயதுக்கு முன்னர் திருமணம் முடித்துவைக்கப்பட்டனர் என்று, தரவுகள் குறிப்பிடுகின்றன.

இதனால், அவர்களுக்கு பாதுகாப்பான உடலுறவில் ஈடுபடுவதற்கும் பிரசவத்தின்போது சரியான உடல் நிலையை பேணுவதற்கும் முடியாமல் போகின்றது. மேலும், திருமணமான பெண்களில் 150 மில்லியன் பெண்கள், பலாத்காரமாக உடலுறவில் ஈடுபடுவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். பெண்கள் தொடர்பான ஐக்கிய நாடுகளின் அறிக்கையில், இலங்கையில் 30 – 40 சதவீதமான பெண்கள், ஏதாவது ஒருவகையில் பாலியல்ரீதியான துன்புறுத்தல்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றனர். இவர்களுள் 60 சதவீதமான பெண்கள், வன்முறைகளால் பாதிக்கப்பட்டு, தற்போதும் அதனால் மன அழுத்தங்களுக்கு முகங்கொடுத்து வருகின்றனர்.

பஸ்களிலும் ரயில்களிலும் நடைபாதையிலும், பெண்கள் வன்கொடுமைக்கு ஆளாக்கப் படுவது, வாடிக்கையாக அமைந்துள்ளது என, அவ்வறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த 21ஆம் நூற்றாண்டில், பெண்கள் அறிவு ரீதியிலும் தொழில் ரீதியிலும், ஆண்களுக்கு நிகராக சம அந்தஸ்த்தில் உள்ளனர். பெண்களின் கல்வியால் இலங்கை, பல விதத்திலும் ஏனைய தெற்காசிய நாடுகளை விட முன்னேறியிருக்கின்றது. யுத்தம் நிறைவடைந்ததன் பின்னர், வடக்கிலும் பெண்கள் தமது அறிவு, திறன்களை விருத்தி செய்துள்ள நிலைமைளைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. என்னதான் பெண்கள் பல துறைகளில் வளர்ச்சி அடைந்து வந்தாலும், கலாசாரம், சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் என்ற அத்தனை அம்சங்களிலும், பெண்கள் ஒடுக்குமுறையையும் வன்முறையையும் எதிர்கொள்கின்றனர். குறிப்பாக இதில் அதிகம் பாதிக்கப்படுவது, சிறுபான்மையினப் பெண்களே ஆவர்.

கலாசாரம், சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் என்ற அம்சங்கள் மூலமாக, கிராமப்புற பெண்களே அதிகம் பாதிக்கப்படுவதாக, சிலர் கருதுகின்றனர். அது தவறான கருத்தாகும். கிராமப்புற பெண்களைப் போலவே, நகரப் புற பெண்களும் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்கின்றனர். அதிலும் ஆண்களின் அதிகாரம் காரணமாக, நகரப்புற பெண்கள், அவசியமற்ற அழுத்தங்களுக்கு உள்ளாகுகின்றனர். இது சகல பதவிகளிலும் இடம்பெறக்கூடும்.

குடும்பச் சூழலையும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு நகர்ப்புறங்களுக்கு வேலைத்தேடி வரும் பெண்கள், முதலில் சமூகத்தைக் காரணமாக கொண்டு ஒதுக்கப்படுவர். பின்னர் பாலியல் ரீதியான துன்புறுத்தல்களுக்கு ஆளாவர். வேலைத்தளங்களில், ஆண்களின் அதிகாரம் காரணமாக ஏற்படும்

அழுத்தங்களால், வேலையை விட்டு விலக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

ஆண்கள், தங்கள் தொழிலில் உயர்நிலை அடைவதை உயர்வாக மதிப்பிடுவதையும் பெண்கள் தங்கள் திறமைகளினால் உயர்நிலையை அடையும் போது அதனை கொச்சைப்படுத்துவதையும் சாதாரணமாகவே அவதானிக்க முடியும். மேலும் பெண்கள், ஆண்களைக் கொண்டு பணிகளை மேற்கொள்வதில் சிரமத்தை எதிர்கொள்வதும், பொதுவான அம்சமாகும்.

இன்றும் எத்தனையோ குடும்பங்களில், திருமணத்தின் பின்னர் குடி போதையில் வருகின்ற கணவனுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய சவாலுக்கு, பெண்கள் முகங்கொடுத்து வருகின்றனர். இதனால், பயங்கரமான சூழல், வீட்டிலேயே உருவாவதற்கு இடமுண்டு. இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில், பெண்களுக்கு உயிர் ஆபத்துகள் ஏற்படுவதற்கான சாத்தியங்கள் பலவும் உள்ளன. இது மட்டுமன்றி தாயகத்திலும் சரி வெளிநாடுகளிலும் சரி, பெண்கள் மீதான வன்முறை, குடும்பங்களில் மிகப்பொதுவான ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அம்சமாகவே உள்ளது. மனைவியை அடிப்பது, துன்புறுத்துவது போன்றன எல்லாம், சாதாரண குடும்ப நிகழ்வுகளாக உள்ளன.

அடுத்தது, பெண்கள் எதிர்நோக்கும் இன்னுமொரு சவாலாக, தனியாகப் பயணம் செய்தலிலுள்ள பாதுகாப்பின்மையைக் குறிப்பிடலாம். இரவு நேரங்களில் தனியாக நிற்கும் பெண்களிடம் சீண்டல், அவர்களை பின்தொடர்தல், கடத்துதல், வன்புணர்வுக்கு உட்படுத்துதல் என்பன, இன்றும் அரங்கேறி வருகின்றன. வீதியில் சுதந்திரமாக நடமாட முடியாத நிலையில், சில ஆண்களின் செயற்பாடுகள் தரம் குன்றி காணப்படுகின்றன. பட்டப்பகலிலும் தனியாகவோ கூட்ட

மாகவோ செல்லும் பெண்கள், ஆண்களின் தேவையற்ற சீண்டல் களுக்கு முகங்கொடுக்க நேரிடுகிறது. எனவே, பெண்களுக்குக் கௌரவம் வழங்குதல் என்னும் சிந்தனை, சிறுபராயத்தில் இருந்து ஆண்களின் மனதில் உருவாக்கப்பட வேண்டும். பெண்களை விளையாட்டுப் பொருட்களாக ஆண்கள் நினைக்கக்கூடாது.

கலாசாரம் என்ற போர்வையில், இன்றும் சீதனம் என்ற சமூகக் கொடுமைக்கு, பெண்கள் முகங்கொடுத்து வருகின்றனர். இலங்கையில் மட்டுமல்ல இலங்கையில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும், இது மிக மோசமாகப் பின்பற்றப்படுகிறது.

வெளிநாடுகளில் இருந்து ஊருக்குச் சென்று திருமணம் செய்துகொள்ள முற்படுகின்ற ஆண்கள் கூட, இலங்கையில் இருந்து சீதனத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். அவ்வாறு சீதனத்தைக் கொடுக்காது திருமணத்தை செய்யும் பெண்களின் மண வாழ்க்கை, கேள்விக்குறியாகி விடுகிறது.

இதேவேளை பாலியல் ஒழுக்கம், பெண்களுக்கு மாத்திரம்

உரியதாக்கப்பட்டு, அதனைக் காக்கும் பெண்கள், தமது முன்னாள் கணவன் முதல்

பெண்களின் உரிமைகளைத் தமது கையிலெடுத்துக்கொண்ட ஆண்கள் அவர்களின் பேச்சுச்சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம் என எல்லாவற்றையும் நிராகரித்துவிட்டு தமது நன்மைகளுக்குப் பலம் சேர்க்கும் பக்குவங்களையே அவர்களுக்குக் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். சுகங்கள் அனைத்தையும் ஆண்களே அனுபவித்து விட்டு சுமைகளையும் வலிகளையும் தமக்குத் தந்துவிடுகின்றனர்

பொறுப்பு, பெண்ணுக்கு உரியதாக்கப்படுகின்றது. இதன் அடிப்படையில், பெண்கள் மறுமணம் செய்து கொள்வது, இன்றும் கடினமான ஒரு விடயமாகவே உள்ளது. கடந்த கால யுத்தம், வடக்கு - கிழக்கில் பல இளம் பெண்களை விதவைகளாக்கி உள்ளது.

அவர்களது எதிர்காலம் இன்னும் இருண்டதாகவே உள்ளது. அவர்களது உளவியல், உடலியல் தேவைகளை, சமூகம் மதிப்பீடு செய்யத் தவறுகிறது.

பாலியல் ஒழுக்கத்தை மீறுபவர்கள், பெரும்பாலும் ஆண்களாக இருந்த போதும், பழியும் பாவமும், பெண் மீதே சுமத்தப்படுகிறது. ஆண் எப்படியும் வாழலாம், பெண் இப்படித் தான் வாழ வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடுகள், இன்றும் இருக்கின்றன. இதனால், பெண்களின் வாழ்க்கை, தொடர்ந்தும் சீரழிந்தே வருகின்றது.

தமது திருமண வாழ்க்கையில் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் பெண்கள், பல்வேறு சவால் களுக்கு மத்தியில் விவாகரத்தைப் பெற்றுவிட்டாலும் கூட, விவாகரத்துப் பெற்ற

பிற ஆண்களிடம் இருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதில் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்கின்றனர்.

இதேவேளை, ஒரு சமூகம் முன்னேறுவதற்கு, அச்சமுகத்தில் பெண்களின் கல்வி நிலை உயர்வாக இருப்பது மிக முக்கியமானது. ஆனால் கல்வி என்பது, ஆணுக்கே அத்தியாவசியமானது என்ற சிந்தனை, தமிழ்ச் சமூகத்தின் மத்தியில் இன்னமும் உள்ளது. பெண் என்பவள், ஆணுக்குச் சேவகம் செய்வளாகவே இன்றும் பரவலாகப் பார்க்கப்படுகிறாள்.

இவற்றையும் கடந்து பல்கலைக் கழகம் சென்றவர்களும் தொழில் வாய்ப்புகளைப் பெறுவதில், நெருக்கடிகளைச் சந்திக்கின்றனர். கிராமப்புறங்களை எடுத்துக் கொண்டால், திருமணத்தின் பின் இவர்கள் தொழில் செய்ய அனுமதிக்கப்படாத நிலை காணப்படுகிறது. அதற்கு, தாய்மை மட்டும் காரணம் அல்ல ஆண்களின் சிந்தனை முறையுமே காரணமாக உள்ளது.

அவ்வாறு தொழிலுக்கு செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டாலும் தையல், கற்பித்தல், கணக்கியல், மருத்துவம் போன்ற குறிப்பிட்ட துறைசார்ந்த தொழில்களுக்கே பெண்கள் பயிற்றப்படுகின்றனர். பெண்களுடைய தொழில் வாய்ப்பு, அதற்கான செலகரியங்களை ஏற்படுத்துவது பற்றிய விழிப்புணர்வு, இன்றும் போதாமையாகவே உள்ளது.

இலங்கையின் அரசியலை எடுத்துக் கொண்டால் பெண்கள் முற்றிலுமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டே உள்ளனர். உலகின் முதலாவது பெண் பிரதமரை உருவாக்கிய இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில், பெண் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாகவே உள்ளனர்.

தமிழ் அரசியல் கட்சிகளில், பெண் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அரிதாகவே காணப்படுகின்றனர். அவ்வாறு இருப்பவர்

கள், முக்கிய பொறுப்புகளிலும் இல்லை. சிறுபான்மையினரைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கட்சிகளில் அனேகமானவற்றில், பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் பற்றிய எவ்வித அக்கறையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நடந்து முடிந்த இரண்டு உலக யுத்தங்களும், பெண்களுக்குரிய சம உரிமையை வென்றெடுப்பதில் முக்கிய நிகழ்வாக இருந்தன. ஆண்கள், யுத்த முனைக்கு அனுப்பப்பட்டபோது, பெண்கள், ஏனைய அனைத்து தொழிற்றுறைசார் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அது, பெண்களுடைய வாழ்நிலையில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. யுத்தம் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்திய போதும் அதன் ஒரு பக்க விளைவாக பெண்கள் சுயாதீனமான நிலைக்கு முன்தள்ளப்பட்டனர். ஆனால், தமிழ் மக்கள் மத்தியில், கடந்த 30 ஆண்டு கால யுத்தம், இவ்வாறான ஒரு விளைவை ஏற்படுத்தவில்லை. மாறாக பெண்களை மேலும் கீழ்நிலைக்கே இட்டுச்சென்றுள்ளது. அரசு உலகில் ஏற்பட்ட புரட்சியில், அரசுலகப் பெண்கள் தங்களையும் இணைத்துக் கொண்டனர். அங்கு இடம்பெறுகின்ற அரசியல் விவாதங்களில் பெண்கள் முக்கிய பங்கேற்றனர். பெண்கள் மீதான ஒடுக்கு முறை மோசமாக உள்ள ஆப்கானிஸ்தான், ஈரான் போன்ற நாடுகளில் கூட, பெண்கள் புரட்சிகரமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

ஆனால், இலங்கையைப் பொறுத்த மட்டில், யுத்தத்துக்குப் பின்னர் பெண்களின் நிலை மிகவும் மோசமாக உள்ளது. இவர்கள் யுத்தத்தின் போதும், யுத்தத்தின் பின்னருமான பாதிப்புகள் என வேறுபடுத்தி பார்க்க முடியும். யுத்தத்தின் பின்னர் அவர்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள் என்று பார்க்கும் போது விசேடமாக, கணவனை இழந்து குடும்பங்களை தலைமை தாங்கும் பெண்களின்

நிலை, மிகவும் மோசமான நிலையில் காணப் படுகிறது. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில், பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை, கணிசமான வரை அதிகரித்துள்ளது.

மேலும், யுத்தினால் தமது கணவனை இழந்த பெண்கள், ஏனைய பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை விட, மாறுபட்ட நிலையில் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றனர். வடக்கு, கிழக்கில் யுத்தத்தின் பின்னர் பெண்கள் முகம் கொடுக்கும் சமூக, பொருளாதார, கலாசாரப் பிரச்சினைத் தாக்கங்கள், இரண்டு நிலைகளில் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. அதில் முதலாவது, கணவனை இழந்து தனித்து, தனது குடும்பத்தைக் கொண்டு நடாத்தும் போது ஏற்படும் பிரச்சினைகளும், அதன் மூலம் அவர்களின் நேரடியான பாதிப்புகளும் ஆகும். இரண்டாவதாக, இதன் விளைவால் அவர்கள் சார்ந்த சமூகம் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் ஆகும்.

இவர்கள் மீது, குடும்பத்தில் வருமானம் ஈட்டவேண்டிய பாரிய பொறுப்புச் சமத்தப்படுவதால், தங்களின் இயலுமைக் கேற்ற தொழிலைத் தேடிக்கொள்கின்றனர்.

குறிப்பாக வீட்டு வேலை, கூலித் தொழில் போன்ற முதலீடுகள் இல்லாத தொழில்களை மேற்கொள்கின்றனர். இதனால், போதிய வருமானம் ஈட்ட முடியாத நிலையால், அவர்களது குடும்பம், மேலும் வறுமை நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளது இது மட்டுமின்றி இவர்கள் பல்வேறுபட்ட பாலியல் தொந்தரவுகள், பாலியல் சுரண்டல்களுக்கும் முகம்கொடுக்கின்றார்கள்.

இவ்வாறானதொரு நிலையில், தற்போது வடக்கு - கிழக்கில் இவ்வாறான குடும்பங்களை இலக்கு வைத்து, நுண்கடன் என்ற திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி, அவர்களை மேலும் கடனுக்குள் தள்ளுவதோடு, கடனைச் செலுத்தாத பெண்களுக்கு, பல்

வேறு விதங்களில் அழுத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இதேவேளை, யுத்த சூழ்நிலையின் போது கணிசமான பெண்களின் கணவன்மார், கடத்தப்பட்டும் காணாமல்போயும் உள்ளதால், இவர்களின் நிலை பற்றி உறுதியாகத் தெரியாதும் உள்ளதால், இவர்களுக்கான இறப்புச் சான்றிதழ் அல்லது காணாமல் போனமைக்கான சான்றிதழைப் பெறுவதில் பாரிய சிக்கலை எதிர்நோக்கியுள்ளார்கள். இதனால், தமது கணவன் உயிருடன் இருக்கிறாரா, இல்லையா என்பது தெரியாத நிலையில், சமூகத்தில் பல்வேறு மட்டத்திலான அழுத்தத்தை எதிர்கொள்கின்றனர்.

எனவே சமூகமானது, தான் கொண்டுள்ள கலாசார விழுமியங்களை, பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு எதிரான ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தாது, அவர்களின் உடல், உள நலன்களையும் அவர்களின் எதிர்காலத்தையும் கருத்திற் கொண்டு, கலாசார விழுமியங்களில் மாற்றங்களை கொண்டு வருவதே, தற்போது தமிழ் சமூகம் செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கையாகும். அதேபோல், பெண்ணென்ற வகையில் தாய்மார், தமது ஆண் பிள்ளைகளுக்குச் சரியான மனப்பாங்குகளை வழங்கி, தமது ஆண் பிள்ளைகள், ஏனைய பெண்களுக்கும் கௌரவம் வழங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்குதல் வேண்டும். தமது ஆண் பிள்ளைகளைச் சரியான மனப்பாங்குடன் கூடியவாறு, சிறுபராயத்திலிருந்து ஆயத்தம் செய்தல், பிரதானமான பொறுப்பாகும். அவ்வாறு செய்யப்படுமானால், பெண்களுக்கு எதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்படும் வன்முறைகளையும் ஒடுக்கு முறைகளையும் முடிவுக்குக் கொண்டு வரமுடியும் என்பது திண்ணம்.

முடியவில்லை... முடித்துவையுங்கள்...

ஒவ்வொரு கணப்பொழுதும் அந்த கொடிய நோய் தேவியை உருக்குலைத்து அணுவணுவாய் தின்றுகொண்டிருந்தது. இந்த கொடிய அரக்கனை அவளால் தோற்கடிக்கவே முடியாது, போராடிப்போராடி இழந்த சுகங்கள் மட்டும்தான் அதிகம். அவளது தாய்தந்தையர் அவளின் ஓட்டு மொத்தக் குடும்பத்தாருக்கும் இனாமாகத் தந்துவிட்டுச் சென்ற தாய்வீட்டுச் சீதனத்தில் அதுவொன்றுதான் எஞ்சிக்கிடக்கின்றது. அவளை மட்டுமல்ல அவளின் வம்சத்தையும் துரத்துகிறது. சிறிய வயதிலேயே அவள் குடும்பத்து சிறார்களையும் சீனிவருத்தம் கவ்வுகிறதென்றால் யார்தான் நம்புவார்?

கண்களையும் தாக்க முனையும் அந்த நோயிலிருந்து தன்னைக் காக்க லேசர் கதிர்களால் பொசுக்கும் அந்த மரண வேதனையும் இப்போது அவளுக்கு மெல்ல மெல்லப் பழக்கப்பட்டதாகி விட்டது. பள்ளிக்குச் சென்று பாடமெடுப்பது சிரமமாகி விடவே, 55 வயதிலேயே பென்சனுக்கு சென்று விட்டாள். ஓய்வாக வீட்டிலிருப்பதை விட வேறொரு மார்க்கமும் அவளுக்குத் தெரியவில்லை. ஏனிந்த அவசரம் என்று நண்பிகள் அன்பு மேலிட தொல்லைப்படுத்தினாலும், நச்சரித்தாலும் வேறு மாற்றுவழி அவளுக்குப் புலப்படவில்லை. அவளின் இரக்ககுணமும், மற்றவர்கள் மீது செலுத்தும் அன்பும்

அவளுக்கு சக ஆசிரியர்களின் மனதில் ஒரு உயர்ந்த ஸ்தானத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்திருந்தது.

அவள் தனது வாழ்வில் பெற்றுக் கொண்டவைகளை விட இழந்தவைகள்தான் அதிகமென்று அவளின் ஆழ்மனதின் ஒரு மூலையிலிருந்து அசரீரியொன்று ஒலித்துக் கொண்டேயிருந்தது. தன் பள்ளிப்பருவ அரும்புநிலை வாழ்க்கையில் அவளும் ஒரு காதலை சந்தித்தவள்தான். அது அரும்பியதும், கருகியதும் இப்போது கனவு போல் தோன்றுகின்றது. அதன் கருக்குகள் நாற்பது வருடங்களுக்கும் அவள் மனதை அறுத்துக் கொண்டிருப்பதை அவள்தான் அறிவாள். இன்பமும், துன்பமும் இணைந்த ஒரு சுகத்தை அதில் உணர்ந்தாள்.

மலையாளக் கவிஞர் கே.சச்சிதானந்தனின் இந்த வரிகள் எப்போதும் அவள் நினைவுக்கு வரும். '.... ஒருபோதும் அடைய வாய்ப்பில்லாத காதல்தான் மிகவும் வசீகரமான காதல். அது முடிவதேயில்லை.... ராதையின் காதல் போல.... '

ஆனால் தொடங்கும் போது எவருமே நினைப்பதில்லை... இது நிறைவேறாகக் காதலாக ஆகுமென்று. அந்த காதலில் பிரிவு ஏற்படக் கூடுமென்பதை பித்துப் பிடித்த மூளையும், தூடான குருதி நதியாகப் பாயும் இதயமும் ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

தேவி! அழகானவள், ஒருவித சாந்தமும், எளிமையும், கன்னத்தில் விழும் சூழியும் அவளை மேலும் மேலும் அழகாக்கின. அவளுடைய காந்தனும் அழகானவள்தான். அவளின் அறிவும் அழகும் ஒரு கட்டத்தில் அவளை ஈர்க்கத் தொடங்கின. வகுப்பு நண்பிகளும் தூண்டிவிட தேவி அவளை உயிருக்குயிராய் காதலிக்கத் தொடங்கினாள். காந்தன் பள்ளிக்கூடத்தில் அவளுக்கு சீனியர். இரண்டு வகுப்புகள் முந்தியவன். நல்ல மாநிறம், இனிமையான குரல், அவ்வப்போது

அவன் முணுமுணுக்கும் பாடல்களை அவள் ஓரமாக இருந்து ரசிப்பாள் படிப்பைத்தவிர வேறு எந்த அல்லுத் தொல்லுக்கும் போகாதவன், அதனால் அவளின் சகவயது மாணவிகளிடம் அவனுக்கு டிமாண்ட் அதிகமாகவே இருந்தது.

அவர்களின் இளவேனில் காதல் நன்றாகவே போய்க்கொண்டிருந்தது. அவள் 1982 இல் உயர்தரவகுப்பில் பயின்று கொண்டிருக்கும் போது அவன் உயர்தரப்பரீட்சையை முடித்து பாடசாலையை விட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருந்தான்.

எல்லாக் காதலுக்கும் பட்டுப் பாதைப் பயணம் வாய்த்து விடுவதில்லை. சாதி,மதம்,இனம், வர்க்க பேதம் என்று ஏதோ ஒன்று நடுவில் வந்து குதித்து விடும். காந்தனையும், தேவியையும் கூட அது விட்டு வைக்கவில்லை. அவள் நகரவாசி, அவன் கிராமத்தில் வாழ்பவன். அவள் தூய இந்து. அவளோ கிறிஸ்தவன். அவளின் குடும்பம் நகரத்தில் வாழும் ஒரு செல்வந்த குடும்பம், கார், பங்களா எனப் பல வசதி வாய்ப்புகளுடன் வளர்ந்தவள், இவளோ நடுத்தரக் குடும்பத்தில் நடு ஆளாகப் பிறந்து, கிராமிய வாழ்க்கை வாழ்பவன். ஆனால் கெட்டிக்காரன். தந்தை ஆசிரியர்.

எண்பதுகளின் எல்லாக் காதலர்களையும் போல அவர்கள் நேருக்கு நேராகக் கதைத்தது குறைவு. கடிதங்கள் மூலம் பேசினார்கள். காதல் கடிதங்கள் அவர்களை நெருக்கமாக்கின. கடிதங்களில் ஒருவர் மற்றவரின் விரல்களின் மென்சூட்டை உணர்ந்தனர். இதயத்தின் வரிகளைப் படித்தனர். அவன் பாடசாலையை விட்டு நீங்கியிருந்தாலும், நேருக்கு நேராக சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் இல்லாமல் போனாலும் கடிதங்கள் அவர்களை இணைத்துக் கொண்டிருந்தன.

அவன் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்காக காத்துக்கொண்டிருந்தான், அவனுக்கு

பொழுதுபோக்க புத்தகங்கள் இருந்தன. அவன் விரும்பி ரசித்த அனைத்துக் கலையிலக்கிய விடயங்களிலும் தன்னை இணைத்துக்கொண்டான். எழுதுவதும், நடிப்பதும் அவனை இன்னுமின்னும் அழகாக்கியது. அவனது இனிமையான குரல் அந்த தென்மோடிக் கூத்துப்பாடல்களை தேனொழுக்கப் பாடவைத்தது. அவனது தந்தை எழுதிப்பழக்கும் நாட்டுக்கூத்தில் பிரதான பாத்திரங்களில் வேடமேற்று ஆடினான். அவன் பதினாறு வயதிலேயே மார்க்கண்டேயன் நாட்டுக்கூத்தில் மார்க்கண்டேயனாக பாத்திரமேற்று கூத்தாடி மிகவும் பிரபலமடைந்தவன்.

உயர்தரப் பரீட்சை முடிவுகள் வெளியாகின. அவன் மாவட்டத்தில் வர்த்தகப் பிரிவில் சிறப்பாக சித்தியடைந்தான். அவன் இன்னும் பிரபலமானான், கூடவே இவர்களின் காதலும் பிரபலமானது. தேவியின் நண்பிகள் இவர்களின் காதலுக்கு உதவினாலும் ஓரிரு மாணவிகள் உள்ளூர்ப் பொறாமையில் எரிந்தார்கள். அதிலும் தேவியின் வீட்டுக்கருகில் வசித்த ஜெயா வில்லியானாள். அவள் தேவியின் இரண்டாவது அக்காவிடம் இந்த அமரகாதல் குறித்துப் பற்றவைத்து விட்டாள். தேவிதான் வீட்டின் கடைசிப் பிள்ளை. அதனால் மூத்த அக்காவுக்கு தேவிமீது அளவுகடந்த பாசமும் பிரியமும். அதனால்தான் அவளை விட்டுவிட்டு அந்தப் பொறாமைக்காரி ஜெயா தேவியின் இரண்டாவது அக்காவிடம் தீயை மூட்டிவிட்டாள். அது பக்கென்று பற்றியெரியத் தொடங்கியது. காதலின் சோதனைக்காலம் தொடங்கியது. தேவி மீது தீவிர கண்காணிப்பு ஆரம்பமானது. வீட்டில் ஏச்சு, நச்சரிப்பு, பறுபறுப்பில் தொடங்கிய வெறுப்பு அடி ஆக்கினையாக மாறியது.

பொதுவாக ஒருவருக்குள் காதல் நோய் புகுந்துவிட்டால் அவர்களின் நடையுடை பாவனைகளில் அது பிரதிபலித்து விடும். அதற்கு தேவியும் விதிவிலக்கல்ல.

தேவியின் செயற்பாடுகளை இளைய அக்கா கூர்ந்து கவனித்தாள் கண்காணித்தாள். தேவியின் புத்தகப்பையைத் துழாவத் தொடங்கினாள். கொப்பிகளைப் பக்கம் பக்கமாகப் புரட்டிப் பார்த்தாள். சில கடிதங்கள் அவள் கைகளில் சிக்கின. தேவி நையப்புடைக்கப் பட்டாள். அவள் வேதனை அவளின் காதலை மேலும் மேலும் இறுக்கமடைய வைத்தது. ஒவ்வொரு அடி விழும்போதும் அவள் காந்தன்மீது இன்னுமின்னும் பற்றுவைக்கத் தொடங்கினாள்

அப்பா, மூத்தண்ணன் ஆகியோரைத் தவிர மற்ற இரண்டு முரட்டு அண்ணன்மாரும்காந்தனையும் கண்ட இடத்தில்வைத்து மூர்க்கத்துடன் அடிக்கத் தொடங்கினார்கள். இந்தக் காதலைக் கிள்ளியெறிய வேண்டும் என்று ஆத்திரத்துடன் திரிந்தார்கள்.

அவன் பல்கலைக்கழகம் செல்லத் தயாரான போது, நாட்டுநிலைமை மோசமடையத் தொடங்கியிருந்தது. வானொலியிலும் தொலைக்காட்சியிலும், பத்திரிகையிலும் கிவியூட்டும் செய்திகள் அன்றாடம் வெளியாகிக் கொண்டிருந்தன. வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்வது கூட ஆபத்தான விடயமாக மாறியிருந்தது. எல்லா இளைஞர்களையும் போல் அவனும் வீட்டிற்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடந்தான். நடுவே, அவன் விண்ணப்பித்து எழுதிய ஆசிரியர் போட்டிப்பரீட்சையில் சித்தியடைந்த சேதி வந்தது. நேர்முகப்பரீட்சைக்குச் சென்று நியமனமும் கிடைத்து விட்டது. மாவட்டங்கள் கடந்து செல்லவேண்டும். உள்ளூரில் நிலவும் அசாதாரண நிலைமை மற்றும் தேவியின் முரட்டு அண்ணன் மார்களின் கெடுபிடி என்பன ஒரு தற்காலிக மனநிம்மதியை நாடிச்செல்லும் மனநிலையை அவனுள் உருவாக்கியிருந்தது. அவன் பல்கலைக்கழகம் செல்லமுன் ஆசிரியத் தொழிலில் இணைய இரத்தினபுரிக்குச் செல்லத் தீர்மானித்தான்.

போகுமுன் தேவியை சந்தித்து விடைபெற வேண்டுமென எண்ணினான். தேவியின் நண்பி மாலா அதற்கொரு வழி ஏற்படுத்தித்தந்தாள். தனது வீட்டில் இருவரும் சந்தித்துப் பேச ஏற்பாடு செய்தாள். மாலை டியூசனுக்குப் போவதாக வீட்டிலிருந்து கிளம்பிய தேவி நேராக மாலாவின் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டாள். காந்தனும் பத்து நிமிடங்களுக்கு முன்னரே யாருடைய கண்களிலும் தென்படாது மாலாவின் வீட்டிற்கு வந்துவிட்டான். மாலாவின் வீட்டில் அவளையும் தாயையும் தவிர வேறொவரும் இருப்பதில்லை. பெரியவர்கள் யாருமில்லை. அதிலும் பிறர் கண்களில் படாத வகையில் ஒதுக்குப்புறத்தில் அமைந்த தனிமையான வீடு.

அன்று மாலாவின் தாயும் ஒரு அலுவலகத் தனது உறவினர்களின் வீட்டிற்குப் போய்விட்டாள். மாலாவும் இவர்களை இடைஞ்சல் செய்யாது, “மனம் விட்டுப் பேசுங்கள்” எனக்கூறிவிட்டு, வீட்டை வெளிப்புறமாகப் பூட்டி விட்டு அருகிலுள்ள தனது உறவினர் வீட்டுக்குப் போய்விட்டாள். காந்தனைக்கண்டதும் அவனை இறுக கட்டியணைத்து அவன் நெஞ்சில் முகம் புதைத்து தேவி விம்மிவிம்மி அழத்தொடங்கினாள், காந்தனும் தன்னைக்கட்டுப்படுத்த

முடியாமல் தேம்பித்தேம்பி அழுதான். சிரிப்புடனும் மகிழ்வுடனும் இருக்கவேண்டிய அவர்கள் அழுதுகொண்டே இருந்தனர். “நாம் அழுவதற்காக ஒருவரையொருவர் விரும்பவில்லை, என்ன இடர், எதிர்ப்பு வந்தாலும் நாம் வாழ்ந்துகாட்ட வேண்டும்”. என்று அவளை இறுக அணைத்தபடி காந்தன் ஆறுதல் கூறினான், ஆனால் அவளோ அழுகையை நிறுத்தவில்லை. தனது மேனியெங்கும் அடிபட்ட காயங்களின் தடங்கள் இருப்பதாக விம்மல்களுக்கிடையே கூறினாள். காந்தனுக்கும் அதைக்கேட்டு அழுகை வந்தது, இருந்தாலும் நிலைமையை கட்டுப்படுத்தி அவளுக்கு ஆறுதல் கூறி நம்பிக்கையை ஊட்டினான். அவள் சிரமப்பட்டு தன்னுடைய அழுகையை அடக்கிக் கொண்டாள்.

அவர்களின் இறுக்கமும் அணைப்பும் இருவருக்கும் ஆறுதலைக் கொடுத்தது. அவன் பேசத்தொடங்கினான் “கண்ணம்மா நான் அடுத்த கிழமை Schoolக்குப் போகிறேன். உன்னை விட்டுப்போவது கடினம்தாண்டா, ஆனால் நான் போனால் எனக்கும் ஆறுதல்

உனக்கும் ஆறுதல், என்ன செய்வது உன்னருகில் இல்லையென்ற கவலைதான், ஆனால் நான் ஒவ்வொரு கணமும் உன்னோடுதான் வாழ்வேன் செல்லம்” அவள் அடக்கி வைத்திருந்த அழகை மீண்டும் கொப்பளித்தது, ஆனால் அவள் அவளின் தலையை இறுக அணைத்து அவளின் மெல்லிய உதடுகளைத் தன்னுதடுகளால் கவ்வி அழுத்தமாக முதல் முத்தத்தை அவளுக்குப் பரிசாகக் கொடுத்தான். அவளின் அழகை தானாகத்தணிந்து தன்னிதழ்களையும் அவனுக்கு இணையாக அழுத்தி பதிலுக்கு முத்தமழையாக அன்பைப் பொழிந்தான். அவள் பதிலுக்கு அவளின் இரண்டு காதுகளையும் தனது கரங்களால் அழுத்திப்பிடித்து அவளின் நெற்றி, புருவம், கண்கள், கன்னங்கள், மூக்கு, நாடி, கழுத்து, நெஞ்சு என எல்லா இடத்திலும் மாறிமாறி முத்தத்தை அவளுக்குக் காணிக்கையாக்கினான். அவளும் அவனுக்கு அதேமுத்தங்களை பரிசாகக் கொடுத்தாள்.

பல மாதங்களாகக் கடிதம் மூலமாக மட்டுமே பேசியவர்கள் நேரில் சந்தித்த போது வார்த்தைகள் வரமறுத்தன, அவர்கள் தேக்கிவைத்திருந்த துக்கத்தையும், ஏக்கத்தையும், பிரிவையும் தம்முடைய நெருக்கமான அணைப்பின் மூலமும், அன்பான முத்தங்கள் மூலமும் போக்கிக் கொண்டார்கள். காந்தன் நேரத்தைப் பார்த்தான் அவளுடைய ரியூசன் முடிவதற்கு இன்னும் முப்பது நிமிடங்களே இருந்தன.

அவர்கள் இருவரும் அருகருகே நெருக்கமாக அமர்ந்திருந்து தம்மை மறந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். தேவி அவளின் நெஞ்சிலே தனது கன்னங்களை அழுத்தியபடி சாய்ந்திருந்தாள். அந்த நெருக்கம் அவர்களுக்கு சுகமாகவும், இதமாகவும் இருந்தது. “நான் Term லீவுக்கு மட்டும் தான் வீட்டுக்கு வருவேன். நீ ஒவ்வொரு நாளும் கடிதம் எழுதியனுப்ப வேண்டும். நான் போய்ச்

சேர்ந்ததும் உனக்கு மாலாவின் விவாசத்துக்கு கடிதம் அனுப்புகின்றேன். நீ கவலைப்படாமல் இருக்க வேண்டும், உன்னை எந்தவொரு கணத்திலும் நான் கைவிடமாட்டேன்..” மாறி மாறி இருவரும் பேசிக் கொண்டார்கள். அவள் வீட்டுக்குப் போக வேண்டிய நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவள் அவனை ஏக்கத்துடன் பார்த்தாள், அவளும் அவளை ஏறெடுத்துப்பார்த்தான். இருவரும் மீண்டும் இறுக்கமாகக் கட்டியணைத்துக் கொண்டு இதழோடு இதழ் பதித்து நீண்டதொரு முத்தத்தைப்பரிமாறிக் கொண்டனர்.

அவள் அவளுடைய போட்டோ ஒன்றைக் கொண்டுவருமாறு கேட்டிருந்தான், அவளும் அதற்காகவே ராணி ஸ்ரேடியோவில் எடுத்த ஓர் அழகிய வர்ணப்புகைப்படத்தை அவனுக்கு கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். ஆனால் அவனால் தனது போட்டோவைக் கொடுக்க முடியவில்லை, அவள் அதனை வேண்டாமென்றாள், அதனை வைத்திருந்தால் மென்மேலும் தனக்கு சிக்கல்கள், சிரமங்கள் வருமென்று தவிர்ந்தாள். ஆனால் அவள் அவனுக்கு இன்னுமொரு ஞாபகச் சின்ன மொன்றை அழகான வர்ணக்காகிதத்தில் சுற்றி எடுத்து வந்திருந்தாள். “Darling நான் உனக்கு, நீ எதிர்பார்க்காத ஒரு ஞாபகச் சின்னம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன், அதனை நீ இப்போது பிரிக்கக் கூடாது, உனது School க்குப் போன பின் அதைத் திறந்து பார்” என்று செல்லமாகச் சொன்னாள்.

அவர்கள் இருவரும் ஆளுக்கொரு முத்தத்தைப் பரிமாறி, புறப்படத் தயாரானதற்கும் மாலா கேற்றைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே வருவதற்கும். சரியாக இருந்தது. புன்னகையுடன் வந்தவள் “இப்போதுதான் இருவரின் முகங்களும் பிரகாசமாகவும் செழிப்பாகவும் இருக்கிறது, இனி நீங்கள் இருவரும் சந்தோசமாக மட்டுமே இருக்க வேண்டும்” எனக்கூறி முதலில் தேவியை

அனுப்பி வைத்தாள். காந்தன் மாலாவுக்கு மிகுந்த நன்றியைத் தெரிவித்துவிட்டு, இனிதான் அனுப்பும் கடிதங்களை பத்திரமாக தேவியிடம் கொடுக்குமாறு கூறி அவளின் வீட்டு விலாசத்தை வாங்கிக்கொண்டு சென்றான்.

சிலவேளைகளில் தூரமாக இருப்பதும் ஒருவர் மீதான காதலை இன்னுமின்னும் நெருக்கமாக்கும் என்பது உண்மை போலும். இப்போதெல்லாம் காந்தன் தன்பாடசாலை விடுமுறை தவிர்ந்த ஏனைய நாட்களெல்லாம் School இலேயே தங்கிக் கொண்டான், நாடு இருந்த கோலத்தில் அது நல்லதாகத் தெரிந்தாலும் தேவியைப் பார்க்க முடியவில்லையே என்ற கவலை அவனைத் தொடர்ந்து அழுத்திக் கொண்டே இருந்தது.

தேவி வழமைபோல் தனியாகவே பாடசாலைக்குப் போய்வந்தாள். ஒருவிதமான அமைதி அவளிடம் குடிகொள்ளத் தொடங்கியது.

அவன் போய் மூன்றாவது நாளே அவனிடமிருந்து கடிதம் வந்தது அவள் அடைந்த ஆனந்தத்துக்கு அளவில்லை, நண்பிகள் கேலிசெய்தனர் அது அவளுக்கு இன்னும் சந்தோசத்தைக் கொடுத்தது. ஒன்றா

இரண்டா? இரண்டரை வருடங்களில் கிட்டத்தட்ட நானூறு காதல் கடிதங்கள். அவன் அவனுக்கு ஒரு நாள் விட்டு ஒருநாள் கடிதம் எழுதினான். அவனும் அதேபோல் கடிதங்களாக எழுதித் தள்ளினான்.

வெளிப்பார்வைக்கு தேவி அமைதி போல் தோன்றினாலும், அவளுடைய இரண்டாவது அக்கா அதை நம்பத் தயாரில்லாத வளாக இருந்தாள். அவளுடைய அந்த சந்தேகப் பார்வை அகலவில்லை.

தேவிக்குப் புதிய தொல்லையொன்று தலைகாட்டியது. தேவி தெருவில் வரும் போதும் போகும் போதும் ஆனந்த் என்ற பையன் அவளைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தான். தேவிக்கும் காந்தனுக்கும் காதல் என்பது அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். காந்தனின் நடமாட்டம் ஊரில் கொஞ்சக் காலமாக இல்லாததனால் அவன் தேவியிடமிருந்து ஒதுங்கிவிட்டான் என அவன் எண்ணியிருக்கக் கூடும். ஆனால் தேவி அவனைக் கண்டுகொள்வதில்லை.

ஆனந்த் சாதாரண தரப்பீட்சை யிலேயே இரண்டுமுறை தோற்றுப் போனவன், கறுத்த உருவம். முரட்டுக் குணம். காந்தனுக்கு முற்றிலும் எதிரான குணம்சங்கள் கொண்டவன். காந்தனுக்கு இணையாக அவனை எந்தவிதத்திலும் தேவியால் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை.

இந்த ஆனந்துக்கு அடுத்த படியாக இன்னொரு சிக்கல் முளைத்தது. காந்தனின் கடிதங்களை அதுவரை தந்தவிய மாலா தாயுடன் திருகோணமலைக்குக் குடியேறி விட்டாள். தேவி இந்தத் தகவலைக் கடிதம் மூலம் தெரிவித்ததும் காந்தன் அதிர்ச்சி யடைந்தான். கடிதங்களை அனுப்புவதற்கான ஒரு வாசலும் இப்போது அடைபட்டு விட்டது. இனி எப்படி தேவியுடன் தொடர்பு கொள்வது? Term லீவுக்கு இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் உள்ளன, அதுவரை என்ன செய்வது? தேவிதான் ஏதாவது வழியைக் கண்டு பிடித்து அறிவிக்க வேண்டுமென அவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

மாலா தனது வீட்டைவிட்டு இடம் பெயர்ந்து போவாள் எனத் தேவியும் எதிர் பார்க்கவில்லை. நம்பகமான புதிய தோழி ஒருவரைக் கண்டறியும் வரை பொறுத்திருக்கும் படி காந்தனுக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தான். ஆனந்த் தன் பின்னால் சுற்றி எரிச் சலூட்டுவதையும் அதில் குறிப்பிட்டிருந்தான்.

திடீரெனக் கடிதத் தொடர்பு ஒரு வழிப் பயணமாகவும், ஒருகை ஓசையாகவும் ஆகிப் போனமை அவனுக்குப் பயத்தையும், அளவிலா சோகத்தையும், சோர்வையும் ஏற்படுத்தியது. காந்தன் செய்வதறியாது தடுமாறிக் கொண்டிருந்தான். இருவரின் உறவுநிலைக்குள் ஒரு தொய்வுடனும், இடைவெளியுடனும் நாட்கள் நகர்ந்தன. திடீரென்று தென்பட்ட ஒரு வெளிச்சம் போல கூடப் படிக்கும் சரோஜினி தேவிக்குக் கைகொடுத்தான்.

அவள் சற்று தொலைவிலுள்ள இன்னுமொரு ஊரிலிருந்து பள்ளிக்கூடத்துக்கு பஸ்ஸில் வந்து செல்பவள். மாலாவைப் போல் மிகவும் நெருக்கமானவளில்லையென்ற போதும் ஓரளவு நம்பத்தகுந்தவள். ஆனால் ஜெயாவுக்கு நெருங்கிய தோழி அதைத்தவிர வேறொரு பயமும் இல்லை. ஒரேயொரு பிரச்சனை, கடிதம் தேவியின் கரங்களுக்கு சுடச்சுடக் கிடைக்காது இரண்டு நாட்கள் ஆகிவிடும். இப்படி சில நாட்கள் கழிந்தன. ஆனால் மீண்டும் தடங்கல். திடீரெனத் தேவியிடமிருந்து கடிதம் வருவது நின்று போனது. காந்தன் உடைந்து போனான், தவித்தான், என்ன நடந்திருக்குமென்று தனக்குள் குழம்பிப் போயிருந்தான். பரீட்சைக்குப் படிப்பதை முன்னிட்டு தற்காலி கமாகக் கடிதம் எழுதுவதை நிறுத்தியிருப்பாளோ? அல்லது கடிதம் வீட்டில் பிடிபட்டு விட்டதோ? இல்லை மீண்டும் அடித்து வீட்டிற்குள் போட்டுப் பூட்டிவிட்டார்களோ? பலகோணங்களில் யோசித்து யோசித்து அவன் குழம்பிப் போனான். பரீட்சை முடியும் வரை பொறுக்கலாமா என எண்ணினான், இருந்தாலும் தேவியின் நிலையைத் தெரிந்து கொள்ளாதவரை தாக்குப் பிடிக்க முடியாத பித்தும் சோகமும் அவனை ஆட்கொண்டன.

உயர்தரப் பரீட்சைக்கு இன்னும் இரண்டு நாட்கள் இருந்தன. இருந்தாலும் கடந்துபோன அந்த சிலநாட்கள் ஒரு யுகம் போலிருந்தது.

பரீட்சை நேரகுசியின்படி அன்று அவளுக்கு முதல் பாடம். நிச்சயம் பரீட்சை மண்டபத்திற்கு அவள் வரவேண்டும். அவன் முன்கூட்டியே பாடசாலைக்குள்ளே போய்க் காத்திருந்தான். அவனது நண்பன் ஒருவன் அங்கு பரீட்சைக்கடமையில் இருந்ததால் அது சாத்தியமானது. மாணவர்கள் உள்ளே வரத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் தேவி வந்தபாடில்லை. அவன் கண்கள் சுற்று

முற்றும் தேடின, அவளின் நண்பி சரோஜினி யைக் கண்டான், அவளிடம் சென்று விசாரிக்கலாம் என எண்ணினான். ஆனால் அவள் அவனைக்கண்டு கொள்ளாத மாதிரி தன் நண்பி ஜெயாவுடன் கதைத்தபடி மண்டபத்துக்குள் போய்க் கொண்டிருந்தாள். அவன் ஜெயாவைக் கண்ட மாத்திரத்தில் மறைவாகப் போய் நின்று கொண்டான்.

சரோஜினி சிறிது நேரத்தில் அவனை நோக்கி விரைந்து வந்தாள். ஜெயா பார்த்து விடக் கூடாதேயென்ற பதட்டம் அவள் முகத்தில் தெரிந்தது. அவள் அருகில் வந்து “நீங்கள் அனுப்பிய பல கடிதங்கள் தேவியின் அண்ணாவின் கையில் மாட்டுப்பட்டு விட்டது. அதனால் தேவியைக் கடந்த ஒரு மாதமாக பள்ளிக்கும் அனுப்பவில்லை. ஆனால் இன்று எக்ஸாம் எழுத எப்படியும் வருவாள்” எனக் கூறி விட்டு ஓட்டமும் நடையுமாக மண்டபத்துள் மறைந்து போனான்.

அவன் இன்னும் கலவரமானான். அங்கே மேலும் நிற்க அச்சமாக இருந்தது. யாரும் கண்டால் அது தேவியின் நிலமையை இன்னும் மோசமாக்கிவிடும். ஆனால் அவனது நண்பன் ‘சற்றுப் பொறு’ என்பது போல் சைகை செய்தான். பரீட்சை தொடங்க இன்னும் அரைமணி நேரம் இருந்தது. பாடசாலை வாசலில் மோட்டார் சைக்கிளொன்று வந்து நிற்கும் சத்தம் கேட்டது. தேவி அதிலிருந்து இறங்கிக் கொண்டிருந்தாள். தேவியின் இரண்டாவது அண்ணன் அவளைக் கொண்டு வந்து இறக்கிவிட்டு ஏதோ விறைப்புடன் கூறிவிட்டுச் செல்வது தெரிந்தது.

தேவியின் இடதுகை மணிக்கட்டில் பெரிய மாக்கட்டுப் போடப்பட்டிருந்தது, அந்தக் கையினை ஒரு துணியால் சுற்றிக்கட்டி அவளது கழுத்தில் தொங்கவிட்டிருந்தாள். அவனுக்கு ஒரு கணம் புவியின் அசைவு நின்றுவிட்டதான உணர்வு தோன்றியது.

தேவியின் முகமெங்கும் சோகரேகைகள் படர்ந்திருந்தன, இருந்தாலும் ஒரு வைராக் கியம் அவளின் நடையில் தெரிந்தது. இந்த நிலைமையில் அவளைப் பார்க்க அவனுக்கு சங்கடமாக இருந்தது. நண்பனிடம் விடை பெற்று, பாடசாலையின் பின்புற வாசலால் வெளியேறிச் சென்று விட்டான்.

ஓடிக் கொண்டிருக்கும் சைக்கிளில் அவன் உடல் மாத்திரமேயிருந்தது. எண்ணம் அலை பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. திரும்பத் திரும்ப அவருடைய முகம் வழியெங்கும் மறித்தபடியிருந்தது. அவளின் கவலை தெரிந்தோ என்னவோ சைக்கிளும் நகர மறுப்பது போலிருந்தது. உள்வீதியால் அவன் சென்று கொண்டிருந்தான். வீதியின் வளைவில் நிற்கும் அந்த மரத்தடியில் நான்கு பேர் நின்றுகொண்டிருந்தனர். அதிலொருவன் தேவியின் அண்ணன், அவன்தான் தேவியைப் பரீட்சைக்கு இறக்கிவிட்டுச் சென்றவன். அவன் காந்தனின் சைக்கிளைத் தடுத்து நிறுத்தினான், மற்றவருள் ஒருவன் தேவியின் பின்னால் சுற்றும் அந்த ஆனந்த் என்பவன். காந்தனை நிறுத்தி அவர்கள் நால்வரும் சரமாரியாகத் தாக்கத் தொடங்கினார்கள்.

தேவியின் அண்ணனைவிட அந்த ஆனந்தே காந்தனை சகட்டுமேனிக்கு கையாலும் காலாலும் தாக்கினான், திடீரென அவன் வேலியில் இருந்த ஒரு கட்டையை முறித்து காந்தனின் தோளிலும், முதுகிலும் அடித்தான், அவனது தலையை நோக்கி ஓங்கி அடித்தபோது அவன் தனது இடது கையினால் தடுத்தான், இல்லையென்றால் காந்தனின் மண்டை இரண்டாகப் பிளந்திருக்கும். அவனது இடதுகை எலும்பு முறிந்திருக்க வேண்டும். கையினால் இரத்தம் வடிந்தது. வீதியால் ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் வரும் சத்தம் கேட்க அவர்கள் இவனை அப்படியே விட்டுவிட்டு அவ்விடத்தைவிட்டு நகர்ந்து சென்றுவிட்டனர். போகும்போது

“இனிமேல் என் தங்கையின் பின்னால் சுற்றுவதைக் கண்டால் கொன்றுவிடுவேன் படடிக்காட்டு நாயே...” என நாலு தூஷண வார்த்தைகளையும் சேர்த்து திட்டிவிட்டுப் போனான். தேவியின் அண்ணனை விட அந்த ஆனந்தே இவனை மூர்க்கமாகத் தாக்கினான்.

ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் தன் காயங்களுக்கு மருந்து கட்டிக்கொண்டு காந்தன் சிரமப்பட்டு சைக்கிளில் வீட்டை அடைந்தான். காயங்களுடன் வந்த அவனைக்கண்ட அம்மாவும் அக்காவும் அழுதுகொண்டே “என்ன நடந்தது” என விசாரித்தார்கள், “சைக்கிளில் வரும்போது மாட்டில் மோதி விழுந்து விட்டேன் அம்மா...” என சுமாளித்துக் கொண்டு தனது கட்டிலில் சென்று படுத்துக் கொண்டான். அம்மாவும், அக்காவும் “பார்த்து வந்திருக்கலாமே மனே...” எனக் கூறியபடி அவனருகே இருந்து தடவிக் கொடுத்தார்கள். அவனுக்கு அப்போது அது இதமளித்தாலும் மனம் எரிமலைபோல் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. எந்நேரத்திலும் வெடித்துச் சிதறும் போலிருந்தது. தேவியின் கையிலிருந்த அந்த ‘மாக்கட்டு’, ‘ஆனந்தின் மூர்க்கத்தனமான தாக்குதல்’, ‘பட்டிக்காட்டு நாயே...’ என ஒவ்வொன்றும் அவன் மனக் கண் முன் மாறிமாறித் தோன்றிக் கொண்டிருந்தன.

Term லீவு கண்மூடித் திறப்பதற்குள் கடந்து போனது, அவனால் தேவியைக் காணவோ கதைக்கவோ முடியவில்லை. அவளின் வீட்டுப்பக்கம் போகவும் முடியாது, பேசமுடியாவிட்டாலும் பரவாயில்லை அவளின் முகத்தை ஒரு தடவையாயினும் பார்த்திட முடியாதா? என்ற ஏக்கம் வேறு. எல்லாத் தொடர்பும் அறுந்த பாலவனவாசி போலாகியிருந்தான். இன்னும் இரண்டு நாட்களில் School க்குப் போக வேண்டும். ஒரு முடிவுக்கு வந்தான் எப்படியாவது தேவியின் நிலையை அறியாமல் ஊரை

விட்டுக் கிளம்புவதில்லை. சரோஜினியின் வீட்டுக்குப் போனான், அவளைத் தனியாகச் சந்தித்து பேசி அவளின் நிலையை அறிந்து வந்து சொல்லுமாறு ஒரு குட்டிப்பையன் போல் கெஞ்சினான். அவளும் ஒத்துக்கொண்டு தேவியைப் பார்த்துப் பேசி மாலைக்குள் தகவல் சொல்கிறேன் என்றாள். தேவிக்கு விரும்பி உண்ணும் கச்சாங்கொட்டை அல்வாவையும் அவன் அப்போது கொடுக்கத் தவறவில்லை.

மாலையானதும் சரோஜினியிடம் விரைந்தான். தேவி அனுபவிக்கும் சித்திரவதைகளைக் கேட்டு காந்தன் துடிதுடித்துப் போனான். “கொஞ்ச நாட்கள் பொறுமையாக இருங்கள், காலம் எல்லாவற்றுக்கும் நல்லதொரு தீர்வைத் தரும். உங்களுக்கென்ப படைக்கப்பட்டது உங்களுக்குத்தான்.. அது எக்காலம் சென்றாலும், எப்பாடுபட்டேனும் உங்களை வந்தடையும், எல்லாம் நன்மைக்கே” என ஒரு பிரசங்கமே நடத்தியது மாத்திரமன்றி “இதனைத் தேவியிடமும் கூறிவிட்டுத்தான் வருகிறேன்” என்றாள் சரோஜினி.

நாட்கள் நகர்ந்தன. தேவியின் எந்தத் தொடர்பும் அவனுக்குக் கிடைக்கவில்லை. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்க அனுமதி கிடைத்ததும் பாடசாலையில் படிப்பித்துக் கொண்டே பல்கலைக்கழகத் திற்கும் போய்வந்தான். ஊருக்குச் செல்லும் சந்தர்ப்பங்களும் இல்லாமல் போயின. வாழ்க்கை அவனுக்கு வெறுத்துப் போனது. முகத்தில் தானாகவே தாடிவந்து ஒட்டிக் கொண்டது. காதலைத் தொலைத்தவர்களின் அத்தனை அணிகலன்களும் அவனை வந்து ஒட்டிக் கொண்டன. தண்ணியடிக்கும் பழக்கம் ஒன்றைத் தவிர.

இதயங்கள் இரண்டு இணைவது மட்டுமே காதல் என்றால் அது அநேகமாக முதல் காதலில் மட்டுமே நிகழும். அந்த காதலில் பிரிவு ஏற்படுவதை இதயம்

ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. முதல் காதல் நிறைவு பெறாத நிலையில் அதன் நினைவுகள் இறுதிவரை தொடரும். அதை யாராலும் அழிக்க முடியாது. இயற்கை, காதலை மனிதர்களுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியிருக்கிறது. மனிதர்களின் உள்ளங்களை மென்மையாக்கி பக்குவப்படுத்தும் சக்தி காதலுக்கு மட்டுமே உண்டு. ஜாதி, மதம், மொழி, இனம் ஆகியவை இன்றும் காதலுக்கு எதிரிகள்தான். அத்தனைக்கும் மத்தியில் எந்தக் குறையையும் பெரிது படுத்திப்பார்க்கத் தெரியாத முதல் காதல் தெய்வீகமானது.

முதல் காதல் பெரும்பாலும் தோல்வியடைந்துவிடும். தோல்வி அடைவது நல்லதுதான். ஏனென்றால், முதல் காதலின் வெற்றி என்பது வாழ்க்கை முழுவதற்குமாகக் கிடைத்த வெற்றி என்று கூறமுடியாது. வாழ்க்கை வெகுநீளமானது. காதலுக்கு அப்பாலும் வாழ்க்கையில் வேறு எவ்வளவோ விஷயங்கள் இருக்கின்றன. முதல் காதல் பற்றி மனோதத்துவ நிபுணர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் தெரியுமா? “வாழ்க்கையில் மனிதர்கள் எத்தனையோ திருப்பங்களையும், வெற்றி, தோல்விகளையும் சந்திக்கிறார்கள். அதில் பல அப்படியே அழிந்துபோய்விடுகின்றன. சிரமப்பட்டு முயற்சித்தால் கூட சில விஷயங்கள் நினைவில் வருவதே இல்லை. ஆனால் இந்த முதல் காதல் மட்டும் நினைவுகளாக அந்த மனிதனின் மரணம் வரை அவர்களுடனேயே வாழ்கிறது” என்கிறார்கள். அதனால் இந்தக் காதல் பெரும்பாலும் ஜெயிப்பதில்லை. ஜெயித்தாலும், தோற்றாலும் இந்த முதல் காதல் அழியாமல் மரணம்வரை நினைவிலே வீற்றிருக்கும்.

“காதல் உணர்வு என்பது பரவச மிக்கது. அதனால் காதல் சினிமாக்களை பார்க்கவும், காதல் செய்திகளைப் படிக்கவும், அடுத்தவர்களின் காதலைப் பற்றி அறியவும்

ஆர்வப்படுகிறோம். அப்படிப் பரவலாக பல இடங்களில் இருந்து காதல் விவகாரங்களைப் பார்க்கும்போதும், கேட்கும்போதும், படிக்கும்போதும் நமக்குள்ளே இருக்கும் காதல் உணர்வு, நினைவு என்பன கிளர்ந்து கொண்டே இருக்கும். இப்படி ஒவ்வொரு முறையும் நாம் அந்தப் பழைய உணர்வைப் புதுப்பித்துக்கொண்டே இருப்பதால் நமக்குள்ளே இருக்கும் முதல் காதல் பழையதாகிப் போகாமல் நினைவிலே இருந்து கொண்டே யிருக்கிறது.

வாசகர்களே! ரசிகர்களே! எமக்கு கிடைத்த இந்தக்கதையை அனுப்பியவர் ‘இது நானெழுதிய கதையல்ல, 2008ம் ஆண்டு அவுஸ்திரேலியாவுக்கு புலம் பெயர்ந்து சென்றுவிட்ட ஒருவருடையது. அவர் போகும் போது விட்டுச் சென்ற புத்தக அலுவாரியை நான் அல்வப்போது மேய்வது வழக்கம். அவ்வளவும் பெறுமதியான, தரமான புத்தகங்கள். அத்தகைய ‘முத்துக் குளிப்பொன்றின் போது புத்தகங்களுக்கிடையே இந்தக் கதையைக் கண்டெடுத்தேன். அவர் எழுதிய இந்தக்கதை முடிவற்றதைப் போல் இருந்தது. இந்தக் கதை உண்மைக் கதையா அல்லது கற்பனைக்கதையா எனத் தெரியவில்லை. ஆனால் முற்றுப்பெறாத கதை என்பதில் ஐயமில்லை. இந்தக் கதையினை யாராவது ஒருவர் முழுமையாகக் முகையலாமே...” எனக் குறிப்பிட்டு, இதனை எமக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளார்

இவ்விதழில் இந்தக்கதை பிரசுரமாகிறது. ஒரு பொருத்தமான தலைப்புடன் இந்தக் கதையின் பின்பகுதியினை அல்லது அதன் தொடர்ச்சியினை (சுவைகுன்றாது) எழுதி அனுப்பி வைக்குமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

-ஆசிரியர் குழு

முன் அட்டைப்படம் - எஸ். நளீம்

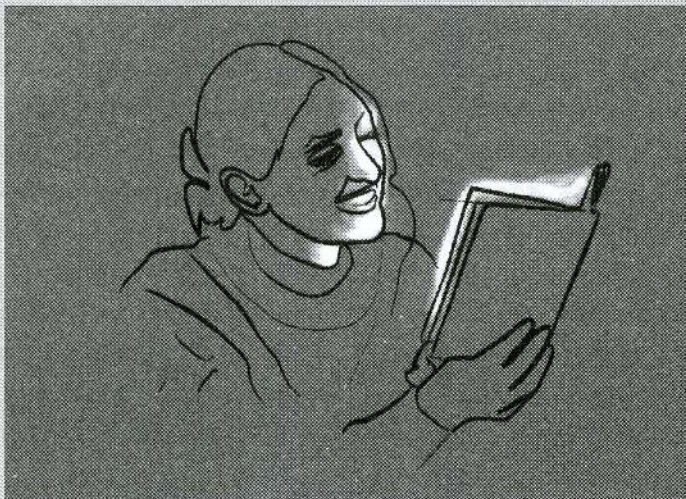
இலங்கை, வாழைச்சேனையைச் சேர்ந்தவர் ஓவியம், கவிதை, சிறுகதை ஆகிய துறைகளில் தொடர்ச்சியாக செயற்பட்டு வருபவர். பாடசாலையில் கற்கும் காலத்திலேயே ஓவியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டதோடு கவனம் பெற்றவர்.

இவர் இலங்கைத் துறைமுக அதிகார சபையில் கடமை புரிந்த சுமார் பதினைந்து வருட காலத்தில் கொழும்பு கலாபவனம் உட்பட பல்வேறு இடங்களில் இடம்பெற்ற ஓவியக் கண்காட்சிகளை தவறாது பார்வையிட்டதோடு பல்வேறு ஓவியர்களுடன் உரையாடி ஓவியத்தின் பல்வேறு நுணுக்கங்களையும் சுயாதீனமாய்க் கற்றுக்கொண்டு தன்னைத்தானே உருவகித்துக் கொண்டதாகக் கூறுகின்றார். தத்ரூப, அரூப ஓவியங்களையும் வரையும் இவர் மிகக் குறுகிய சில கோடுகளிலேயே தனது கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கிறார். அத்தோடு கணினியைப் பயன்படுத்தி வரைவதில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகிறார். ஈழத்து மூத்த, சமகால எழுத்தாளர்கள் பலரை தனது கோடுகளுக்குள் நிறுத்தியிருக்கிறார்.

இலங்கையின் முக்கிய பத்திரிகைகளான தினகரன், வீரகேசரி, எங்கள் தேசம் போன்ற பத்திரிகைகளுக்கும் சிற்றிதழ்களான மூன்றாவது மனிதன், யாத்ரா, உள்ளம், இலக்கு, மைனா போன்றவைகளுக்கும் இணைய இதழ்களான நடு, எதுவரை என்பவற்றுக்கும் ஓவியங்களையும் தலைப்பெழுத்துருக்களையும் வரைந்துள்ளார். இலங்கை ரூபவாஹினி தொலைக்காட்சியிலும் இவரது ஓவியங்கள் பலதடவைகள் ஒளிபரப்பப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு பல நூல்களுக்கும் முகப்பு அட்டை வடிவமைப்பினையும் உள் ஓவியங்களையும் வரைந்திருக்கிறார்.

இதுவரை இவரது மூன்று கவிதை நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. கவிதைகளுக்காக பல விருதுகளையும் பெற்ற இவர் குறிப்பிடத்தக்க சில சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார். அண்மையில் வெளிவந்த கிழக்கின் நூறு சிறுகதைகள் தொகுப்பிலும் 'என்ட அல்லாஹ்' போர்க்கால சிறுகதைத் தொகுப்பிலும் இவரது சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

கதலீன் ஷயணா ரவிக்குமார் (Kathleen Shayana Ravikumar)

கதலீன் ஷயணா ரவிக்குமார் மட்டக்களப்பில் உள்ள புனித சிரிலியா பெண்கள் தேசிய பாடசாலையில் கல்வி பயிலும் 15 வயதுடைய மாணவி. இவர் ஓர் இளம் படைப்பாளி. இவர் ஐந்து வயதிலிருந்தே ஓவியக் கலையில் ஆர்வம் கொண்டவர். ஷயணா திரையாசன கலைஞராக தனது பாதையை செதுக்கி வருகிறார். இவர் பியானோ, கிட்டார் மற்றும் டிரம்ஸ் வாசிக்க சூடிய ஆய்வுலாடையவர். சிறுவர் நூல்கள் எழுதுவதிலும் புனைப்பட கலையிலும் இவருக்கு ஆர்வம் உண்டு.

ஒரு முடிபெற்று ஓவியக் கலைஞராக வரவேண்டும் என்பது அவரது மிகப்பெரிய கனவு ஏனெனில் வாழ்க்கைகளால் விபரிக்க முடியாத உணர்ச்சிகளையும் செய்திகளையும் தெரிவிக்க ஓவியக் கலைக்கு சக்தி இருப்பதாக அவர் நம்புகிறார். பாரம்பரிய ஓவியக் கலை மக்களுடன் இணைவதற்கு அனுமதிப்பதாலும், டிஜிட்டல் ஓவியக் கலை நவீன உலகிற்கு ஏற்றதாக அமைவதாலும் அவர் பாரம்பரிய மற்றும் டிஜிட்டல் ஓவியக் கலை இரண்டையும் பின்பற்றிவருகிறார்.

ஷயணா பல ஓவியக் கலைப் போட்டிகள் மற்றும் கண்காட்சிகளில் பங்கேற்று பரிசு பெற்றுள்ளார். அவற்றுள் சில 'HNB சிங்கித்தி கலைப்போட்டி 2014' - முதலிடம், 'குளோபல் விஸ்டம் இண்டர் நேஷனல் பாடசாலை - ஓவியப் போட்டி 2014', கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட 'அரசு சிறுவர் ஓவிய விழா 2014', 'பேசும் தூழிகை' ஓவியக் கண்காட்சி 2015, 'சிந்தன' ஓவிய போட்டி 2016, லக்ஷா ஆர்ட் அகாடமியின் சிறந்த ஓவிய விருது 2016.

மேலும் 2022ல் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தினால் வெளியிடப்பட்ட 'சின்னஞ்சிறு கதைகள்' என்னும் சிறுவர் நூலுக்கு கான விவக்க ஓவியங்களையும் அட்டைப்படத்தினையும் இவர் வடிவமைத்துள்ளார். இவ்வாண்டில் இவரினால் எழுதப்பட்ட ஆங்கில சிறுவர் சிறு கதை நூல் இவரது ஓவிய விளக்க படங்களுடன் அமெரிக்கன் ஐ லாப் நிறுவனத்தினால் வெளியிட இரூப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2023ல் இவர் கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டிலுவல்கள் திணைக்களமும் இலங்கையின் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலாநி விபுலாணந்தா அழகியல் கற்கைக்கள் நிறுவனமும் (SVIAS) இணைந்து நடத்திய கிழக்கின் ஓவிய திருவிழாவில் கலந்துகொண்ட இளைய கலைஞர் ஆவார். இதில் இவர் பாரம்பரிய மற்றும் டிஜிட்டல் ஓவியக் கலை காட்சிப்படுத்தினார். மேலும் அவரது ஓவியங்களில் ஒன்று ஜெர்மன் கற்றுணர் பயணி ஒருவரால் தெரிவுசெய்யப்பட்டு விநாயகனாகியமை குறிப்பிடத்தக்கது. எதிர்காலத்தில் இவர் தனது தனி ஓவிய கண்காட்சியை நடத்த திட்டமிட்டுள்ளார். மேலும் 2024 பெப்ரவரி 18 ஆம் திகதி கொழும்பில் நடைபெறவுள்ள கலா பெரல 2024 ஓவியக் கண்காட்சியில் தனது ஓவிய படைப்புகளை காட்சிப்படுத்த இவர் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளமைமும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பிந்தக்கிய மாணவர்களின் கல்விக்கு ஆதரவளிக்கார் வகையில் ஓவியக் கண்காட்சிகளை ஏற்பாடு செய்வதே அவரது எதிர்கால திட்டமாகும். இது சிறுவர்களின் வாழ்க்கையில் நேரான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான கனவு இவரின் சிந்தன ஓவியக் கலை மீளான தனது ஆர்வத்தை இணைக்க ஒரு வழி என்று இவர் நம்புகிறார். 'யக்தியும் மூத்த இளைய கலைஞரை வாழ்த்தி பெருமையுடன் அறிமுகம் செய்கின்றது.

யுக்தி

தேவது 3

கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்

